

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

TÜRKİYE’DE SANAT EĞİTİMİNDE AKREDİTASYONUN
PARAMETRELERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Melike YEDİKUVVET

Görsel Sanatlar Ana Sanat Dalı
Görsel Sanatlar Programı

HAZİRAN, 2021

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

TÜRKİYE’DE SANAT EĞİTİMİNDE AKREDİTASYONUN
PARAMETRELERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Melike YEDİKUVVET
(Y1912.240007)

Görsel Sanatlar Ana Sanat Dalı
Görsel Sanatlar Programı

Tez Danışmanı: Prof. Mehmet Reşat BAŞAR

HAZİRAN, 2021

ONAY FORMU

ONUR SÖZÜ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Türkiye’de Sanat Eğitiminde Akreditasyonun Parametreleri” adlı çalışmanın, tezin proje safhasından sonuçlanmasına kadarki bütün süreçlerde bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Kaynakça’da gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve onurumla beyan ederim. (15/06/2021)

Melike YEDİKUVVET

ÖNSÖZ

Türkiye’de Sanat Eğitiminde Akreditasyon ve Parametreleri İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Görsel Sanatlar Bölümü Ana Sanat Dalı programında yüksek lisans tezi olarak hazırlanmıştır. Hızla değişen ve yenilenen dünyamızda eğitimde kalite önemli bir gereksinim haline gelmiştir. Özellikle lisans ve lisansüstü eğitimde ulusal ve uluslararası kalite standardına erişebilmek için akreditasyona yönelim artmış bulunmaktadır.

Bu tez çalışması sanatın toplumu aydınlatması açısından ve sanat eğitiminin bu bağlamda ne kadar önemli olduğu vurgulanmıştır. Bu sebeple ulusal ve uluslararası kalite standardı için Türkiye’de Sanat Eğitiminde Akreditasyonun gerekliliğine yönelik bir kaynak oluşturması amaçlanmıştır.

Bu nedenle sanat eğitiminin tarihi ve işlevi temeline yerleştirilerek yürütülen bu çalışmada tüm kurumların kurumsal yapılarına katkı özelliği taşıyan akreditasyonun Yüksek Öğretim alanındaki önemi tartışılmıştır. Yüksek Öğretim düzeyinde sürdürülen akreditasyon çalışmaları ülkemizdeki üst düzey platformlarda sürdürülen girişimler ve çabalar sonucunda sanat eğitimi kurumlarının da akreditasyonunun gündeme taşınmasıyla birlikte önem kazanan bu çalışmada, akreditasyon sürecinin tüm parametreleri gözden geçirilmeye ve açıklanmaya çalışılmıştır.

Tez çalışmam süresince bana yol gösteren ve desteğini esirgemeyen değerli hocam ve tez danışmanım Sayın Prof. Mehmet Reşat BAŞAR’a değerli fikir ve katkılarından dolayı çok teşekkür ederim.

Haziran, 2021

Melike YEDİKUVVET

TÜRKİYE’DE SANAT EĞİTİMİNDE AKREDİTASYONUN PARAMETRELERİ

ÖZET

“Yüksek uygarlığın merdiveni sanattır” der Mustafa Kemal Atatürk. Sanat geçmişimize ışık tutan, geleceğimize yol gösteren bir kavramdır. Ancak maalesef ki günümüzde sanata ve sanat eğitime gösterilen ilgi yeterli değildir. Her ne kadar 1793’te Müderrishane-i Berr-i Hümayunu’nda ilk kez resim eğitimi verilse bile 1883 Sanayi-i Nefise Mektebi’nin kuruluşu ile sanat eğitimde yer bulmuştur. Buna rağmen yine de günümüz sanat eğitiminde müfredatta ayrılan süre ve sanata bakış yeterli standarda ulaşamamıştır.

Bu tezde, ülkemizdeki sanat eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının, eğitim sistemlerindeki yeterliliklerini incelemek ve bu doğrultuda akreditasyon sürecinin aşamalarının analiz edilmesi hedef alınmıştır. Çalışmada müfredatın ve eğitim öğretim ile ilişkili problemlerin analizinin yanı sıra sanat eğitimi veren kurumların atölye, derslik, sergi alanı vb. fiziki yeterliliklerinin incelenmesi ve bu konudaki makale ve araştırmaların değerlendirmesi yapılacaktır.

Doğru bir sanat eğitimi, donanımlı bir eğitim kurumu ve donanımlı öğretmenlerden geçmektedir. Yapılacak bu çalışmada ülkemizde ve dünyada faaliyetlerini sürdüren sanat eğitimi kurumlarının ölçme, değerlendirme, öğrenme çıktıları, yeterlilikler çerçevesinde uyumları ve fiziki olanakların değerlendirilmesi için ölçütler amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Eğitim, Yükseköğretim, Akreditasyon

PARAMETERS OF ACCREDITATION IN ART EDUCATION IN TURKEY

ABSTRACT

“The ladder of high civilization is art” says Mustafa Kemal Atatürk. Art is a concept that sheds light on our past and guides our future. But unfortunately, today, the interest in art and art education is not enough. Although painting education was given for the first time in Müderrishane-i Berr-i Humayun in 1793, art education was found a place with the establishment of the Industrial-I Nefise Mektebi in 1883. Despite this, however, the time allocated in the curriculum and the view on art in today's art education have not reached a sufficient standard.

In this thesis, it is aimed to examine the qualifications of higher education institutions providing art education in our country in education systems and to analyze the stages of the accreditation process in this direction. In addition to the analysis of the curriculum and problems associated with education, the study also provides workshops, classrooms, exhibition areas, etc. of institutions providing art education. examination of their physical competence and evaluation of articles and research on this subject will be done.

A proper art education goes through a well-equipped educational institution and well-equipped instructors. In this study, the criteria for the measurement, evaluation, learning outcomes, adaptations within the framework of competencies and the evaluation of physical opportunities of art education institutions that continue their activities in our country and around the world are aimed.

Keywords: Art, Education, Higher Education, Accreditation

İÇİNDEKİLER

ONUR SÖZÜ	iii
ÖNSÖZ.....	v
ÖZET.....	vii
ABSTRACT	ix
İÇİNDEKİLER	xi
KISALTMALAR	xv
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xvii
I. GİRİŞ.....	1
II. SANAT EĞİTİMİ	5
A. Sanat Eğitiminin Tanımı ve Gerekliliği.....	5
B. Sanat Eğitiminin Amacı.....	7
C. Sanat Eğitiminde İzlenmesi Gereken Yöntemler.....	7
1. Özel Öğretim Yöntemleri	8
2. Temel Öğretim Yöntemleri.....	10
D. Sanat Eğitiminde Öğretim Alanları	11
1. Uygulamalı Alanlar ve Estetik Eğitimi.....	11
2. Sanat Tarihi ve Sanat Eleştirisi.....	13
3. Müzecilik ve Müze Eğitimi	14
III. ÖN LİSANS, LİSANS VE LİSANSÜSTÜ EĞİTİM	17
A. Türkiye’de Yükseköğretimin Tarihi.....	19
B. Türkiye’de Sanat Eğitiminin Gelişim Süreci.....	20
C. Özel Yetenek Sınavları ve Değerlendirme Esasları.....	22
1. Görsel Sanatlar Yetenek Sınavı	22
2. Müzik Yetenek Sınavı	22
3. Sahne Sanatları Yetenek Sınavı.....	23
D. Alan Dışı Programlardan Geçiş.....	24
E. Ön Lisans ve Lisansüstü Eğitimde Yer Alan Sanat/Tasarım Bölümleri.....	24
1. Kuyumculuk ve Takı Tasarımı	24

2. Ayakkabı Tasarımı ve Üretimi.....	26
3. Görsel Sanatlar.....	27
4. Bileşik Sanatlar	28
5. Sinema ve Dijital Medya	29
6. Endüstri Ürünleri Tasarımı / Endüstriyel Tasarım.....	30
7. Film Tasarımı.....	32
8. Fotoğraf / Fotoğraf ve Video	33
9. Geleneksel Türk Sanatları.....	34
10. Heykel.....	36
11. İç Mekan Tasarımı	37
12. İletişim Tasarımı	38
13. Müzik	39
14. Plastik Sanatlar.....	40
15. Resim	41
16. Baskı Sanatları	43
17. Sahne Dekorları ve Kostümü	44
18. Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu.....	45
19. Sanat Yönetimi.....	46
20. Seramik ve Cam Tasarımı.....	48
21. Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım	49
22. Mimari Restorasyon.....	51
23. Tiyatro / Drama ve Oyunculuk	52
24. Merkezi Sınavla Öğrenci Kabul Eden Tasarım Disiplinleri	54
25. Çizgi Film ve Animasyon	54
26. Görsel İletişim Tasarımı	55
27. Grafik / Grafik Tasarımı	57
28. Grafik Resimleme ve Baskı	59
29. Rekreasyon.....	60
30. İç Mimarlık	62
31. Tekstil Geliştirme ve Pazarlama	63
32. Gastronomi ve Mutfak Sanatları.....	65
33. Moda Giyim Tasarımı/Moda Tasarımı/Moda ve Tekstil Tasarımı/Tekstil/ Tekstil Tasarımı	66

IV. SANAT/TASARIM EĞİTİMİNDE VE KURUMLARDA

AKREDİTASYON VE PARAMETRELER	69
A. Akreditasyonun Tanımı	69
B. Standartlar ve Prosedürler.....	69
C. Eğitimde Kalite ve Standartlar.....	71
D. Akreditasyon Süreci	77
E. Sanat/Tasarım Eğitimi Veren Kurumlarda Fiziki Yeterlilik.....	78
F. Eğitimcilerde Yeterlilik.....	79
G. Kurum Dışı Eğitimler	80
H. Ders Süreleri ve Müfredatta Yeterlilik	81
İ. Seçmeli ve Zorunlu Seçmeli Dersler.....	82
J. Yaratıcı Düşünmeye Yönelik Eğitimler.....	84
K. Nitelikli Bir Sanat Eğitiminde Olması Gereken İçerik ve Yöntemler.....	86
V. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	89
VI. KAYNAKÇA.....	93
ÖZGEÇMİŞ.....	97

KISALTMALAR

AİHS	: Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi
ALES	: Akademik Personel ve Lisansüstü Eğitimi Giriş Sınavı
DBAE	: Dicipline-Based Art Education
EA	: European Accreditation
EUA	: European University Association
EURYDICE	: Avrupa Eğitim Bilgi Ağı
IAF	: The International Accreditation Forum
ILAC	: International Laboratory Accreditation Cooperation
LGS	: Liselere Giriş Sınavı
NAAB	: National Architectural Accrediting Board
NAEA	: National Art Education Association
NASAD	: National Association of Schools of Art and Design
ODTÜ	: Orta Doğu Teknik Üniversitesi
OECD	: The Organisation for Economic Cooperation and Development
ÖSYM	: Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi
TÜRKAK	: Türkiye Akreditasyon Kurumu
TYYÇ	: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi
YDS	: Yabancı Dil Sınavı
YÖDEK	: Yükseköğretim Akademik Değerlendirme ve Kalite Geliştirme Komisyonu
YÖK	: Yükseköğretim Kurulu

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Öğrenim Düzeyine Göre Öğrenci Sayısı	17
Şekil 2. Yükseköğretim Yeterlilik Düzeyi	73
Şekil 3. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Ön Lisans Eğitimi	73
Şekil 4. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Lisans Eğitimi	74
Şekil 5. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Yüksek Lisans Eğitimi	75
Şekil 6. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Doktora Eğitimi	76

I. GİRİŞ

Temelini haz duygusunun oluşturduğu sanat için geçmişten günümüze birçok tanım yapılmıştır. Sanat, Hegel'in tasviri ile ruhun maddedeki görünümüdür ya da Schiller için, insandaki özgürlük dünyasının ortaya çıkmasını sağlayan önemli bir araçtır (Artut, 2006:19). Bu tanımlardan da anlaşılacağı üzere sanatı tek bir tanımla açıklamak zordur. Geçmişten günümüze bakıldığında, toplumların değişmesi ve gelişmesiyle sanat anlayışı ile görevleri de değişmektedir. Ancak değişmeyen tek şey; ister mesaj kaygısı gütsün, isterse duyguları harekete geçirmek için yapılsın sanatçı, var olduğu dönemin tarihini yansıtır o döneme ait bilgiler verir. Geçmişte üretilen eserler sadece sanat eseri değil aynı zamanda belirli görevleri olan objelerdir. Çünkü sanat eserleri belirli gereksinimler sonucunda ortaya çıkmaktaydı. Ancak sanat terimini ve maddiyata dayalı pratik bilgi ve el ustalığı ile yapılan zanaat kavramını karıştırmamak gerekir. Zanaat her ne kadar estetik değer taşısa da özgün olma amacı gütmeyen ve belirli bir teknik, el becerisi gerektirir. Ayrıca zanaat ürünleri karşımıza günlük kullanım ürünleri olarak çıkmaktadır. Sanat en önemli özellikleri estetik kaygı taşımasının yanı sıra özgün ve tek olmasıdır.

Yunanca'da Aisthanesthai yani duyarlı algılama, hissetme anlamına gelen estetik kavramı ilk olarak 18.yy'da Antik Yunan'da kullanılmıştır. Estetik algı sanat eserinin başlangıcından bitimine kadar süren manevi bir etkinliktir.

Sanatın başlangıcını ele alacak olursak; sanat, ilkel işaretlerle başlayıp, dilin kavranması ve gelişmesiyle ifade bir anlatım aracına dönüşmüştür. Bu anlatım varlıklara anlamlar yüklemiş, yüklenen anlamlarla birlikte hareketlerini eşleştirmeye başlamıştır. Bu süreç avlanma ve barınma ihtiyacıyla birlikte üretim kavramını doğurmuştur.

Yerleşik düzene geçmeden önceki çağlarda bulunan sanat eserlerine ilkel sanat eserleri denmektedir. İlkel sanat eserlerinin 500.000 yıl öncesine dayandığına dair bazı kanıtlar bulunsa da en bilinen tarih öncesi eserler yaklaşık M.Ö. 50.000-3000 arasında yapılmıştır (Hodge, 2018:12). İlkel dönemde mağaralar arasında ilk keşfedilen, İspanya'daki Altamira, son bulunan resimli mağara ise Fransa'daki

Lascaux mağarasıdır. İspanya Altamira'daki 19.yy'a ait Bizon ve Fransa Lascaux'dakiat resmi gerçeğe çok benzemektedir ve arkeologlara göre Buzul Çağı insanları tarafından yapılmıştır. Araştırmalar ilerledikçe bölgede bulunan diğer kalıntılar sayesinde, geçmişte bu bölgede yaşayan insanlar tarafından o dönemdeki hayvanlar, yaşayışları ve avlanış biçimlerinin resmedildiğini ortaya koymuşlardır. Ancak Lascaux mağarasında tasvir edilen kuş başlı insanların dini bir inanışın sembolü olabileceği hakkında araştırmalar devam etmektedir.

Günümüz sanatında eserleri ustadan çırağa oradan da sanatseverlere aktaran bir ilişki vardır. Bu ilişki Yunan ve Mısır sanatı arasında da görülmektedir. Antik Mısır sanatında sanat eserlerinin ideolojiye bağlı işlevsel bir amacı bulunmaktaydı. Bundan dolayı eserler idealize edilmiş ve gerçekçi olmayan bir görünüm vermekteydi. Ancak sonraki yıllarda Mısır sanatı izinden giden Yunan sanatı gelişerek gerçekçi görünüme de önem verdi ve Atina demokrasisinin yükseliş döneminde gelişiminin zirvesine ulaştı. Kusursuz orantı ve estetik anlayışıyla Eski Yunan ve Roma sanatı, Batı sanatındaki temeli oluşturdu. Sanattaki bu büyük uyanış ve özgürlüğe kavuşması, yaklaşık M.Ö. 520-420 yılları arasında gerçekleşmiş ve insanlar çeşitli kentlerde ünlü ustalar çıkaran çeşitli sanat okullarının değerini anlamaya başlamıştır. (Gombrich, 1997: 99)

Yunan ve Roma sanatında da kullanılan mozaik ve freskolar, Erken Hristiyanlık ve Bizans döneminde yeraltı mezarları olan Katakomplarda görülmektedir. Buradaki eserlerde Tevrat ve İncil temelli dini konular ve ikonalarla karşılaşılmalıdır.

Orta Asya'da erken dönemlerde göçebe bozkır kültürüne ait bozkır sanatı izleri görülmektedir. Hayvan üslubu adı verilen bu kültüre göre kullanılan eşyaları at, kaplan, keçi, koyun vb. gibi hayvan figürleri ile süslemişlerdir.

Çinli sanatçılar ise eserlerinde keskin hatlardan çok daha yumuşak kıvrımlar kullanmayı tercih etmişlerdir. Çin sanatında din etkisi daha güçlüdür. Özellikle Budizm, heykel ve resim sanatında çok etkili olmuştur. Çinli sanatçılar, sanatı, büyük başarı hikayelerini halka aktarmakta araç olarak görmüşlerdir. Ancak daha çok sanatı, belirli bir öğretinin aktarılması için değil de meditasyonu uygulamada yardımcı olması için kullanmışlardır. Kendilerini dine adayan Çinli sanatçılar dersi öğretme amacıyla değil, düşüncelerin derinine inmek için malzeme sağlaması

amacıyla doğa resimleri yapmaya başlamışlardır. İpek üzerine yapılan bu eserler değerli kutularda saklanıp, dinginlik anında tekrar derin düşüncelere dalmak için çıkarılıyorlardı.

Sanat kavramı, belirli bir kesim ya da toplumsal düzenin özelliklerine göre koşullanmış olsa da, insanlığın değişmeyen özelliklerini sürekli olarak yaşatmaktadır. Sanat, giderek toplumsal ilişkilere ışık tutmak, aydınlatmak ve toplumsal gerçeklere değişimde yardımcı olmak görevine dönüşmüştür. Bu yüzdendir ki sanat, insanın dünyayı tanıyıp, anlayıp değiştirebilmesi açısından gereklidir (Fischer, 2012: 29).

II. SANAT EĞİTİMİ

A. Sanat Eğitiminin Tanımı ve Gerekliliği

İnci San'ın "Sanatlar, Eğitim ve Kültür" kitabındaki tanımına göre (2019) sanat eğitimi, duyguların ve duyarlılığın eğitimidir. Ancak günümüzde Türkiye'de bu kavram Resim-İş ya da Görsel Sanatlar dersi olarak kullanılmaktadır.

Wienecke' e göre; eğitim ve öğretim, beceri ve yeteneklerin geliştirilmesi amacıyla yapılır. Sanat eğitimi genel anlamıyla 20.Yüzyıldan bu yana güzel sanatların tümünü kapsayan okul içi ve okul dışı yaratıcı faaliyetlerin eğitimi olarak tanımlanabilir. Sanat eğitimi görsel ve plastik sanatların yanı sıra işitsel alanları da kapsamaktadır. Sanat çok yönlü bir kavramdır. Sanat eğitimi ile yetişen bir birey olay ve olguları çok yönlü ele alma becerisine sahip olmakla birlikte yeni gelişmeleri anlamaya yatkın, çağdaş gelişimlere açık ve hoşgörülü bir kişiliğe sahip olmaktadır. Yale Üniversitesi Tıp Fakültesinde bir tanıyı doğrulayan ayrıntıları sık sık gözden kaçıran öğrencilere, güzel sanatlar dersi verilmeye başlanmış ve bu dersi alan öğrencilerin tanı yetilerinin geliştiği görülmüştür (Çellek, 2003:6). Doğru bakmayı öğrenmek ve ayrıntıları yakalayabilmek; algıyı, duyuları, zihni yetileri de olumlu etkiler. Bu yüzden bilimsel eğitiminin yanı sıra sanat eğitimi de gereklidir. Sanat eğitimi gelenekselliğin ötesinde, toplumsal sorunlara karşı düşünce geliştiren, amaca uygun değerler üreten, tutarlı insanlar yetiştirir (Ünver, 2016).

1908 Meşrutiyet döneminde usta-çırak ilişkisi ile sürdürülen zanaat eğitimi 1883 yılında kurulan Sanayi-i Nefise Mektebi'nde bir sanat eğitime dönüşmüştür. Harbiye ve Sanayi okullarında ise bu eğitim mesleksel amaçlara göre şekillenmekteydi. Cumhuriyet döneminde Atatürk sanat ve sanat eğitime önem vererek kültür ve sanat üzerine çalışmalar yapmış ve art arda sanat eğitimi veren kurumlar açılmıştır. Ayrıca yine bu dönemde kurulan Köy Enstitülerinin de eğitimde ve kültürdeki etkileri yadsınamaz. Köy enstitülerinde tüm sanat dallarında her bir öğrencinin ilgi alanları ve becerilerine dikkat edilerek gelişimleri için çalışılmıştır (Ülkü, 2008).

Günümüzde sanata ve sanatçıya önem vererek sosyo-ekonomik kazançlar sağlayan ülkeler hem kendilerine hem de diğer ülkelere katkıda bulunmaktadır. Her ne kadar sanatı kimi zaman hobi; ve sanat eğitimi ise boş zamanları değerlendirmek için yapılan bir aktivite olarak görülse de; “Sanat eğitimi, yaratıcılık eğitiminin ön planda tutulduğu, ıraksal düşünmenin geliştirildiği, her öğrencinin kişisel gelişimi ve eğilimleri paralelinde yönlendirilmeye çalışıldığı en güvenilir ortamlardan biridir”(Buyurgan,2003).1998 yılında Amerika’da öğrencilerin yetenek ve disiplini geliştirdiği gerekçesiyle “New York Okullarında Sanat Aydınlanması Büyüyor”projesiyle sanat derslerinin müfredattaki yetersizliklerine dikkat çekilmiş ve daha çok sanat eğitimcisi işe alınmıştır (Akt: Mercin ve Alakuş, 2007, Erbay, 2004).

Sanatın doğasında hayal etmek vardır. İnsanlar hayal ederek daha refah düzeye çıkmak için çözüm yolları bulmakta, daha zengin ve renkli bir hayat fırsatı sunmaktadır. Sanat eğitimi; bireyin yaratıcılık ve kişisel potansiyellerini eğitmek, estetik düşünce ve bilinci örgütlemek için gereklidir. Ayrıca sanat bilinenden daha iyi bir yol oluşturmamız için en önemli araçtır (Yazar, Aslan ve Şener, 2014).

Sanat eğitiminin en önemli etkilerinden biri de dil, din, ırk ayrımı yapmadan, çatışmadan, baskı uygulamadan empati becerisine yardımcı olmaktır. Bu doğrultuda eğitimciler, öğrencilere araştırma, keşfetme, üretme ve sorun çözmeye yönlendirecek sanatsal öğrenme yaklaşımlarını benimsetebilirler. Sanatsal öğrenim seviyesinin yükselmesi için sanata ilişkin korku ve kaygıların giderilmesi hatta yaratıcı düşünce ve projelerin hayata geçirilmesinde teşvik önemlidir. EugeneFerguson sanat eğitiminin ne denli önemli olduğunu, piramitler, katedraller ve roketlerin varlığını geometri, inşaat teorileri ya da termodinamikle değil, bunları gerçekleştirenlerin zihinlerinde daha önceden resmin imge olarak biçimlenmiş olmasıdır sözü ile vurgulamıştır (Özsoy, 2003).

Sanayileşme ile birlikte bireyler, kişisel yaratma çabalarından yoksunlaşmaya başlamıştır. Hızla gelişen toplumlardaki elektronik cihazların yaygınlaşması ve tek düze üretim ruhsal çöküntüleri de beraberinde getirmektedir. Herbert Read Sanat ve Toplum eserinde “Sanat, hayata uygulanan öyle bir mekanizmadır ki, onsuz toplumlar dengelerini kaybederler” demiştir. Bu bağlamda sanat eğitimi tamamlayıcı bir unsur olmaktan öte zorunlu bir eğitim olmalıdır.

B. Sanat Eğitiminin Amacı

Sanat eğitiminin ana amacı öğrencinin duygusal ve sosyal açıdan gelişmesine destek olarak, yaratıcılığın doğasını tanımlarını hedeflemektedir. Özellikle araştırmacı, sorgulayıcı ve hoşgörülü bireyler olarak toplumsal ve kültürel bağlamda yaratıcı ve üretken kişiler olarak hayata yetiştirmektedir. Ayrıca sanat eğitimi (Buyurgan: 2012) sadece yeteneklilerin eğitimi için bir lüks değil, herkes için gerekli bir kişilik eğitimidir.

Sanat evrenseldir ve bir iletişim aracıdır. Sanat eğitimi bireylerin kendilerini doğru ifade edebilmelerini ve olaylara estetik bir duyarlılıkla yaklaşımlarını sağlamaktadır. Yani doğru anlama ve doğru anlatmaya yarayan estetik bir ifade biçimidir. Temel amaçlarından biri de bireye görmeyi, işitmeyi, dokunmayı, tat almayı öğretmektir (Mercin ve Alakuş, 2007). Bireyler sanat eğitimi ile birlikte duygu ve düşüncelerini görsel dil aracılığı ile ifade edebilmektedir. Sanat eğitimin amacı öğrencilere beceri öğretmekten öte yaratıcılık kazandırmak üzerine olmalıdır. Ayrıca yaratıcılık kazanımıyla beraber olayları kolaylıkla çözümleme ve çözüm üretebilme becerileri de artmaktadır. Sanat eğitimi sayesinde kazanılan estetik duyarlılıkla öğrenci baktığını gören ve algılayan bir kişilik sahibi olmaktadır.

Sanatsal anlatımı öğrenen bir birey geçmiş ve çağdaş eserler arasında bir köprü kurabilmekte ve değerlerle düşünme becerisi sayesinde bulunduğu kültür ve diğer kültürlerle aynı bakış açısıyla yaklaşabilmektedir. Sanat eğitimi bireydeki var olan yapabilme potansiyelini yapabileceği eylemlere dönüştürmektedir.

C. Sanat Eğitiminde İzlenmesi Gereken Yöntemler

Temel sanat eğitimi küçük yaşlardan itibaren izlenim, algılama ve gözlem ile başlar. Bunlar hafızada yer alıp araştırma, bilgi, buluş, düşünme gibi evrelerle devam ederek görsel ya da işitsel olarak yeni biçimlendirmeler ve bir takım formlara ulaşması süreçlerinden oluşur. Sanat eğitiminin amacı bireyleri sanatçı yapmak değil, kişide var olan yaratıcılık potansiyelini de ortaya çıkarmak ve geliştirmektir.

Sanat eğitimi; sanat yoluyla eğitim ve sanat için eğitim olmak üzere iki temel görüşe dayanmaktadır. İnsan bilimi ve varlığına dayanan sanat yoluyla eğitimde amaçlanan, öğrencilerin yaratıcı anlatım biçimlerini özgürce ifade edip

geliştirebilmesidir. Alan ile ilgili teknik bilgiler veren sanat için eğitimde görsel anlatım biçimine önem verilmektedir (San, 2019).

Günümüzde, öğretmenlerin kuramsal bilgi ve öğretmenlik mesleği ile ilgili derslerinde artış sağlanmış olsa da atölye derslerinin süre ve kredi olarak yetersizliği büyük bir sorun teşkil etmektedir. Sanat eğitiminin amaçlarına ulaşabilmesi için uygun koşullar gerekmektedir. Bu koşulların başında yeterli donanımına sahip dersliklerin ve eğitimcilerin bulunması, derslik ortamının yanı sıra müze, galeri hatta sanat atölyelerinden de destek almak gereklidir. Derslik ve atölyelerde eğitimin gerektirdiği her çeşit sanatsal materyaller mevcut bulunmalıdır. Sanat eğitimi veren bir eğitimcininse sanatçı kişiliğine sahip olması gerekmektedir. Bu kişiler, ilgi kurdukları objeleri algılayabilen, hatta yeniden tasarlayıp yorumlayabilen kişilerdir.

Sanat eğitiminde öğretmenler genellikle derslerinde farklı yöntemler kullanmaktadırlar. Bunda öğrencilerin farklı zihinsel gelişim özellikleri göstermeleri büyük rol oynamaktadır. Öğrencilerin verilen eğitimi algılamaları dört aşamadan geçirdiği kabul edilmektedir. İlk önce öğrencinin o konuda daha önceden edindiği bilgi ve öğrencinin verilen eğitime yaklaşımı gelmektedir. Sonrasında öğretmen ile öğrenci arasındaki karşılıklı beklentiler yer almaktadır. Son olarak öğrencinin sahip olduğu kültürel değerleri ile içinde bulunulan sosyal çevre önemli rol oynamaktadır (Aykut, 2006).

1989 yılında Avrupa’da sanat eğitimi üzerine başlayan reform hareketleri ile sanat eğitiminde kalite geliştirmek için bazı kararlar alınmıştır. Bunların başında sanatsal alanların çeşitliliğinin ile diğer eğitim konuları arasındaki ilişkinin saptanması yer almaktadır. Ayrıca bunlara bağlı olarak mecburi sanat eğitimi ile seçmeli sanat eğitimi alanlarının yanı sıra yerel sanat ile popüler sanat anlayışının rolünün de belirlenmesine ihtiyaç duyulmuştur. Sanat eğitimcilerinin aldıkları eğitim düzeyinin yetersizliği yeniden bir yol izlenmesi yönünde bir karara bağlanarak asgari ölçüde bir sanat eğitimine ayrılması gereken süreç ve yöntemler gözden geçirilmiştir.

1. Özel Öğretim Yöntemleri

Özel öğretimde sanat eğitimi her öğrencinin algılama yetisine göre öğrenme ortamı oluşturularak yapılmalıdır. Burada dikkat edilmesi gereken hususların başında sanatsal kavramları farklı disiplin kavramlarıyla ilişkilendirip açıklayabilmek ve sanat eğitiminin amacı doğrultusunda teknolojik kaynaklardan yararlanabilme

becerisi gelmektedir. Dikkat edilmesi gereken bir diğer husus da sanatsal üslup gelişimine katkı sağlayacak etkinlikler düzenlemektir. Düzenlenen bu etkinliklerde edinilen kazanımları farklı disiplinlerle açıklayacak projeler yaratmak, soru sorma ve görüşlerini dile getirme becerilerine olanak sağlamak ve bu bağlamda sanat eserlerini eleştirme ve değerlendirebilme yetisi kazandırmak özel öğretim yöntemlerine yönelik çalışmalardır.

Her öğrencinin algılama ve beceri yetisinin eşit olmadığını unutmamak gerekir. Sanat eğitiminde öğrencilerin bireysel beceri ve öğrenme stiline uygun metotlar ve materyallerle çalışılması, öğrenciyi merkeze alan bir eğitim yöntemi ile etkinlik uygulanması öğrencinin başarısında rol oynayacaktır. Öğrenci merkezli eğitimde aktif taraf öğrencidir. Öğrenci gerekli gördüğü yerlerde öğretmenden yardım alır ve sorular sorar. Özel öğretim yöntemine göre; öğrenciye verilen konular ve etkinlikler, öğrencilerin düşünme potansiyeline göre özelliklere sahip olacak şekilde yöntem ve tekniklere sahip olmalıdır.

Sanat eğitiminde özel öğretim yöntemlerinin üzerinde durması gereken konulardan biri de sanat eserlerinin değerlendirilmesi ve öğrencilerin bireysel eleştirme kriterlerini gösteren bir süreç dosyası hazırlamalarıdır. Bu gibi destekleyici etkinlikler sanatsal dilin gelişmesine katkı sağladığı gibi araştırma, inceleme ve sorgulama becerilerinde de katkısı büyük olmaktadır.

Öğrenci odaklı özel öğretim yöntemlerinde sınıftaki öğrenci sayısı, derse ayrılan süre ve işlenen konuların anlaşılabilir nitelikte olması önemlidir. İlk kez 1960 yılında Stanford Üniversitesinde Dwigh Allen ve meslektaşları tarafından uygulanan, normal öğrenme ve öğretim süreçlerinin karmaşıklığını basitleştirmeyi amaçlayan Mikro Öğretime göre; en fazla on kişiden oluşan öğrenci grubuna azami yirmi dakika sürecek şekilde öğretim becerilerinden seçtiği birinin öğretilmesi yönünde uygulanan bir deneydir. Bu yöntemle eğitimciler, yeni öğretim yöntemleri planlama ve uygulama konusunda kendilerini geliştirebilmektedirler. Ayrıca bu yöntemin öğrenci odaklı eğitimde kullanılması öğrencilerin de az kişili sınıf ortamında kendilerini keşfetmeleri için bir fırsat olarak görülebilir.

2. Temel Öğretim Yöntemleri

Sanat eğitimcileri, söz konusu yöntemleri öğrenci merkezli ele alarak gelişim düzeylerini göz önünde bulundurmalı ve buna göre bir yöntem stratejisi belirlemelidir. Örneğin; Sanat eğitimi sisteme dayalı, disiplinli ve aşamalı bir öğrenim süreci gerektirmektedir. Kolaydan Zora Gitme İlkesi bu anlamda etkili olabilmektedir. Bu ilkeye göre öğrencilerin basit ve içgüdüsel çizgilerle başlayarak daha karmaşık biçimlere yani bilinenden bilinmeyene doğru ilerlemeleri sanatsal eğitimde temel bir yol olarak görülmektedir. Öğrencilerin tecrübe edindiği nesnelerden ve izlenimlerden yola çıkılarak sanat eğitimine başlamak, bu yöntemin ilkelerindendir (Akt: Topçu, 2008; Yolcu, 2004).

Öğrencilerin önceden planlanmış soru – cevap yöntemiyle konuların tartışılması, öğrencilerin ifade ve eleştiri yetilerini güçlendirebilmektedir. Özellikle Almanya ve Avusturya gibi Avrupa ülkelerinde sıkça kullanılan Seslerden Yararlanma Yöntemi yaratıcılığın ve hayal gücünün geliştirilmesinde etkili olmaktadır. Seslerden yararlanma yöntemi genellikle müzik dinleti yöntemi olarak kullanılmaktadır ve sanat eğitiminde çok tercih edilen yöntemlerden biridir. Müzik eşliğinde yapılan çalışmalar yaratıcılığın gelişmesine yardımcı olması kadar konsantrasyonun gelişiminde de önemlidir. Özellikle enstrümantal seslerin öğrencilerde daha rahat odaklanmaya yardımcı olduğu düşünülmektedir. Bu yöntem Bellek Eğitimi ile öğrenmeye de yarar sağlamaktadır.

Türk Dil Kurumuna göre bellek; Yaşananları, öğrenilen konuları, bunların geçmişle ilişkisini bilinçli olarak zihinde saklama gücü anlamına gelmektedir. Bellek eğitiminin ise, bellekte depolanan bilgilerin, öğrencinin sanatsal yaratıcılığında kullanılmasını hedeflemektedir.

Yaratıcılık ve hayal gücünün gelişiminde etkili yöntemlerden biri de Yaratıcı Dramadır. Yaratıcı drama, öğrencilerin görme, algılama ve aktarma gibi birçok becerisini arttıran ve onların sözcük dağarcığını geliştiren etkili bir yöntemdir. Öğrencilerin bağımsız olarak karar verebilme ve düşünme yetilerini güçlendiren ve onlara araştırmacı bir kişilik kazandıran Proje Destekli Öğretim Yöntemi, bilişsel ve imgesel duygu ve düşünce becerilerini zenginleştirmektedir (Artut, 2006).

Kopyadan yararlanma yöntemi sanat eğitiminde bir araç olarak değil de amaç olarak görüldüğünde öğrencilere özgüven verebilen bir tekniktir. Birçok eğitimci sanatın ve sanat eğitiminin taklit yoluyla oluştuğunu savunmakta ve bu yöneme başvurmaktadır. Ancak sanatın yaratıcılık gerektirdiği gerçeği ile bu tekniğin sanat eğitimine herhangi bir katkı sağlayamayacağı da anlaşılmaktadır.

D. Sanat Eğitiminde Öğretim Alanları

1. Uygulamalı Alanlar ve Estetik Eğitimi

Uygulama alanları; öğrencinin ders dışında da aktif olarak çalışabilecekleri okul, atölye gibi alanlarda yapılan etkinlik ve çalışmaları kapsamaktadır. Bu çalışmaların başında gelen görmeyi öğrenmek tamamen yaratıcılık ve çabaya dayanmaktadır. Geçmişte kazanılan deneyimler, kültürel alışkanlık ve gereksinimler de görsel algıyı etkileyen faktörlerdendir. Gözlem ve algı kişiden kişiye farklılıklar gösterebilmektedir. Algıda görülen ile o nesne hakkında daha önce bilinen arasında birbirini tamamlayan ilişki bulunmaktadır (Kırıçoğlu, 2002).

Görmek ve gördüğünü algılayabilmek öğretilen bir davranış şeklidir. Nesnelerin niteliklerini algılamak, ayrıntılarını fark etmek ve tekrar tümevarımla parça – bütün ilişkisini kurabilmek eğitim ve pratikle mümkün olabilmektedir. Çünkü sanatsal görüş ve sanatsal bakış açısı sonradan edinilen bir bilgi birikimi yansımasıdır.

Görsel algının somutlaştırılması kadar yaratmayı öğrenmek ve yaratılan biçimin anlamlandırılması da uygulamalı alan eğitimine dahil olmaktadır. Yaratıcılık eğitimi kişinin duygusal dünyasını keşfetmesine olanak sağlarken aynı zamanda dışa vurumun nasıl olacağına karar vermesinde yol göstermektedir. Duygularını anlamlandırmak ve onlara bir form vermek görsel eğitimle mümkün olmaktadır. Renk, doku, biçim vb. sanatın yapısını oluşturan faktörler bireylerde görme ve görsel algı gelişiminde etkili rol oynamaktadır.

Güzel sanatlar (plastik sanatlar, heykel, mimari, küçük el sanatları) ve moda, grafik vb. gibi uygulamalı alanlar tasarım, kurgu, eskiz ve üretime kadar uzanan bir süreci kapsayan uygulamalı sanat eğitimleridir. Uygulamalı sanatlarda tasarım aşaması, ürünün yapısal özelliklerine hakimiyet ve ne amaçla kullanılacağı, malzemeler ve bütün bunlarla beraber renk, biçim ve kompozisyonu kurgulamak gibi

aşamalarla mümkün olmaktadır. Uygulamalı sanatlar eğitiminde estetik değerler ürünün işlevsel boyutu ve malzeme ile birlikte ele alınmalı, öğrenci hangi malzemenin hangi teknik ve kullanım amacına uygun olarak estetik bir bütünlükte verileceğine hakim olmalıdır.

Estetik, bir değer felsefesi ve bilimi olarak anlaşılrsa da, bu bilimin içerisine güzellik değeri başta olmak üzere yüce, trajik, komik, zarif, ilginç, çocuksu ve çirkin değerleri de girer (Akt: Özbal ve Aydoğan, 2017, Tunalı, 2004).

Estetik kavramının araştırma konusunun merkezini güzellik oluşturmaktadır. Güzel her ne kadar göreceli bir kavram olarak görülse de estetik eğitiminin amacı sanatın ne olduğunu, doğa ile sanat arasındaki ilişkiyi, güzel ve güzellik kavramlarını sorgulamaktır. Bize var olanın güzelliğini göstermektedir. Yine de bilinen bir gerçektir ki insanlar algılanan nesne ile idealleri arasında uygunluk buldukları zaman o nesnenin güzel, ters düştüğünde ise çirkin olduğunu kabul etmektedir.

Estetik eğitimi verilirken dikkat edilmesi gereken hususlardan biri de fiziki ortamdır.

Eğitim verilen sınıf ya da atölyelerin de estetik bir yapıya sahip olması gerekmektedir. Özellikle fiziki ortam ile bir bütün oluşturan görsel faktörler öğrenci motivasyonu ve eğitiminde rol oynamaktadır. Derslik veya atölyelerin düzenlenmesi, ışık kalitesi ve renk gibi unsurlar görsel faktörler için örnek verilebilir.

Estetik kavramının eğitiminde öncelikle sanat kuramına değinmek gerekmektedir. Sanat kuramı; tüm sanatsal yaratıların doğuşunun, tüketiminin ve algılanıp izlenmesinin bağlandığı düzenlilikler kuramıdır. Sanatın ne olduğu, nasıl anlaşılması gerektiği hakkındaki değişik görüşleri saptamak ve açıklamak, hatta bunları belli sınıflarda bir araya getirmek sanat kuramının görevi olmaktadır (San, 2019). Sanat eğitimi kuramının görevi ise verilecek sanatsal eğitimin yönetsel temellerini araştırmaktır. Sanat eğitimi alan öğrencilerin birçoğu sanat ve estetik hakkında alan bilgisine sahip olmadığı için sanatı neden yaptıklarına dair bilgi eksikliğindedirler. Ancak sanat kuramı eğitimi ile bir sanat eserini hangi değerlere göre yargılayabileceklerini öğrenmektedirler.

2. Sanat Tarihi ve Sanat Eleştirisi

Sanat tarihi sistemsal bir bilgi bütünüdür. Sanattaki tüm değişimlere belirli bir sistemle yaklaşarak sınıflandırmaktadır. Sanat tarihi eğitiminin amacı öğrenciye, yaşayan canlı bir sanat tarihi bilinci kazandırmaktır (Kırıçoğlu, 2002).

Sanat tarihi eğitimi öncelikle somut verilerle yani sanat yapıtlarının sunumuyla gerçekleştirilmelidir. Özellikle görsel algı burada çok yardımcı olmaktadır. Öğrencilerin görsel algı eğitimiyle tarihsel bulguları kavramakta daha başarılı olmaktadır. Özellikle bu noktada müze eğitimi de büyük önem teşkil etmektedir.

Sanat tarihi eğitimi çok yönlü bir eğitimidir. Geçmişle günümüz arasında ve diğer toplumlarla köprü görevi gören sanat eğitimi ve sanat tarihi bilinci kültürler arası gelişimde de büyük rol oynamaktadır. Günümüz müfredatına bakıldığında içerik ve yöntemin yetersiz olduğu görülmektedir. Eski uygarlıklarla başlayan eğitim müfredatımızda güncel ve çağdaş sanat eğitime geçilememektedir. Bu da sanat tarihi eğitiminde bilgi yetersizliğine ve kültürel donanım eksikliğine neden olmaktadır. Çağdaş toplumların gelişiminde kültürün ve sanatın önemi şüphesiz çok önemlidir. Ancak kültürel açıdan yetersiz bir eğitim inşa edilen bir binanın temelini olmaması ile eş değer görülebilir.

Çağdaş eğitim sistemlerinde amaç; araştıran, sorgulayan ve eleştirel düşünebilen bireyler yetiştirmektir. Eleştirmek eylemi birçok ülkede her ne kadar sorun teşkil eden bir eylem kabul edilse de demokratik ve gelişmiş ülkelerin temel öğelerinin başında gelmektedir. Ancak eleştirel düşüncede tutarlılık ve çok yönlü ele almak en önemli unsurların başında gelmektedir.

Okul düzeyinde yapılan sanat eleştirisi çalışmaları derslerde Sanat Yapıtı İnceleme ya da Sanat Analizi dersi olarak işlenmektedir. Bu çalışmalar genellikle pratik ve görsel alışkanlıklar yoluyla öğrencilere aktarıldıktan sonra eleştirel eğitim verilmektedir.

Bir sanat yapıtı incelerken öncelikle betimleme ve ardından çözümlemenin nasıl yapılması gerektiğiyle başlanır. Bu yolla eserde görsel olarak algılanan ilk unsurlara ve renk, çizgi, doku gibi sanatsal düzenlemelerin birbirleriyle ilişkileri konusunda açıklık getirilmektedir. Ardından anlam çıkarım süreci başlamaktadır. Bu süreç çağdaş ve tarihsel yorumu kapsar. En sonunda yargılama yani eleştiri kısmı gelmektedir. Bir sanat yapıtının eleştirisi yapabilecek donanıma sahip olmak okulda

alınacak eğitimin yanı sıra müze ve galeri gezileri, hatta buralarda alınacak bilgi ve eğitimi de gerektirmektedir.

3. Müzecilik ve Müze Eğitimi

Müzeler; tarih ve kültürün, bilimsel ve sanatsal kalıntıların korunduğu ve sergilendiği alanlardır. Müze eğitimi küçük yaşlardan itibaren müfredatta olması hatta tarih ve sanat eğitimiyle paralel olarak ilerlemesi gereken bir eğitimidir.

Müzeler kurulmadan önce sanat eserleri kutsal mekan, mağara, saray ve şehir merkezlerinde sergilenmekteydi. M.Ö. 3.yy’da I. Ptolemaios kendi yaptırdığı sarayın bir kısmına bilim ve eğitim merkezi yaptırması ve özellikle Rönesans portre galerileri arasında önce sayılan ve koleksiyonların sergilendiği Papyri Villası müze öncesi sergi alanlarına birer örnek kabul edilebilir.

Müzecilik batılılarda koleksiyon eserlerin kamulaştırılması ile birlikte 18. Yy’da kabul görmüş ve 1789 yılında Medici ailesinin koleksiyon eserleri de bunlara dahil edilmiştir.

Ülkemizde müzecilik anlayışı her ne kadar Selçuklu Dönemi’ne kadar dayansa da 1846 yılında, Sultan Abdülmecit’in emri ile bazı eski eserler ve eski silahlar Aya İrini Kilisesi’nde toplanmıştır ve daha sonra 1868 yılında, Ali Paşa’nın sadrazamlığı sırasında, bu kilise ve içerisindeki eserler “Müze-i Hümayun” adı altında ilk müze olarak açılmıştır (İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü). Ancak müzeciğin gelişimi Osman Hamdi Bey’ in çalışmalarıyla başarılı olmuştur. Özellikle tarihi eserlerin yurt dışına kaçırılmasını önlemek adına çıkarttığı Eski Eserler Kanunu ile müzecilik alanında bir reforma öncülük etmiştir.

Cumhuriyet döneminde Atatürk’ün takibinde birçok yeni müze kurulurken bazı tarihi yapılar da müze olarak kabul edilmiştir. 1945 yılında da Hasan Ali Yücel, bugün Anadolu’yu bir açık hava müzesi durumuna getiren önemli çalışmaların temelini atmıştır (İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü).

Ülkelerin gelişmişlik düzeyi bilime ve sanata verdiği önemle anlaşılmaktadır. Müzeler bu bağlamda en etkili çok yönlü eğitim birimlerinden biri kabul edilebilir. Bilinen eski müzecilik eğitimi 1882 yılında kurulan Paris Louvre Okulu’nda görülmüştür. Ayrıca İngiltere’de bulunan Leicester Üniversitesi de müze eğitiminde bilinen en yüksek standartta eğitimi vermektedir.

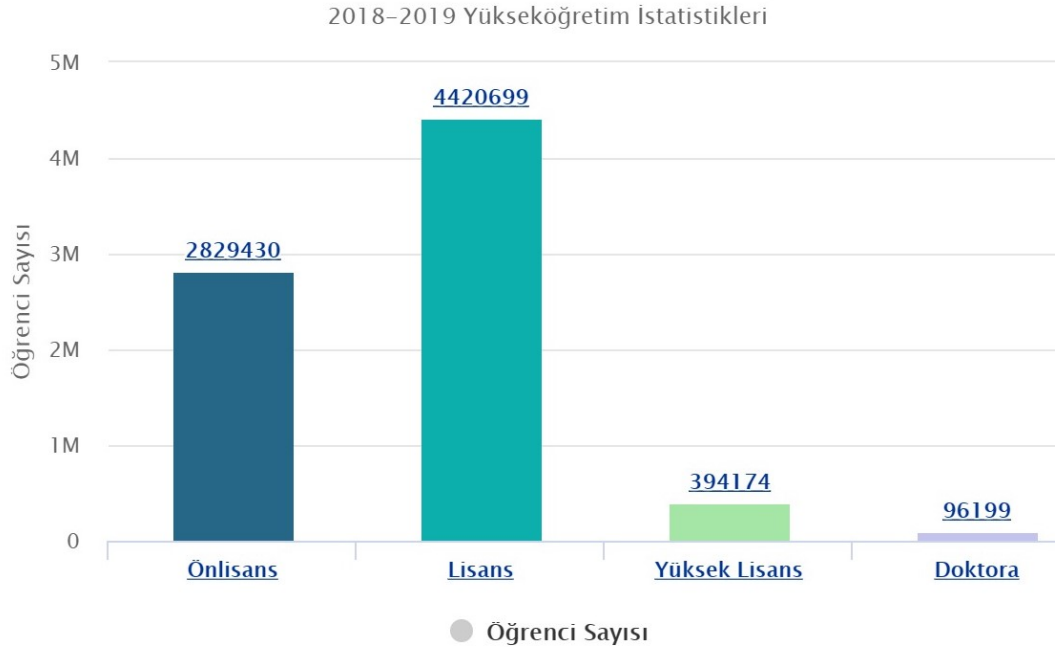
Günümüzde özellikle sayıları artan galeriler ve müzeler açısından çok yönlü eğitimde zengin olanaklara sahiptir. Hatta ülkemizin birçok uygarlığa ev sahipliği yapmış olması da eğitimde öncü adımlar atabilmemiz için büyük fırsat sağlamaktadır. Ancak halen müfredatta yer almayan ve büyük bir eksiklik olarak kabul edebileceğimiz müze eğitiminde geri kalmışlık, bu tarihsel zenginliklerimizi korumak konusunda yetersiz bilgi birikimine sahip olduğumuzu göstermektedir. Özellikle müze bilinci küçük yaşlarda aşılması gerekmektedir. Maalesef birçok ilköğretim kurumu sadece bir ya da iki kez gezi amaçlı düzenledikleri müze ziyaretlerinde önceden müze eğitimi almamış olan eğitimcilerle basit bir gezi olarak kalmaktadır. Bunu takip eden senelerde ülkemizin bir diğer sorunu ortaöğretim ve yükseköğretim sınavları da ilerleyen süreçlerdeki bu tür eğitsel gezileri arka plana atmaya sebep olmaktadır. Ancak bilinen bir gerçek de müzelerin öğrenciler için gözlem yapma ve farklı düşünmelerine katkı sağlarken alternatif bir eğitim metodu olduğu da göz ardı edilmemelidir. Okul ortamındaki düz anlatım, her çocuk için cazip gelmemektedir. Farklı yöntemler ve yaklaşımlar kullanarak etkinliklerini çeşitlendiren, kendini yenileyebilen müzeler, öğrencilere farklı öğrenme ortamları sunmaktadır (İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü).

III. ÖN LİSANS, LİSANS VE LİSANSÜSTÜ EĞİTİM

Yükseköğretim, insan gücünü topluma kazandırmanın ve toplumsal refahı arttırmanın yanı sıra bireylerin elde ettiği gelir düzeyinin de iyileştirmesinde büyük katkı sağlamaktadır. Bu ve bunun gibi sebeplerden dolayı yükseköğretime talep de her geçen gün artış göstermektedir.

Türkiye’de 2018-2019 öğretim yılı itibariyle toplam lisans öğrenci sayısı 4.420.699, yüksek lisans 394.174, doktora eğitimi gören öğrenci sayısı ise 96.199’dur. Ayrıca YÖK’ ün eğitim ve öğretim alanları sınıflamasına göre lisansüstü öğrenci sayıları Sanat ve Beşeri Bilimlerde 72858, Güzel Sanatlar bölümünde 3545, El Sanatlarında 760, Moda, İç Tasarım ve Endüstriyel Tasarımda 2695, Müzik ve Sahne Sanatlarında 3375, Görsel-İşitsel Teknikler ve Medya Yapımcılığında ise 6821, Sanat ve Beşeri Bilimlerle İlgili Disiplinler Arası Programlar ve Yeterliliklerde 6493 kişidir.

Şekil 1. Öğrenim Düzeyine Göre Öğrenci Sayısı

Kaynak: ÖSYM Yükseköğretim İstatistikleri; YÖK Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi

06 Kasım 1981 tarihinde kurulan Yükseköğretim Kurulu ile ülkemizdeki tüm yükseköğretim kurumları YÖK çatısı altında toplanmış, akademiler üniversitelere, eğitim enstitüleri eğitim fakültelerine dönüştürülmüş ve konservatuvarlar ile 1982 yılında çıkartılan 41 sayılı kanun hükmünde kararnameyle meslek yüksekokulları üniversitelere bağlanmıştır. Meslek yüksekokulları halen 26 Haziran 2001’de çıkartılmış olan 4702 sayılı yasa hükümlerine bağlı olarak faaliyetlerini göstermektedirler.

Yükseköğretimde amaç, öğrencileri ilgi ve yetenekleri doğrultusunda ülkenin çeşitli kademelerdeki insan gücü ihtiyaçlarına göre yetiştirmek ve bu doğrultuda toplumun genel seviyesini yükseltmektir. Yükseköğretim kurumları bünyesi üniversite, yüksekokul, meslek yüksekokulu, fakülte, enstitü, konservatuvar gibi bölümlerden oluşmaktadır. Türkiye’de eğitim sisteminde yükseköğretim lisans öncesi, lisans ve lisansüstü seviyelerinde öğrenci yetiştirmek üzere bir bütünlük içinde düzenlenir. Farklı kurumlar arasında öğrencilere başarılarına göre yatay ve dikey geçiş hakkı tanınmıştır.

Yükseköğretim Kurumlarının lisans öncesi (ön lisans) ve lisans programlarına öğrenci alımlarında merkezî yerleştirme ve özel yetenek sınavları uygulanmaktadır. Lisans öncesi 2 yıl, lisans ise 4 yıl süren bir programdır. Meslek ve ticaret liselerinde eğitim gören öğrenciler ön lisans bölümlerine üniversite sınavı puanıyla veya doğrudan geçiş haklarına sahip olurlar. Lise öğrenimini bir meslek veya ticaret lisesinde tamamlayan öğrencilerin üniversite sınavında gerekli görülen baraj puanını aşması, lisans öncesi bölümlerine girmelerinde yeterli olmaktadır.

Alanlarında yeterli bilgi ve beceriye sahip ara elemanların yetiştirilmesi amacıyla kurulmuş olan meslek yüksekokullarında öğrenciler eğitim süreçleri boyunca okuduğu bölümün giriş dersleri ve temel eğitimleri alır. Burada öğrencilere teorik bilgilerin yanı sıra uygulamalı pratik eğitimler de verilmektedir.

Lisans öncesi bölümlerindeki ancak mezun olduklarında alacakları eğitim lisans bölümü öğrencilerine göre daha dar kapsamlı ve yetersiz kalacağından iş bulma imkânları da günümüzde biraz daha zorlaşmıştır. Bundan dolayı ön lisans mezunu öğrenciler için dikey geçiş sınavları düzenlenerek 4 yıllık lisans bölümüne devam etme hakkı getirilmiştir.

Lisansüstü eğitim ise, yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlilik programlarını kapsayan bir eğitim aşamasıdır. Bu aşama, lisans eğitiminin aksine enstitüler bünyesinde gerçekleştirilmektedir. Lisansüstü eğitimin amacı, lisans eğitimi sonrası, kişiye özel bir alanda uzmanlaşma sağlamasıdır.

Yüksek lisans (Master), eğitim alınan branşta uzmanlığı hedefleyen bir eğitim sistemidir. Tezli ve tezsiz olarak eğitim verilmektedir. Yüksek lisans eğitimi alabilmek için lisans diploması gerekmektedir. Ayrıca ÖSYM tarafından yapılan ALES sınavından başvurduğu programın 55 puanından az olmamak koşuluyla senatonun belirleyeceği Ales puanına sahip olması gerekmektedir. Ayrıca kurumun standartlarında Ales puanının yanı sıra, lisans notu ve mülakat da istenebilmektedir. Ancak Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Konservatuvar için Ales sınavı koşulu beklemeler.

Tezli yüksek lisans doktora hazırlık sürecini oluşturmaktadır. Ancak tezsiz yüksek lisans ile doktora hakkı verilmemektedir. Her iki koşulda da eğitim dönemi bir yıl yani iki dönemdir.

Doktora eğitimi için lisans veya yüksek lisanstan sonra Ales ve YDS sınavına katılım şartı bulunmaktadır. Doktora eğitiminin amacı, akademik düzeyde araştırma yapabilen, alana bilimsel açıdan yenilik getiren, yöntem geliştiren insan yetiştirmektir. Doktora dersleri verildikten sonra yazılı ve sözlü değerlendirme yapılır ve tez yazılır.

A. Türkiye’de Yükseköğretimin Tarihi

Bugünkü yükseköğretim kurumları batılı eğitim sisteminin bir yansımasıdır. İlk çağdaş yükseköğretim kurumu olarak kabul edilen ve 1088 yılında kurulmuş olan Bologna Üniversitesinden yüzyıllar sonra ülkemizde de çağdaş üniversite kavramı oluşturulmuştur.

Gülhane Fermanı’ndan kısa bir süre sonra modern bir üniversitenin kurulması 1846 yılında zamanın Maarif Meclisince kabul edilmiş ve üniversite 1865 yılında açılrsa da 1881 yılında yeniden kapanmıştır. 1900’de Dar’ül-fünuni Osmani adı ile tekrar açılmış ve yeni kurulan Ulum-i Aliye-i Diniye, Edebiyat, Ulum-i Riyaziye ve Tabiiye şubelerinin yanında, daha önce kurulmuş olan Tıbbiye ve Hukuk mektepleri de Darülfünun’a bağlanmıştır (Yükseköğretim kurulu başkanlığı, 1997).

Cumhuriyetin ilanından sonra eğitime destek artmış ve önce Ankara’da Hukuk Mektebi ardından da Gazi Eğitim Enstitüsü ve Ziraat Enstitüsü kurulmuştur.

Ülkemizde ilk kez İngilizce eğitim veren ODTÜ akademik yapısının yanı sıra mütevellî heyetiyle yönetilmesi bakımından da eğitimde tam bir reform hareketi olmaktadır.

19. yüzyıl sonları ile 20. Yüzyıl başından itibaren açılan mesleki eğitime yönelik yükseköğretim kurumları, Mekteb-i Sanayi-i Nefise-i Şahane’ nin 1925 yılında Güzel Sanatlar Akademisine dönüştürülmesiyle akademi çatısı altında birleşmeye başlamış, 1977 yılında çıkarılan 2095 sayılı kanunla da üniversiteler ve akademiler arasındaki işlev farklılıkları ortadan kaldırılmıştır.

22 Kasım 1974 yılında Üniversitelerarası Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi kurularak seçme mekanizması kurumsallaşması hedeflenmiştir. Bu durum YÖK’ün temellerini atmaktaki ilk basamak olmuştur. Ancak 1968 öğrenci hareketleri ile birlikte üniversitelerin yaşadığı sorunlar göz önüne alınarak 4 Kasım 1981 yılında 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun çıkarılmış ve MGK tarafından kabul edilerek uygulamaya konmuş, resmi olarak 6 Kasım 1981’de YÖK kurulmuştur.

B. Türkiye’de Sanat Eğitiminin Gelişim Süreci

Türkiye’de sanat eğitimi her ne kadar Batılı anlamda Meşrutiyet Hareketleri ile başlamış gibi görünse de ilk önce 1793 yılında batılı eğitimi esas alarak resim dersi adı altında Müderrishane-i Berr-i Hümayunu’nda verilmeye başlanmıştır. O dönemlerdeki çalışmalar genellikle canlı ve cansız modeller, kartpostallar gibi örneklerden yapılan çizimlerden oluşmaktaydı. 1834 yılında Mekteb-i Fünun-i Harbiye’nin açılması ile askeri okul sanat eğitiminde resim, perspektif ve desen gibi konular çalışmaya başlanmıştır.

1848 yılında açılan Darülmualimin-i Rüşdi yani öğretmen okulu çeşitli resim eğitimi etkinlikleri düzenlenmeye başlanmıştır. Okul müdürü Satı Bey’in yöntemine göre basitten karmaşığa ilkesi çalışılmıştır. Yani önce iki boyutlu ardından üç boyutlu çalışmalar üzerinde durulmuştur. Satı Bey ile çalışan ve ilerleyen zamanlarda Avrupa’ya giden İ. Hakkı Baltacıoğlu döndüğünde yeni görüşler edinerek yenilikçi

ve çağdaş bir eğitim anlayışını savunmaya başlamış ve ilk resim-iş müfredat programını oluşturmuştur.

Osmanlı İmparatorluğu döneminde, müdürlüğünü Osman Hamdi Bey'in yürüttüğü 1883 yılında açılan Sanayi-i Nefise Mektebi Alisi'nde akademik anlamda sanat eğitimi verilmeye başlanmıştır. Okul Paris Güzel Sanatlar okulunu örnek almaktaydı ve ilk mimari hocası yapının mimarı da olan Alexandre Vallaury'dir. Okulda resim, oymacılık, mimarlık, hakkaklık ile fennin sanayiye usul-u tatbiki öğretilecek ve ders olarak da Sanat Tarihi, Süsleme Bilimi, Manzara, Kısa Hesap, Çizgisel Geometri, usul-ü defteri, tarih, Eski Eserler, Anatomi dersleri okutulacağı kararı alınmıştır (Özkurt, 2018). Her ne kadar Osman Hamdi Bey birçok kesimden seçtiği Avrupa ekolü yüzünden tepki alsa da yapılan çalışmalar kültürel tarihimiz açısından sanat eğitiminde önemli bir yer tutmaktadır.

1926 yılında Amerikalı eğitimci John Dewey'in önerisiyle Almanya'dan getirilen Stichler resim derslerinde ve eğitim programında iyileştirme çalışmaları yapmıştır. Ayrıca eğitimciler, eğitim ve incelemeler için Avrupa'ya da gönderilmiştir.

İsmet İnönü'nün Cumhuriyetin en kıymetlisi olarak nitelendirdiği Köy Enstitülerinin kurulması ile sanat derslerine ağırlık verilmiştir. 1940 yılında kurulan Köy Enstitüleri ile öğrenciler müzik, resim, el işleri, tiyatro, halk oyunları vb. gibi sanat dallarına teşvik edilmiştir. Özellikle Köy Enstitüleri denildiği zaman akla ilk gelen isim şüphesiz İsmail Hakkı Tonguç'tur. İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun öğrencisi olan İsmail Hakkı Tonguç'un bakış açısına göre güzel sanatlar öğrencilerin kişilik gelişiminde büyük rol oynamaktadır.

Köy enstitülerinde 1943 tarihli programa göre iş, beceri ve üretime ağırlık verilmekteydi. 1947 tarihli programda ise genel kültür, tarım ve sanat alanında bazı derslerin yöntemlerinde değişiklikler yapılmıştır. Ancak 1953 yılındaki uygulanmaya başlayan programda daha kuramsal derslere ağırlık verilerek sanat derslerine son verilmiştir.

1997 yılında YÖK, "Dünya Bankası Milli Eğitimi Geliştirme Projesi" kapsamında eğitim fakültelerinin yapılanması yeniden düzenlenmiş, güzel sanatlar ve ilköğretimdeki sanat derslerine yönelik kitaplar hazırlanarak uygulamaya konulmuştur (Artut, 2006).

C. Özel Yetenek Sınavları ve Değerlendirme Esasları

Özel yetenek sınavları, her üniversitenin kendi bünyesinde düzenlenen bir sınavdır. Bazı bölümler okullara göre Görsel Sanatlar, Müzik ve Sahne Sanatları olarak değişkenlik gösterebilir.

Yükseköğretim kurumları aday öğrencilere kurum politikaları konusunda açıklayıcı bir yol izlemelidirler. Özellikle eğitimde ve harç ödemeleri konusunda şeffaflık ilkesiyle yaklaşmalıdır. Ayrıca öğrencilerin girdiği yetenek sınavları sonucuna göre doğru yönlendirmelerde bulunmaları hem öğrenciler hem de kurum adına fayda sağlayacaktır.

1. Görsel Sanatlar Yetenek Sınavı

Güzel sanatlara giriş sınavları özel üniversitelerde genellikle 2 aşamalı (baraj ve mülakat) yapılmaktadır. İlk aşamada öğrencinin karşısına bir obje ya da figür yerleştirilir ve çizmesi istenir. Burada dikkat edilen hususlar objenin orantısı, kağıda konumlandırılması, formunun doğru ifade edilip edilmediği, ışık gölgesi ve tonlamasının doğru uygulanıp uygulanmadığıdır. İkinci aşama ise okullara göre farklılık gösterebilir. Bazı üniversiteler diğer aşama için imgesel bir çizim daha isterken, bazı üniversiteler ise sadece sözlü mülakat ve portfolyo dosyası isteyebilmektedirler. Ancak genellikle devlet üniversiteleri 3 aşamalı sınava tabi tutmaktadırlar. Bunlar baraj, bölüm ve mülakat (öğrenci portfolyo değerlendirmesi) olarak adlandırılır. Örneğin; Devlet Üniversitesi olan Gazi Üniversitesi 2011’de güzel sanatlar özel yetenek sınavı sorusu olarak verilen 10 seçenekten (ağaç, top, ip, kukla, kürek, sandal, saat, su, defter, otobüs) en az 3 tanesini kullanarak “oyun” kavramını resmettirmiştir. Aynı sene Vakıf Üniversitesi olan İstanbul Aydın Üniversitesi ise güzel sanatlar özel yetenek sınavında ofis sandalyesi çizdirmiştir.

2. Müzik Yetenek Sınavı

Genel olarak müzik bölümü sınavları iki aşamadan oluşmaktadır. 1.sınav ortak sınavdır. Piyanodan verilen nota ile kulak seviyesi ölçülür ve ritim algısı test edilir. Verilen sesin “NA” hecesi ile tekrarı beklenir. İlk sınavda genellikle öğrencinin ne kadar yeteneği olduğu tartılır. İkinci sınav bölüm sınavıdır. Öğrenci seçeceği bölüme göre sınava tabi tutulur. Müzik öğretmenliği için ise öğrencinin ne kadar müzik bilgisi olduğuna bakılır. Dikte (nota ile ifade etme) ve deşifre (nota çözümlemesi)

sınavı uygulanmaktadır. Örneğin; Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesinin 12.04.2011 tarihli yönergesinde Müzik Öğretmenliği sınavını Eleme ve Seçme sınavı olarak 2 aşamada yapmıştır. Eleme sınavında ölçme ve değerlendirme kriterleri şu şekildedir:

- Geniş aralıklı 6 ayrı sesin “na” hecesi ile tekrarı
- Verilen 5 ayrı armonik 2 sesin “na” hecesi ile tekrarı ve hangi aralık olduğunun söylenmesi
- Çalınan 5 tane 3 sesli akorun “na” hecesi ile verilmesi
- Verilen bir ezginin “na” hecesi ile tekrarı
- 8 ölçülük tona bir solfej parçasının deşifre olarak okunması
- Şarkı, türkü ya da marş söyleyerek sesini kullanabilme becerisini göstermesi (Buca Eğt. Fak. Ön kayıt yönerge/2011).

3. Sahne Sanatları Yetenek Sınavı

Sahne sanatları oyunculuk bölümü için sınavlar ve şartlar okullar arasında farklılık gösterebilir. Tiyatro anasanat dalı için genellikle 2 aşamalı sınav olsa da kimi okullarda 3 aşama uygulanabilmektedir. Örneğin; Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Sahne Sanatları Bölümü Tiyatro Anasanat Dalı sınavı 3 aşamalıdır. Birinci bölüm Sahnesel Değerlendirme, ikinci bölüm Hareket ve Doğaçlama ve üçüncü bölüm Müzik üzerinedir. Mimar Sinan Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı Tiyatro Anasanat Dalı Oyunculuk Yetenek Sınavı ve Oyunculuk Düzey Sınavı olmak üzere 2 aşamadan oluşur.

Sahne Sanatları Bölümü Opera Anasanat Dalı Özel Yetenek Sınavları üç aşamadan oluşmaktadır. İlk aşama ses yetenek sınavıdır. İlk aşamada genellikle ses egzersizleri uygulanır. İkinci aşama duyuş sınavıdır. Bu sınavda öğrenci tek ses, melodi, 2 ses, 3 ses, 4 sesli akor, ritim algısıyla alakalı soruları yanıtlar. Üçüncü aşama: İki parça (antik aya, aya, Lied ve benzeri), 1 tirad, müzikli ve müziksiz doğaçlamadan oluşmaktadır.

Sahne Sanatları Bölümü Bale Anasanat Dalı için uygun fiziki özellik, artistik ifade becerisi ve iyi bir müzik kulağı aranır. Sınav dans yetenek sınavı ve düzey sınavı olarak aşamalıdır.

D. Alan Dışı Programlardan Geçiş

Yüksek lisans eğitiminde alan dışı programlar Bilimsel Hazırlık Programı ile başlamaktadır. Tezli yüksek lisans, doktora, sanatta yeterlik programlarına kabul edilen, ancak lisans, yüksek lisans derecesini başvurdıkları lisansüstü programdan farklı alanlarda veya başvurdıkları yükseköğretim kurumu dışındaki yükseköğretim kurumlarından almış olanlarla ilgili anabilim/anasanat dalı akademik kurulunun önerisi üzerine enstitü yönetim kurulunun kararı ile bilimsel hazırlık dersleri aldırılabilir (gazi üniversitesi /yönetmelik/madde 11). Bu dersler lisans veya kayıtlı olduğu program dışı lisansüstü derslerden oluşabilmektedir.

Bilimsel hazırlık için azami süre 1 yıl olarak belirlenmiştir. Bu programa kabul edilen öğrencinin bilimsel hazırlık programı derslerinin tamamını başarmış olması esas alınmakla birlikte programa devam ederken lisansüstü programına yönelik dersler de aldırılabilir.

E. Ön Lisans ve Lisansüstü Eğitimde Yer Alan Sanat/Tasarım Bölümleri

1. Kuyumculuk ve Takı Tasarımı

Takı tasarımı Mezopotamya ve Mısır'daki bilinen en eski toplumlara kadar uzanan en eski sanatlardan biridir. Yüzyıllar önce mevcut olan basit boncuk işlerinden belirgin bir şekilde farklı olan takı yapımı, metal işleme ve mücevher kesme gibi çağdaş teknikler kullanılarak daha sofistike hale gelmiştir. Kuyumculuk ve Takı Tasarımı eğitimi, usta kuyumculuk becerilerinin kazanılması ile karakterize edilen tipik zanaat atölyesi deneyimini çağdaş teknolojik yöntemlerin kullanımı ile birleştirmektedir. Bölüm; Takı alanında usta tasarımcılar yetiştirmenin yanı sıra öğrencilerin sanatsal düşünme boyutunu yakalayabilmeleri ve yöntem oluşturup teknik ve mesleki alanda yetkinlik kazanabilmeleri hedeflenmektedir. Mezun olan öğrenciler kuyumculuk sektöründe tekniker unvanı ile yarı mamul veya mamul üreten firmalarda, tasarım ve üretim birlikte kullanarak üretim yapan firmalarda görev alabildikleri gibi, kendi atölyelerini kurma imkanına da sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Kuyumculuk Temel Teknikleri, Temel Sanat Eğitimine Giriş, Mum Modelleme, Mesleki Matematik, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili, Yabancı Dil, Bilgi ve İletişim Teknolojileri, Davranış Bilimleri

ve İletişim, Meslek Etiği, Bilgisayar Destekli Tasarım, Takı Yapım Teknikleri, Malzeme Bilgisi, Temel Sanat Eğitimi, Mitoloji, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği, Teknik Resim, Sanat Tarihi, Bilgisayar Destekli Takı Tasarımı, Kuyumculukta Süsleme Teknikleri, Kayıp Mum Tekniği, Kişiyeye Özel Takı Tasarımı, Mıhlamacılık, İş Deneyimi ve Portfolyo Tasarımı, Giyim Aksesuarları, Gemoloji, Takı Sanatı Tarihi, Fotoğrafçılık, Araştırma Yöntem ve Teknikleri, Antropoloji, Model Maket Yapımı, Farklı Materyaller İle Takı Tasarımı ve Üretimi, Koleksiyon Hazırlama, Mücevher Taşları, Bilgisayar Destekli Üretime Yönelik Tasarım, Endüstriyel Tasarım, Kuyumculukta Mine Tekniği, Kuyumculukta Pres Tekniği, Mücevher Taşı Arama ve Madencilik, Fasetli Mücevher Taşı Kesimi, Kalite Yönetimi, Kuyumculuk Temel Teknikleri.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- 3 boyutlu algılama ve metal vb. materyallere çeşitli teknikler kullanarak form verebilmek ve uygulayabilmek becerisinin kazandırılması.
- Görülen her türlü biçim ve objeleri tasarımın temel ilkelerine ve plastik unsurlara uygun kavrama ve uygulama becerisinin kazandırılması.
- Mumdan kolye, küpe yüzük yapma ve modelleri ağaç haline getirip maden dökümüne çevirme becerilerinin kazandırılması.
- Teknolojiyi kullanarak takı tasarımı yapma, takı parçalarını birleştirerek kilit sistemlerini öğrenme ve yapabilme becerisinin kazandırılması
- Kişiyeye özel özgün ve artistik takı tasarlama ve uygulama becerisinin kazandırılması.
- Türkçe sözlü ve yazılı etkin iletişim kurarak tasarımlara entelektüel yaklaşım oluşturmak ve en az bir yabancı dil bilgisi eğitimi ile birlikte sanat kültürünün yükseltilmesi için teorik sanat eğitimi bilgilerinin verilmesi.
- Uygulama alanlarında iş ve sosyal güvenlik esaslarının kavratılması ve atölyede kullanılacak her türlü materyalin güvenlik esasları ile birlikte tanıtılması.
- Atatürk'ün İlke ve İnkılapları ışığında Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş tarihi bilgisine sahip olmak.

- Kuyumculukta kullanılan metallerin Kuyumculukta kullanılan değerli ve yarı değerli organik ve inorganik taşların tanıtılarak kimyasal özelliklerinin tanıtılması ve malzeme bilgisinin verilmesi.

2. Ayakkabı Tasarımı ve Üretimi

Ayakkabılar, tarih çağlarından beri ayakları korumak için üretilen bir objedir. Gelişen teknoloji ile günlük hayatımızda bir konfor ve giyimi tamamlayıcı bir unsur olarak görülmeye başlanmış, hızlı tüketim toplumunun vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Programın amacı; ayakkabı tasarım ve üretimi tekniklerini kullanarak kesim, saya, montaj, finisaj, kalite kontrol ve üretim planlaması yapabilecek donanıma sahip tasarımcılar ve moda koordinatörleri yetiştirmektir. Mezun olan öğrenciler ayakkabı ve yan sanayi işletmelerinde AR-GE, ürün tasarımı, ıstampa çıkarma, planlama, kesim, saya, monte bölümü sorumlusu ve yöneticisi olarak çalışabilecekleri gibi bu alanda kendi iş yerlerini açabilmektedirler. Ayrıca gerekli kriterler yerine getirildiği takdirde kariyerlerine akademik olarak da devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili, Yabancı Dil, Toplumsal Duyarlılık Projesi, Genel ve Mesleki Etik, Temel Sanat Eğitimi, Genel İşletme, Malzeme Bilgisi, Matematik, Teknik Resim, Ayakkabı Moda Resmi, Sanat Tarihi, Ayakkabı Moda Tarihi, Ayakkabı Kesim ve Saya Dikim Teknolojisi, İş Sağlığı ve Güvenliği, Yüzey Tasarım Teknikleri, Ofis Otomasyonu, Malzeme Muayene Yöntemleri ve Kalite Kontrol, Stampa Çıkarma, Ayakkabı Montaj ve Finisaj Teknolojisi, Bilgisayar Destekli Tasarım, Moda Araştırma Yöntemleri ve Koleksiyon Hazırlama, İşyeri Eğitimi, İş Analizi ve Maliyet Hesabı, Bilgisayar Destekli Stampa Çıkarma, Pazarlama Bilgisi, Moda Sunum Teknikleri, Mesleki Tasarım ve Üretim, Girişimcilik, Ayak Anatomisi ve Biyomekanik, Mesleki İngilizce, Ürün Geliştirme Yöntemleri, Ürün Biçimlendirme, Ayakkabı Makineleri Bilgisi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Ayakkabıda kullanılan temel ve yardımcı malzemeler ve bu malzemelerin muayene testleri hakkında bilgi sahibi olarak yorumlayabilmek.

- Tasarım teknikleri hakkında bilgi sahibi olarak yeni malzeme ve model tasarımı yapabilmek, stampa çıkarabilmek, üretime hazır hale getirebilmek ve ortaya çıkabilecek problemleri yorumlayıp çözebilmek.
- Tasarım ve imalat sürecinde kullanılan 2D ve 3D programları hakkında yeterli bilgi ve donanımına sahip olabilmek.
- Moda, trend ve güncel gelişmeleri takip edebilmek ve yorumlayabilmek.
- Gerekli iş sağlığı ve güvenliği mevzuatları hakkında donanımına sahip olmak.
- Sektöre hakim olacak düzeyde mesleki yabancı dil bilgisine sahip olmak.
- Yeni ürün geliştirme, pazarlama, sunum teknikleri ve koleksiyon hazırlayacak bilgi ve donanımına sahibi olmak.

3. Görsel Sanatlar

Görsel Sanatlar Bölümü, ulusal ve uluslararası çağdaş sanat gelişmelerini takip eden ve bu gelişmeleri programına yansıtan disiplinler arası bir bölüm olarak sanatsal yaratma süreçleri boyunca eleştirel, farklı disiplinler arası bağlantılar kurarak sanatsal deneyimlerini yaratmaya yönelik özgün çalışmalar yapabilen sanatçılar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezun olan öğrenciler; kişisel sanat atölyelerini kurarak ulusal ve uluslararası alanda eserlerini sergileyebilmektedirler. Ayrıca, müze ve galerilerde, Kültür ve Turizm Bakanlığı gibi devlet dairelerinde sanat danışmanı, kreatif direktör, küratör vb. gibi çeşitli pozisyonlarda çalışabilmektedirler.

- *Müfredat:* Türk Dili, Atatürk İlke ve İnkılapları Tarihi, İngilizce, Desen, Temel Tasarım, Uygarlık Tarihi, Sanat Kavramlarına Giriş, Görsel Sanatlara Giriş, Enformatik Bilgisayar Uygulamaları, Tasarım Tarihi, Stüdyo, Görsel Sanatlarda Bilgisayar Uygulamaları, Fotoğraf, Mitoloji ve İkonografi, Sanat Etkinliklerini İzleme, Türk Sanatı, Gösteri ve Sergileme Teknikleri, Sanat Eleştirisi, Çevre ve Kamusal Alanda Sanat, Görsel Algı, Sanatlararası Etkileşim, Disiplinlerarası Stüdyo, Gösterge Bilime Giriş, Sanat ve Kültür Yönetimi, Türk Resim Sanatı Tarihi, Küratörlük Uygulamaları, Görsel Göstergebilim, Postmodernizm, Çağdaş Sanat, Dijital Ortamda Sanat, Portfolyo Tasarımı, Sanat Eseri İnceleme, Video Sanatı, Metin Yazarlığı, Ortam Odaklı Sanat, Karşılaştırmalı Yapıt Analizi, Estetik ve Sanat felsefesi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat kültürünün ve Görsel sanatların etiği doğrultusunda temel kavram, eleman ve ilkelerini kavramak diğer disiplinlerle ilişkisini kurabilmek yeteneği.
- Sanatın görsel dilini sorgulayarak ve eleştirel düşünerek analiz yapabilmek.
- Sanatın estetik duyarlılığını kavramak ve farklı sanatsal tekniklerden yararlanmak becerisi.
- Sanat eseri oluşturma sürecini ve sanat bilgilerini çağın gereksinimleri ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda güncellemek.
- Sanatın teknik ve teknolojisini tanımak, eserlerine yansıtabilmek ve problemlere uygun çözüm önerileri getirebilmek.
- Ulusal ve evrensel değerleri kavramak ve sanat anlayışını geliştirmek.
- Sanatçıların hak ve sorumluluklarını kavramak.
- Doğanın ve çevrenin korunmasında duyarlı olmak ve bu doğrultuda sanatın önemini kavratmak ve sanat bilincini kazandırmak için sosyal sorumluluk projeleri hazırlamak.
- Sanat eseri oluşturma sürecinde işlem basamaklarını, uygulama alanlarını, yöntemlerini ve üretim tekniklerini kavramak ve uygulamak.

4. Bileşik Sanatlar

Bileşik Sanatlar disiplinler arası bir eğitimi ifade etmektedir. Bu eğitimde öğrencilere farklı disiplinlerin kendilerine has teorik ve pratik sorunlarını öğrencilerin kendilerine özgü yaklaşım ve yorumlarıyla eserler üretmelerini sağlamaktadır. Bileşik Sanatlar eğitimi günümüz ihtiyaçları doğrultusunda farklı disiplinler arasındaki geçişken ilişkileri yorumlayabilen, özgün ve yaratıcı bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu programdan mezun olan öğrenciler sanatçı, sanat danışmanı, özel kurumlar ve kamu kuruluşlarının sanat birimlerinde, müzelerde, galerilerde, basında ve medya kuruluşlarında görev alma olanaklarına sahip olmakla birlikte akademisyen olarak da kariyerlerine devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Tasarım, Temel Modlaj Atölyesi, Desen, İngilizce, Uygarlık Tarihi, Sanat Tarihine Giriş, Ortaçağ'dan Endüstri Devrimine Avrupa Sanatı, Dijital Ortamda Tasarım Yöntemleri, Sanat Atölyesi, Üç Boyutlu Sanat Atölyesi, Baskı Resim, Türk ve Osmanlı Sanatı, Türk Dili,

Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi, Batılılaşma Döneminden Günümüze Türk Sanatı, Disiplinlerarası Sanat, Dijital Ortamda Sanat, Sergileme Yöntemleri, Yazma ve Kitap Sanatları, Seramik, Çağdaş Fotoğraf Pratiği Ve Günümüz Sanatına Yansımaları, Beden İmgeler, Kolaj-Asamblaj, Sanat ve Görsel Algılama, Modern Sanat Manifestoları, Görme Biçimler, Görsel Kültür, Sanatçı Hakları, Sanat ve Matematik, Sanat Terminolojisi, Yeni Medya Sanatı ve Kökenler, Tasarım Çözümleme ve Uygulama, Çağdaş Sanat Estetiği, Deneysel Kil Atölyesi, Sinema ve Tv Tarihi, Fotoğraf ve Sanat, Serigrafi Baskı Teknikler, Felsefe ve Sanat, Sinema Göstergebilimi, Modern ve Postmodern Kuram Eleştiriler, Sanat Yapıtı Üzerinden Toplumsal Yapı İncelemeleri, Çağdaş Türk Sanatı, Güncel Sanat Atölyesi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Geçmiş ve günümüz sanatını kavramayarak sanatın kuramsal boyutunu araştırıp tartışabilmek.
- Disiplinlerarası yaratıcı süreçlerden yararlanabilmek.
- Kendini yenileyen ve özgün çalışmalar üretebilen sanatçı kişiliğe sahip olmak.
- Temel sanat kavramını kullanabilmek ve diğer disiplinlerle ilişki kurabilmek.
- Çeşitli görsel sanatlar alanları arasındaki benzerlik, farklılık ve ilişkilerini anlamak.
- Eleştirel düşünceyle analiz yapabilmek ve problemlere uygun çözüm önerileri getirerek bunları eserlerine yansıtabilmek.

5. Sinema ve Dijital Medya

Teknolojik gelişmeler ile çağımız dijital çağ adını alarak sinema ve dijital medya hayatımızda önemli bir yer kaplamaya başlamaktadır. Bu da eğitim alanında yeni disiplinlere ihtiyaç doğurmuştur. Bölüm; hızla dijitalleşen endüstriyel dünyada film yapımında temel becerilere hakim dijital medya alanında yaratıcı ve profesyonel bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezun öğrenciler, dijital medya platformlarının sinema kolunda, medya kuruluşları ve film şirketlerinin dijital medya birimlerinde çalışma imkanına sahiptirler. Ayrıca gerekli şartları sağladıkları zaman kariyerlerine akademisyen olarak da devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Sesler Görüntüler Kùltürler, İngilizce, Matematik ve Bilgisayar Bilimleri, Doğa ve Yaşam Bilimleri, Türk Dili, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, İnsan ve Toplum, Temel Fotoğrafçılık, Hareketli Görüntülerin Kuram ve Pratiğı, Yaratıcı Yazarlık, Film Semineri: Gölgede Kalan Sinema, Sanat ve İletişim, Senaryo Yazımı, Film Yapımı, Toplumsal Bilinç ve Etik Değerler, İnovasyon ve Girişimcilik, Türk Sineması, İleri Senaryo Yazımı, Korku Sineması, Görüntü Yönetmenliğı, Yönetmenlik, Psikanaliz ve Sinema, Türkiye'de Çağdaş Sinema, Hollywood Sineması, Sinemada Aykırı Uygulamalar, Sinematografi, Mizansen ve Yönetmenlik, İleri Yaratıcı Yazarlık, Sinema ve Şehir, Sinemada Müzik ve Ses Tasarımı, Canlandırma Sineması, Kadın Sineması, Belgesel Film Tarihi, Çağdaş Küresel Sinema, Dijital Görüntü İşleme Teknikleri ve Özel Efektler, İleri Canlandırma Teknikleri, Dijital Çağ'da Hareketli Görüntüler, Stop Motion Animasyon, Dijital Kurgu Teorisi ve Uygulamaları.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Endüstriyel standartlarda çoklu mesleki becerilere sahip olmak.
- Mesleki etik değerlere sahip olmak.
- Eleştirel düşünmek ve oluşan problemlerde özgün ve yaratıcı çözüm üretebilmek.
- Stüdyo dersleri ile öğrencilerin uzmanlık alanlarında beceri ve yetkinlik kazandırabilmek.
- Öğrencileri mesleki adaptasyon konusunda geliştirmek.
- Senaryo yazımı, yönetmenlik, kurgu vb. gibi alanlarda film yapımının temel becerilerine hakim olmak.
- Etkileşimli unsurlarla dijital medya anlatıları yaratmak.
- Problemlere disiplinlerarası ve yaratıcı çözümler üretebilmek.

6. Endüstri Ürünleri Tasarımı / Endüstriyel Tasarım

Endüstri Ürünleri Tasarımı seri üretime dair her çeşit endüstri ürünlerini yeni bir bakış acısıyla oluşturup tüketicinin ihtiyaçlarına yönelik tasarımından sorumlu olan bir alandır. Endüstriyel Tasarım programı, öğrencilere meslek yaşamlarında yenilikçi, yararlı, güvenli, estetik açıdan uygun, sosyal ve kültürel değerlere duyarlı ürünleri tasarlayıp geliştirmeleri için gerekli eğitimi verir (URL-3). Program; çok

yönlü düşünebilen, yaratıcı, ergonomi ve kullanılabilirlik gibi problemlere çözüm üretebilen ve üretim sürecinde farklı disiplinlerle etkileşim halinde olabilen endüstri ürünleri tasarımcıları yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezun olan öğrenciler endüstriyel ürün tasarımcıları olarak, kamu veya özel sektörde iş imkanına sahip olabilmektedirler. Ayrıca tercihleri doğrultusunda kariyerlerine kendi tasarım atölyelerinde üretim yaparak ya da danışmanlık sağlayarak devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Renk, Desen, 2 Boyutlu Tasarım, 3 Boyutlu Tasarım, Sanat Tarihi, Türk Dili, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Yabancı Dil, Endüstriyel Tasarlama, Kariye ve Yaşam Programı, Teknik Resim, Model Yapımı, Ürün Tasarımında Araştırma, Bilgisayar Destekli Tasarım, Malzeme ve Üretim Teknikleri, Bilgisayar Destekli Çizim, Bilgisayar Destekli Tasarım, Tasarımda İnsan Faktörü, Malzeme ve Üretim Teknikleri, Ürün Tasarım Stüdyosu, Tasarım Tarihi, Tasarım ve Marka, Portfolyo Tasarımı, Tasarımda Anabilim, Girişimcilik Uygulamaları, Tasarım Hukuku, Tasarımda Yaratıcı Yöntemler, Tasarımda Çağdaş Yaklaşımlar, Yeni Ürün Geliştirme, Endüstriyel Gıda Tasarımı, Tasarımda İleri Bilgisayar Teknikleri, Tasarım Yönetimi, Tasarımda Yaratıcı Sunum Teknikleri, Ürün Tasarımı ve Üretilirlik, Mobilya Tasarımı, Otomotiv Tasarımı, Ambalaj Tasarımı, Antropometrik Tasarım, Teknik Çizim, Temel Sanat Eğitimi, Mekanik Strüktür, Yaratıcı Problem Çözümü Olarak Tasarım.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Teknik ve estetik öğeleri endüstriyel tasarıma uygulayarak özgün çalışmalar yaratabilmek.
- Endüstriyel tasarım ve ilgili alanlara dair problemleri tanımlayabilmek ve modelleyebilmek.
- Bir üretim sürecini tasarlayabilmek ve çözümleyebilmek.
- Analitik ve kavramsal düşünce becerisi ile oluşabilecek tüm problemleri çözebilmek.
- Gelişen teknolojiyi takip etmek ve gerekli çağdaş tekniklerle çizim araçlarını kullanabilmek.

- Ulusal ve uluslararası alanda ergonomi, güvenlik, kullanılabilirlik, üretim ve çevresel etkileri göz önünde bulundurarak tasarım çözümü üretebilmek ve yeni ürünler geliştirebilmek.
- Mesleki ve etik sorumluluk anlayışına sahip disiplin içi ve disiplinler arası takım çalışması yapabilmek.
- Gelişen teknolojiyi takip ederek tasarım araştırması yapabilmek ve sonuçlarını yorumlayarak endüstriyel tasarıma uygulayabilmek.
- Genel kültür ve sanatsal alanda gerekli niteliklere sahip olmak.
- Temel sanat kavramlarını tanımlayabilmek ve bunları endüstriyel tasarım alanına uygulayabilmek.

7. Film Tasarımı

Film Tasarımı bölümü; öğrencilere, teknik ve kavramsal eğitimler sonucunda sinema ve televizyon sektöründe, sanatsal ve mesleki prensipler açısından duyarlı, yeniliklere açık önde gelen araştırmacılar, yazarlar, görüntü yönetmenleri, yönetmenler ve canlandırma sanatçıları yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler kamera arkası alanda yani; yazar, görüntü yönetmeni, canlandırma sanatçıları gibi unvanlara sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Sanat Eğitimi, Sinema Sanatı, Dramaturji, Görüntü, Senaryo Uygulamaları, Görüntü Uygulamaları, Yönetim, Sinema Tarihi, Senaryo, Ses Tasarımı, Ses, Kurgu, Film Senaryosu, Film Yönetimi, Film Görüntüsü, Canlandırma Sineması, Sanat Yönetmenliği, Belgesel Sinema, Stop-Motion Canlandırma, Sinema ve Diğer Disiplinler.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Film projelerini nasıl planlayacakları, üretecekleri, yazacakları ve nasıl yönetecekleri konusunda bilgi sahibi olmak.
- Profesyonel düzeyde üretim becerilerine sahip olmak ve video/televizyon, film ve ses teknolojilerini kullanabilmek.
- Eğitim sürecinde özgün hikâye, kompozisyon, aydınlatma ve ses gibi estetik kavramlarla geliştirilmiş orijinal ve bireysel üretim çalışmalarında yeteneğini gösterebilmek.
- Yazılı, görsel ve işitsel bir öykü oluşturma becerisi kazanarak bağımsız araştırma ve çalışmalar yürütebilmek.

- Bir araştırma konusu için ne çeşit bir bilgi gerektiğine karar verebilmek ve bu bilgileri elde edip değerlendirerek etkili bir şekilde kullanabilmek.
- Sinema sanatının estetiği, felsefesi ve tarihi ile ilgili gerekli donanımına sahip, olabilmek.
- Ulusal ve uluslararası standartlara uygun düşecek nitelikte, gerek Dünya Sineması gerekse Türkiye Sineması üzerine kapsamlı bir donanımı sahip olabilmek.
- Bir filmin ya da medya üretiminin yaratıcı ve özgün çalışmalarını estetik, tarihsel ve kültürel bağlamda eleştirel analizini yapabilmek ve bunu kendi çalışmalarında hayata geçirebilmek.
- Sinema ve televizyon sektöründeki üretim ve dağıtım zinciri hakkında yeterli donanımına sahip olabilmek.
- Mesleki kavramlara hakim, güncel medya üretimine katkıda bulunabilecek teknikleri kullanabilecek mesleki bilgiye hakim olabilmek.
- Piyasada kullanılan teknik ekipmanı tanıma, kullanma ve yenilikleri takip edebilmek.
- Kolektif bir sanat olan sinema sanatı alanında başarılı olabilmek için çalışma disiplini ve takım çalışması ruhuna sahip, insan ilişkilerinde uyumlu olabilmek.
- Bir film ya da medya üretiminde ırk, din, cinsiyet ile politik ve sosyal grupların konumları, süreçleri ve tavırlarına karşı duyarlı olabilme ve empati kurmak yeteneğine sahip olabilmek.
- Bir yabancı dile alanındaki gelişmeleri takip edebilecek düzeyde hakim olmak.
- Her şeyi sorgulayabilen özgür bir düşünce yapısına sahip olabilmek.

8. Fotoğraf / Fotoğraf ve Video

Bu bölüm; doğada var olan objeleri kendi estetik algısıyla ve teknolojik materyaller ile yansıtan fotoğraf sanatı bilgi ve yaratıcılık ile entelektüel düzeyi yüksek, yetkin fotoğraf sanatçıların yetiştirilmesi amaçlanmaktadır. Mezun olan öğrenciler basın, moda, reklam ve tanıtım fotoğrafçılığı yapabilmektedirler. Ayrıca medya sektöründe belgesel araştırmalar yapabilirler ve gerekli nitelikleri yerine getirdikleri takdirde akademisyen olarak da kariyerlerine devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Belgesel Fotoğraf ve Fotoröportaj, Deneysel Fotoğraf, Endüstri Fotoğrafı, Film Çözümlemesine Giriş, Fotoğraf Kimyası, Fotoğraf Kuramları, Stüdyo Fotoğrafçılığı, Temel Fotoğrafçılık, Temel Tasarım, TV Yapım Yönetim Teknikleri, Video Bilgisi, Video Klip Yapımı, Video Montaj, Video Uygulama, Fotoğraf Okuma, Fotoğraf Optiği, Fotoğraf Sunum Teknikleri, Fotoğraf Tarihi, Fotoğraf Yorumu ve Eleştiri, Fotoğrafta Kompozisyon, Fotoröportaj, Genel Sanat Tarihi, Görsel İletişim, Görsel Tasarım ve Fotoğraf Kompozisyonu, Yabancı Dil, Günümüz Sanatında Fotoğrafın Yeri, Işık ve Form, Kamera Teknikleri, Makro Mikro Fotoğraf, Medya Estetiği, Moda Fotoğrafı, Renkli Fotoğraf, Sanat Fotoğrafı, Sayısal Fotoğraf, Siyah Beyaz Fotoğraf, Stüdyo Fotoğrafı, Tanıtım Fotoğrafı, Temel Fotoğraf Bilgisi, Temel Sanat Eğitimi, Türk Fotoğraf Tarihi, Uygarlık Tarihi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Fotoğraf ve video alanında gerekli teknik donanım ve malzeme bilgisine sahip olmak.
- Gerekli sanatsal ve kültürel bilgi birikimine sahip olmak.
- Sahip olduğu teorik bilgiyi yaratım sürecinde kullanabilmek.
- Tasarım, teknik sunum ve estetik bilgiye sahip olmak.
- Fotoğrafı okuyup yorumlayarak çözümleme bilgisine sahip olmak.
- Özgün ve estetik değerlere sahip proje oluşturabilmek ve sunabilmek.
- Sanatsal bilgi ve yetkinliği etik değerler ve mesleki sorumlulukla profesyonel çalışma ortamında kullanabilmek.
- Bilgisayar destekli görüntü işleyebilmek ve sunum hazırlama programlarını kullanabilmek.

9. Geleneksel Türk Sanatları

Hat, Çini, Ebru vb. gibi Anadolu kültürüne ait bir sanat üslubu olan geleneksel türk sanatları bölümü; estetik algılama yetisine sahip, geleneksel değerleri önem veren ve bu değerleri çağdaş anlamda özgün ve yaratıcı bireyleri yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler kişisel atölyelerini kurarak sanatsal alanda çalışmalar yapabilmekte ve restorasyon projelerinde görev alabilmektedirler. Ayrıca alanları kapsamındaki işletmelerde de iş olanaklarına sahip

olabilmektedirler. Lisans yeterliliği yanı sıra Pedagojik Formasyon programını tamamlamaları koşuluyla öğretmen olarak atanabilirler.

- *Müfredat:* Temel Bilgi Teknolojisi, Yabancı Dil, Dokuma Teknikleri, Epigrafi, İkonoloji, Estetik Ve Sanat Felsefesi, Temel Fotoğraf, Geleneksel Türk Sanatları Tarihi, Genel İplik Bilgisi, Genel Sanat Tarihi, Ahşap Sedef Oyma Sanatları, Aksesuar Tasarımı ve Üretimi, Alçı Şekillendirme, Baskı ve Boyama Teknikleri, Bilgisayarda Tasarım, Tekstil Mikroskobisi, Kumaş Yapı Bilgisi, Cilt Tasarım, Çini ve Seramik Teknolojisi, Çini ve Seramik Uygulamaları, Dekoratif Deri Teknikleri, Dekoratif Yüzey Boyama, Desen, Dijital Fotoğrafçılık, Türk Desenleri, Sanat Psikolojisi, Tekstil Maddeleri, Doğal Boya Maddeleri ve Uygulamaları, Dokuma Teknikleri, Ebru, El Sanatlarında Tasarım ve Üretim, Nakıştaki Temel Teknikler, Geleneksel El Sanatları, Geleneksel Sanat Atölyesi, Geleneksel Türk Desenleri, Halı, Kilim ve Kumaş Desenleri Tasarımı, Türk El Sanatları, Hat, İki Boyutlu Tasarım, Kalem İşleri Desen Tasarımı, Kalem İşi, Kirkitli Dokumalar ve Dokuma Kumaşlar, Klasik Türk Cilt Sanatı Teknikleri, Mimari Bezeme Restorasyonu, Minyatür, Nakıştaki Genel Teknikler, Restorasyon Konservasyon Kavram ve Teknikleri, Örücülük, Renk Teorisi ve Uygulamaları, Restorasyon ve Konservasyon, Takı Tasarımı, Teknik Resim, Temel Tasarım, Tezhip, Türk İç Mimari Restorasyonu, Türk Süsleme Desenleri, Vitray Sanatı, Tekstil Sanatları Tarihi, Türk İslam Mitolojisi, Türk Sanatında Figüratif Bezemelerin Kaynakları ve Gelişimi, Türk Yazmacılık Sanatı, Yöresel Dokuma Araştırmaları, Yöresel El Sanatları, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Kuramsal ve uygulamalı bilgilerle kavram ve düşünceleri analiz ederek öneriler getirebilme yetisi kazanmak.
- Bireysel ve ekip çalışmalarında sorumluluk alabilmek ve edindiği bilgi ve becerileri eleştirel bir yaklaşımla değerlendirebilme becerisini kazanmak.
- Yabancı dil kullanarak alanı ile ilgili iletişim kurabilmek ve alanıyla ilgili konuları yazılı, sözlü ve uygulamalı olarak aktarabilme yeteneğini kazanmak.
- Toplumsal, bilimsel ve etik değer bilincine sahip olmak.

- Yeterli nitelikte bilişim ve iletişim teknolojilerini kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Temel Sanat Eğitimi ışığında görme ve algılama yetisine ve yaratıcı kimliğe sahip, genel kültür ve sanat alanında donanımlı, özgün sanatçı bireyler yetiştirmek.
- Geleneksel değerlere sahip çıkan ve günümüz teknolojisi ile disiplinlerarası iletişim sağlayan yaratıcı bireyler yetiştirmek.

10. Heykel

Programın amacı; uluslararası ve ulusal alanda çağın gerektirdiği teorik ve sanatsal donanımına sahip, çalışmalarında hedefe ulaşabilmek sistemi veya üretim sürecini planlayabilen, yaratıcı, gelişime ve yeniliklere açık bireyler yetiştirmektir. Bu bölümden mezun olan öğrenciler ilgili sanat alanlarında kamu veya özel sektörde çalışma imkanına sahip olmakla birlikte, bireysel sanat atölyelerini kurarak sanatlarını icra edebilmektedirler. Ayrıca müzelerde ve restorasyon ile ilgili alanlarda çalışıp danışmanlık yapabilmektedirler.

- *Müfredat:* Ağaç-Taş Heykel Teknikleri, Metal Heykel Teknikleri, Figür Çizimi ve Anatomi, Artistik Anatomi Ve Morfoloji, Sanat Eserleri İnceleme, Sanat Felsefesi, Sanat Kavramları, Metal Atölyesi, Modelaj, Perspektif, Form ve Kompozisyon, Fotoğrafik Uygulama, Heykel-Desen, Mitoloji ve Heykel, Mitoloji ve İkonografi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Heykel, Sanat Anatomisi, Türk Dili, Genel Sanat Tarihi, Yabancı Dil, Desen, Görsel İşitsel Kültür ve Yaratıcılık, Kalıp Teknikleri, Serbest Malzeme Atölyesi, Takı Teknikleri, Görsel Düşünme Yöntemleri, Dekor Teknikleri, Müzecilik ve Sergileme Yöntemleri, Çağdaş Türk Resim Sanatı.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Temel sanat eğitimi ile Türk ve dünya heykel sanatı tarihine ilişkin bilgi birikimine sahip olmaktadır.
- Heykel sanatı üzerine görme, algılama ve yorum yapabilme konusunda kuramsal ve teknik bilgilere sahip olmak.
- Disiplinlerarası çalışarak tasarlama ve uygulama becerisine sahip olmak.

- Doğayı ve çevresini yorumlayabilmek ve bunu heykel sanatına uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Sanatla ilgili teknik problemleri tanımlama ve özgün, yaratıcı çözümleyebilme becerisine sahip olmak.
- Yaratıcı kimliğini geliştirerek, yenilikleri takip etmek ve ekip projelerinde kendi mesleği ile ilgili konuları başarı ile yürütmek.

11. İç Mekan Tasarımı

Mekanları mimari yönden değerlendirmenin ötesinde yaratıcılık ve yorumla görsel zenginlik katan İç Mekan Tasarımı bölümü sanat ve teknolojiyi harmanlayarak sektörel ihtiyaçları saptayıp onlara yaratıcı çözümler üretebilen bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler restorasyon firmalarında proje elemanı, mobilya ve dekorasyon atölyelerinin tasarım bölümlerinde, mimarlık ve mühendislik sektöründe tasarımcı olarak iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel İşletme, Temel Sanat Eğitimi, Teknik Resim, Yapı Malzemeleri, İç Mekan Tasarımı, Bilgi Teknolojileri, Temel Hukuk, Tasarım Prensipleri ve Mekan, Bilgisayar Destekli Çizim, Malzeme Bilgisi, Kalite Yönetim Sistemleri ve Standartları, Döşeme Yöntemleri ve Tekstil, Dekorasyon Üretim Teknikleri, Yabancı Dil, İletişim Becerileri, İş Sağlığı ve Güvenliği, Mobilya Tasarımı, Koruma ve Restorasyon, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili, Bilgisayarda İç Mekan Tasarımı, Proje Yönetimi, Maliyet Analizi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Disiplin içi ve disiplinlerarası çalışmalarda yaratıcı ve özgün çalışmalar üretebilmek.
- Gelişen teknolojiyi takip ederek bilim ve mesleki konularda kendini geliştirebilmek.
- Kalite ve nitelik hakkında donanıma sahip, belirli ürüne göre tasarım ve teknik çizim yapabilmek.
- Tasarlanan ürün veya model hakkında üretime bilgi aktarabilmek.
- Mobilya hammadde ve malzemeleri hakkında bilgi sahibi olmak.

- Hayat boyu öğrenme felsefesini benimseyerek kendini geliştirmek, bilgisayar programlarını ve bilişim teknolojileri konusunda yetkin olmak.
- Sanata yönelik temel tasarım prensiplerine hakim olmak.
- Tema belirleyerek konu hakkında proje tasarlayabilmek.
- Bağımsız tasarımlar yaparak inisiyatif kullanabilmek.
- İç mekan tasarımı ile ilgili planlama, yönetim ve üretim süreçlerini takip edebilmek.

12. İletişim Tasarımı

Disiplinler arası bir yaklaşımla bilgi teknolojilerindeki gelişmelere estetik değerlerle paralel olarak tasarımlar gerçekleştirmeyi hedefleyen İletişim Tasarımı programı öğrencilerin yaratıcı ve yenilikçi tasarım çözümleri oluşturmaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler televizyon, gazeteler, radyolar vb. gibi çeşitli medya ve haber ajanslarında içerik üretimi konusunda iş imkanı bulabilmektedirler.

- *Müfredat:* İletişim Becerileri ve Akademik Raporlama, Fotoğrafçılık, Bilgisayar ve Bilgi Teknolojilerine Giriş, Temel Tasarım, Temel Çizim, Sanat ve İletişim Amaçlı Bilgisayar Kullanımı, Sanat Kültür ve Toplum, Animasyona Giriş, Medya ve İletişim Teorileri, Sosyoloji, Türk Dili ve Edebiyatı, Grafik Tasarımı Tarihi, Tipografi, Hareketli İmge, Psikolojinin Temelleri, Hareketli Grafikler, Görsel-İşitsel Tasarım, Grafik Tasarım, Etkileşim Tasarımı İlkeleri, Kullanıcı Arayüz Tasarımına Giriş, Etkileşimli Sanatlar ve Tasarım, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Alana yönelik sorunları yorumlamak ve çözüm önerilerini nicel ve nitel verilerle desteklemek.
- Bilimsel ve etik değerlere sahip olmak.
- Bilişim ve iletişim teknolojilerini kullanarak proje geliştirmek ve yönetebilmek.
- İletişim çalışmaları, iletişim yönetimi ve iletişim teknolojileri alanlarında kuramsal ve uygulamalı bilgilerde yetkin olmak. Bu alanlardaki sorun, değişim ve gelişmeleri takip etmek, değerlendirmek, gerekli olduğu takdirde yeni veriler toplayarak çözüm önerileri geliştirmek.

- Takım çalışması ve etik değerler bilincinde olmak. Çalışmalarda bireysel veya ekip üyesi olarak sorumluluk alabilmek.
- Girişimci ruha sahip olmak, işleyişi planlayabilmek ve sorumluluğu altında çalışanları yönetebilmek.
- Türkçe ve yabancı dili yetkin bir şekilde kullanarak, alanı ile ilgili konularda ilgili kişi ve kurumları bilgilendirmek, düşünce ve sorunları eleştirel bakış açısıyla çözümleyerek yazılı ve sözlü olarak açıklayabilmek.

13. Müzik

Müzik bölümü; sanatsal yetkinliklere sahip, müzik alanında bilgili ve deneyimli, kültürel ve tarihsel değerlerimize sahip çıkan, müzik alanında üst düzey hizmetler sunan, ulusal ve uluslararası standartlarda bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu programdan mezun olan öğrenciler özgün sanatsal çalışmalar yapabilecekleri gibi orkestra ve oda müziği çalıcılığı, uzman araştırmacı, müzik eğitimciliği gibi alanlarda görev alabilmektedir.

- *Müfredat:* İletişim Becerileri ve Akademik Raporlama, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili, Çalgı, Solfej, Yardımcı Piyano, Müzik Tarihi, Müzik Türleri ve Biçimleri, Makam Bilgisi, Armoni, Form Bilgisi, Koro, Ses Kayıt Teknikleri, Müzik Teknolojisine Giriş, Caz'a Giriş, Müzikolojiye Giriş, Ses ve Ses sistemleri, Temel Şeflik Teknikleri, Oda Müziği, Türk Makam Müziği Topluluğu, Türk Halk Müziği Topluluğu, Partiyon Analizi, Kontrpuana Giriş, Çalgı ve Ses için Kompozisyon, Mastering, Müzik Yazısı Yöntemleri, Transkripsiyon ve Analiz, Etkileşimli Elektronik Müzik Tasarımı, Dünya Müzik Kültürleri, Kontrpuan, Türkiye Müzikleri, 20 yy. Sanat Teorileri, Görsel Medya İçin ses Tasarımı.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Atatürk İlke ve İnkılapları ışığında toplumsal, mesleki ve etik sorumluluk bilincine sahip olmak.
- Yaratıcı düşünme becerisi edinme, öğretim yöntem ve tekniklerini kullanabilmek.
- Sesini doğru ve etkili biçimde, çalgısını eşlik ve dinleti aracı olarak kullanabilme konusunda yetkin olmak.

- Müziğe ilişkin kuramsal bilgiyi diğer disiplin alanlarıyla ilişkilendirerek beceriye dönüştürebilme yetkinliğine erişmek.
- Ulusal kültürümüzün analiz edilmesini öğrenirken uluslararası müzik kültürlerine ve müziğin tarihsel gelişimine ilişkin entelektüel bilgi birikimine sahip olmak.
- Eserleri teknik ve müzikal olarak deşifre edebilme becerisi kazanmak ve estetik bakış açısıyla diğer sanat dallarında da uygulama yeterliliğini sağlamak.
- Müzik üretiminde ve icrasında gerekli tüm teknik ve araçları kullanabilme becerisi kazanmak.
- Meslek etiği bilincine sahip olarak disiplin içi ve disiplinlerarası takım çalışması yapabilmek.
- En az bir yabancı dil konusunda yetkin olarak müzik alanında ulusal ve uluslararası etkinlik ve güncel gelişmeleri takip edebilmek.

14. Plastik Sanatlar

Heykel, baskı, kalıplama veya seramik gibi modelleme vasıtasıyla çeşitli sanat formları üzerine plastik bir ortamın eğitimini üstlenen ve bu disiplinin yanına resim sanatını da ekleyen bir disiplinlerarası bir sanat eğitimidir. Plastik Sanatlar Bölümü öğrencilerine fotoğraf, çizim, boyama vb. gibi farklı sanat tekniklerinin geliştirilmesini yanı sıra hacimlere, grafiklere, renklere, estetik form ve çeşitli mekan bilgilerine karşı oluşan duyarlılık ve bilgi birikimlerini üst seviyeye taşıma imkânını sunmaktadır. Plastik Sanatlar Bölümü, günümüz sanatını çeşitli sanat disiplinleriyle birlikte kullanabilecek bilgi ve donanımına sahip özgün ve yaratıcı bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezunlar olan öğrenciler; akademisyenlik, kamu ve özel sektör kuruluş ve kurumlarında sanat danışmanı, heykel atölyeleri, iç mimarlık ve dekorasyon, resim ve sanat atölyeleri, mobilya imalat ve tasarım şirketleri, seramik atölyeleri bünyesinde farklı pozisyonlarda işimkânı bulabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Sanat Eğitimi, Desen, Plastik Sanatlara Giriş, Karşılaştırmalı Sanat Tarihi, Modelaj, Türk Dili, Estetik ve Sanat Felsefesi, Resim Teknolojisi, Özgün Baskı Resim, Uygarlık Tarihi, Türk Sanat Tarihi, Resim, Atatürk İlke ve İnkılapları Tarihi, Plastik Sanatlar Analizi, Düşünce Tarihi, Temel Fotoğrafçılık, Bilgisayarda Fotoğraf İşleme

Teknikleri, Serigrafi, Seçmeli Proporsiyonel Çizim ve Analitik Yerleştirme Teknikleri, Ahşap Oyma Atölyesi, Baskı Yapımı, Cam Atölyesi, Çizim Teknikleri, , İllüstrasyon, Maske, Modelleme, Oyuncak Tasarımı, Seramik Atölyesi, Tablo, Takı Tasarımı, Form ve Kompozisyon, Sanat Eleştirisi, Sanat Etiği, Türk Sanat Tarihi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat tarihini, sanat eserlerini araştırma, gözlemleme, inceleme, eleştirel düşünebilme, yorumlama ve değerlendirme becerisini kazanmak.
- Doğayı estetik bir bakışla görme ve algılama becerisine sahip olmak.
- Mesleki özgüven ile sosyal, kültürel ve toplumsal sorunları sanatsal alanda toplumla paylaşabilme becerisine sahip olmak.
- Sanatsal malzeme ve tekniklerle özgün sanat eserleri üretme ve disiplinlerarası uygulama becerisi kazanmak.
- Bir içerik ya da olguyu sanat yapıtına dönüştürürken gereken teknik ve materyalleri seçebilme ve yaratıcılık becerisi kazanmak.
- Bir eser üretirken farklı disiplinlerden yararlanarak kendine özgü yaklaşımlarla yorumlamak.
- Sanatsal değerlere eleştirel ve sorgulayıcı bir yaklaşımla yaratıcılığı arttırmak.
- Eğitim süresince oluşturduğu birikimi, özgün sanatsal kimlikle, sanatsal duruş ve kendini sanatsal bir dille ifade etme becerisini kazanmak.
- Özgün yapıt üretmek için gerekli olan çok yönlü düşünebilme, algılayabilme ve tasarlayabilme becerisini geliştirmek.
- Yaşam boyu öğrenme ve üretme felsefesini özümseyerek duygusal algıyı somutlaştırma becerisine sahip olmak.

15. Resim

Tarih öncesi çağlardan bu yana bir iletişim aracı olarak da kabul edilen Resim Bölümü; bilimsel düşünceye açık, duygu düşünce ve gözlemlerini iki boyutlu alanda estetik kurallar içerisinde özgün, sorgulayıcı, eleştirel, yenilikçi ve yaratıcı sanatçılar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezun olan öğrenciler kendi sanat atölyelerini kurarak tasarım ve çalışmalarını sürdürebilmektedirler. Ayrıca özel ve kamusal sektörde

sanat danışmanlığı, kültürel projeleri yönetmek gibi alanlarda iş imkanı bulabilmektedirler.

- *Müfredat:* Atatürk İlke ve İnkılapları Tarihi, Türk Dili, Artistik Perspektif, Temel Resim Sanatı, Kültür Tarihi, Temel Sanat Eğitimi, Yabancı Dil, Fotografi, Genel Sanat Tarihi, Temel Bilgi Teknolojisi Kullanımı, Resim Desen, Resim, Sanat Sosyolojisi, Modelaj, Anatomi, Sanat Kavram ve Kuramları, Temel Bilgisayar Bilimleri, Estetik ve Sanat Felsefesi, Türk Sanat Tarihi, Mitoloji ve İkonografi, Baskı Resim, Çağdaş Sanat Tarihi, Vitray, Geleneksel Türk El Sanatları, Bilgisayar Destekli Tasarım, Resim Restorasyonu, Resim Teknolojisi, Sanat Eserleri Analizi, Çağdaş Türk Resim Sanatı Tarihi, Modelden Resim, İllüstrasyon, Girişimcilik, Duvar Resim Teknikleri, Deneysel Atölye Uygulamaları, Görsel Dil Anlatım, Görme ve Biçimlendirme, Figür Çizimi ve Anatomi, Özgün Baskı, Fotoğraf ve Resim, Disiplinlerarası Sanat, Görsel İletişim ve Tasarım Bilgisi, Sergileme ve Sunum Teknikleri.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Eser üretimi konusunda nite ve nicel donanıma sahip olmak.
- Alanında güncel gelişmeleri takip etmek ve üretim sürecinde araştırma, sentez, değerlendirme ve yorumlayabilme becerisine sahip olmak.
- Sanat ve tasarım alanında kullanılan malzeme bilgisi konusunda yeterli bilgiye sahip olmak.
- Disiplinlerarası düşünebilme ve bu disiplinler ile resim teknikleri arasında bir sentez oluşturup uygulayabilmek.
- Sanat eserlerini inceleme, çözümleme, analiz etme ve yorumlama konusunda yeterli bilgiye sahip olmak.
- Sanat eserleri hakkında ve alanında mesleki ve etik sorumluluk bilincine sahip olmak.
- Eleştirel düşünebilen, özgün ve yaratıcı bir sanatçı kimliğe sahip olmak.
- Sanatsal yapıtlarını toplumsal değer yargılarıyla duyarlık içinde ele alma becerisine sahip olmak.

16. Baskı Sanatları

Baskı Sanatları Bölümü; geleneksel sanata paralel bir anlayışla çağdaş ve teknolojik yöntemler aracılığı ile çoğaltma yoluyla uygulanan özgün baskı, gravür, dijital baskı, yüksek baskı, elek baskı, çukur baskı vb. gibi her türlü baskı teknikleriyle sanatın doğasını, sanatsal kültürü, görsel düşünceyi özgürce ifade etmeyi amaçlamaktadır. Bölümden mezun olan öğrenciler serbest sanatçı, sanat danışmanı, özel ve kamu kuruluşlarında sanat yönetmeni; güzel sanatlarla ilgili eğitim veren kurumlarda akademik eleman olarak iş imkanı bulabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Baskı-Resim Eğitimi, Temel Bilgi Teknolojisi, Mitoloji ve İkonografi, Temel Resim Eğitimi, Sanat Kavramları, Türk Dili, Yabancı Dil, Kağıt Üretimi, Artistik Perspektif, Özgün Baskı Desen, Bilgisayar Destekli Baskı-Resim, Yüksek Baskı Teknikleri, Düz Baskı Teknikleri, Sanat Felsefesi, Genel Sanat Tarihi, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Elek Baskı Teknikleri, Çukur Baskı Teknikleri, Temel Fotoğrafçılık, Güncel Sanat, Modernizm ve Postmodernizm, Dijital Baskı Teknikleri, Baskı-Resim Tarihi, Türk Sanatı Tarihi, Deneysel Baskı-Resim, Kağıt Üretimi ve Yöntemleri, Serigrafi, Litografi, Gravür, Endüstriyel Baskı Teknikleri, Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku,

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat ve tasarım konusunda ulusal ve uluslararası değerlerle sanat kültürü ve estetik konularında yeterli bilgi ve donanımına sahip olmaktadır.
- Alana dair yöntem, teknik ve materyal bilgisine sahip olmak.
- Baskı konusunda yeterli bilgi ve teknik donanımla uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Disiplinlerarası düşünebilme ve alternatif yöntemlerle, karşılaşılan sorunları tanıma, tanımlama, formüle etme ve çözümleme becerisine sahip olmak.
- Sanatsal sorumluluk ve etik bilincine sahip olmak.
- Güncel teknoloji ve materyalleri takip ederek baskının gerektirdiği gravür, serigrafi, litografi, yüksek baskı, dijital baskı tekniklerini ve yeni araçları kullanabilme becerisine sahip olmak.

- Ulusal ve uluslararası alanda sanatsal etkileşim ve güncel gelişmeleri takip edebilmek adına en az bir yabancı dilde yetkin olma becerisine sahip olmak.
- Estetik farkındalıkla soyut ve somut kavramları yaratıcı düşünceye, yenilikçi ve özgün yapıtlara dönüştürebilme becerisine sahip olmak.
- Etik değer bilinciyle takım çalışmasına uyum sağlama becerisine sahip olmak.
- Çözümleyici ve eleştirel yaklaşımla problemleri analiz etme becerisine sahip olmak.
- Kuram ve uygulama bütünlüğünü sağlayabilme becerisine sahip olmak.

17. Sahne Dekorları ve Kostümü

Sahne Dekorları ve Kostüm Bölümü; Sahne Dekor, Sahne Kostümü, kukla ve Gölge Oyunu gibi alt dallarda eğitim vermektedir. Bölüm; geleneksel yöntemlerle çağdaş sanat arasında bir köprü görevi görerek, tiyatro, opera-bale, sinema, televizyon, reklam, festival vb. alanlarda çalışacak nitelikli sahne dekorator, kostümcüsü, hareketli boyutlu biçim tasarımcısı ve sanat yönetmenleri yetiştirmeyi amaçlamaktadır.

- *Müfredat:* Temel Sanat Eğitimi, Teknik Resim, Mesleki Temel Tasarım, Dekor Tasarımına Giriş, Stil Tarihi, Kostüm Tarihi, Kültür ve Sanat Tarihi, Yabancı Dil, Perspektif, Malzeme, Dekor Tasarımı, Kostüm Tasarımı, Kukla ve Gölge Oyunları Tasarımı, Kostüm Tekniği, Sahne Tekniği, Dünya Drama Tarihi, Atatürk İlke ve İnkılap Tarih İlkeleri, Boyama Teknikleri, Dramaturji, Maket Yapımı, Desen, Metin Çözümleme, Aydınlatma Teknikleri, Sahne Tasarımı Tarihi, Malzeme ve Teknik Çözümleme, Modern Sanat Tarihi, Uygarlık Tarihi, Sahneleme, Müzik Tarihi, Kostüm Uygulama Yöntemleri, Dekor Uygulama Yöntemleri, Sayısal Biçim Modelleme, Sahne Aksesuarları, Makyaj, Kukla Kostüm Uygulama, Tasarım Dramaturjisi, Batı Uygarlığı Tarihi, Çağdaş Sanat Tarihi, Bilgisayar Destekli Tasarım, Mesleki Kostüm Resimleme, Mesleki Dekor Resimleme, Genel Sanat Tarihi: Yunan ve Roma Sanatı Tarihi, Maske, Fuar ve Tanıtım Stantları, Mağaza Görsel Tasarımı, Sinemada Sanat Yönetmenliği, Türk Mitolojisi, Çevrede Lif Sanatı

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Oyunculuk, tasarım ve dramatik, yazarlık/dramaturgi gibi sanat alanlarında teorik ve kuramsal bilgiye sahip olmak.
- Uygulamada yeterli sanatsal, kültürel, teknik bilgiye ve donanımına sahip olmak.
- Teknik donanım; sahne, ışık, dekor, kostüm, bilgisayar yazılımları ile birlikte bilişim ve iletişim teknolojileri konusunda yeterli donanımına ve bunları tasarlama ve üretme sürecinde etkin olarak kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Tasarım ve üretim aşamasında yaratıcı, özgün, estetik ve eleştirel bir bakış açısına sahip olmak.
- Yenilikçi uygulamalar, oyunlar yaratma ve sunabilme, sahneleyebilme becerisine sahip olmak.
- Alanı ile ilgili uygulamalar için çağdaş teknikleri ve donanımları kullanabilme ve sorunlara yaratıcı çözümler bulabilme becerisine sahip olmak.
- Metin veya oyun analizi yapabilme, yazabilme, sahne tasarımı yapabilme ve uygulayabilme becerisine sahip olmak.

18. Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu

Resim, heykel gibi sanat eserlerinin özelliklerini kaybetmeyecek şekilde korunması anlamına gelen Konservasyon ile orijinal parçalarını kaybeden ya da yıpranan mimari eserlerin yeniden yapılması için uygulanan işlem olan Restorasyon sıkça karıştırılmaktadır. Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu bölümü; tarih ve sanat bilinciyle estetik ifadeyi birleştiren, sanat eserlerine yönelik bilimsel araştırma ve uygulamalarla destekleyecek bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler müze ve tarihi eser niteliği taşıyan yapılarda, özel ve kamu kuruluşlarında restoratör ya da sanat danışmanı olarak iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Resim, Heykelin, Seramik, Kağıt, Renk Bilgisi, Sanat Tarihi, Kimya, Fizik, Biyoloji, Bilgisayar Destekli Çizim, Görsel Belgeleme Teknikleri ve Mesleki Yabancı Dil, Mimarlık, Resim ve Teknik Çizim.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Tarih ve sanat hakkında yeterli bilgi birikimi ve kültüre sahip olmak.
- Alanında gerekli donanım, malzeme ve ekipman bilgisine sahip olmak.
- Organizasyon süreci ve aşamalarında takım çalışması ruhuna ve etik değerlere sahip olmak.
- Kâğıt eser koruma ve restorasyon işlemini çeşidine ve kullanacağı yonteme göre gerekli donanım, malzeme ve ekipmanın prosedürlere göre oluşabilecek riskleri önleyebilecek ya da çözüm üretebilecek bilgi birikimine sahip olmak.
- Kâğıt restorasyon tekniği ve kâğıt malzemenin çeşidine göre ayrıştırma, yonma, oyma vb. işlemleri gerçekleştirebilme becerisine sahip olmak.
- Ahşap mimari öğelerin görünüş, kesit ve nokta detayları ile bunlara ait bezemeler ve özel ayrıntılarını görünüşlerini ölçülü veya ölçüsüz olarak çizebilme becerisine sahip olmak.
- Ağaç türü ve yüzey özelliğine uygun zımpara ve zımparalama sistemi ile temizlenmiş olan yüzeylerin perdahını yapabilme becerisine sahip olmak.
- Eserin paslanma, kırılma vb. bozulma ve dış etkenlere maruz kalmaması için kimyasal ve fiziksel korunma yöntemleri konusunda bilgi ve beceri sahibi olmak.
- Eserlere estetik, etik ve kültürel değerlerle yaklaşarak gelişebilecek herhangi bir problemde yaratıcı çözümler üretebilme becerisine sahip olmak.

19. Sanat Yönetimi

Sanat yönetimi; ulusal ve uluslararası alanda sanatsal gelişmeleri takip eden, sanat galerileri, bienal, sanat fuarı, müze gibi plastik sanatlardaki uygulamalara hakim, tiyatro, opera, bale gibi karma sanatlara hakim, eleştirel bakış açısıyla estetik ve yaratıcı çözümler üretebilen sanat yöneticileri, eleştirmenler ve sanat yönetmenleri yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler kamu ve özel sektörde yöneticilik veya organizatörlük, gerekli şartları tamamladıktan sonra akademisyen olarak iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Tasarım, Yabancı Dil, Sanat Tarihine Giriş, Dijital Ortamda Tasarım Yöntemleri, Sanat Yönetimi, Bilgi Yönetimi, İşletmeye Giriş, Türk Dili, Araştırma Yazma Yöntemleri, Ortaçağ'dan Endüstri Devrimine Avrupa Sanatı, Sanat ve Kültür Kurumları İşletmeciliği, Sanatçı Hakları, Desen, Sanat Pedagojisi, Sanat Kurumlarının Gelişim Süreci, Kültür Yönetimi ve Etkenleri, Türk Sanatı, Sanat ve Eleştiri, Aydınlanma Döneminden Postmodernizme Sanat, Atölye, Batılılaşma Döneminden Günümüze Türk Sanatı, Halkla İlişkiler, Türk Sanatında Motif ve Tasarım, Müzeler ve Müzecilik, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Sanatta Sponsorluk, Sanat Yönetiminde Uygulama, Etkinlik Yönetimi, Reklam Ajanslarında Sanat Yönetimi, Sanat Yönetimi ve Çağdaş Sanat Pratiği, Gösteri ve Sergileme Teknikleri, Plastik Sanatlarda Sanat Yönetimi, Sahne Sanatlarında Sanat Yönetimi, Kurumsal İletişim, Batı Mitolojisi, Sanat ve Matematik, Modern Sanat Manifestoları, Resim Atölyesi, Sinemada Sanat Yönetimi, Fotoğraf ve Sanat, Organizasyon Yönetimi, Türk Tezhip Sanatı, Televizyon Program Türleri, Serigrafi Baskı Teknikleri, Doğu Mitolojisi, Video Montaj, Disiplinlerarası Sanat, Kurgu Tekniği ve Estetiği, Sanat Yönetiminde Medya Planlama, Müze Mevzuatı, Sanat Yapıtlarının Pazarlanması, Sosyal Sorumluluk ve Tasarım, Koleksiyon Yönetimi, Kamusal Pratikler, Foto-Grafik Tasarım, Küratöryal Araştırmalar, Işık ve Ses Bilgisi, Yapım ve Yönetmenlik.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Temel kültür ve sanat kavramlarını kullanarak mesleki sunum tekniklerini tasarlayabilme, uygulayabilme ve geliştirebilme becerisine sahip olmak.
- Mesleki etik ve kültürel değerlere sahip, sosyal sorunları algılayabilme ve çok yönlü yaklaşma becerilerine sahip olmak.
- Arşivleme ve koleksiyon oluşturabilme becerisine sahip olmak.
- Ulusal ve uluslararası alanda sözlü ve yazılı iletişim kurabilme ve bu doğrultuda en az bir yabancı dilde yetkinlik becerisine sahip olmak.
- Gelişime açık ve yenilikçi bakış açısıyla kültür ve sanat ortamındaki değişim ve dönüşümü değerlendirebilme becerisine sahip olmak.
- Sanat ve yönetimi ile ilgili malzeme ve teknik bilgisine sahip olmak.

- Sanatın her alanında tarihsel örnekleri, sanatçıları, dönem ve akımları üslup, konu ve malzemeleriyle tanıyacak yetiye sahip olmak.
- Alanında temel sorunları tanıyarak yaratıcı çözümler üretebilme becerisine sahip olmak.
- Günümüz teknolojisini ve gelişmelerini takip eden yeniliklere açık ve bunları uygulama becerisine sahip olmak.
- Arz-talep dengesini analiz ederek sanat üretimini ekonomik ve kültürel alanda yapılandırabilme becerisine sahip olmak.
- Alanındaki güncel bilgileri içeren malzeme ve diğer kaynaklarla desteklenen ileri düzeydeki kuramsal ve uygulamalı bilgilere sahip olmak.
- Disiplinlerarası düşünerek sanat yönetiminin farklı alt disiplinlerini değerlendirecek çözümleyici bakış açısına sahip olmak.
- Alanı ile ilgili konularda düşüncelerini ve sorunlara ilişkin çözüm önerilerini nicel ve nitel verilerle destekleyerek uzman olan ve olmayan kişilerle paylaşabilmek.
- Sosyal hakların evrenselliği, sosyal adalet, kalite kültürü ve kültürel değerlerin korunması ile çevre koruma, iş sağlığı ve güvenliği konularında yeterli bilince sahip olmak.

20. Seramik ve Cam Tasarımı

Seramik ve Cam Tasarımı eğitiminin temel amacı; ulusal ve uluslararası alanda sanatsal ve endüstriyel yeterliliğe sahip, farklı disiplin kültürlerine hakim yaşam boyu öğrenme ilkesiyle etkin ve yeniliklere açık, özgün ve yaratıcı bireyler yetiştirmektir. Mezun olan öğrenciler kendi sanat atölyelerinde sanat üretimi yapabilecekleri gibi özel sektörde üretim tesislerinde iş imkanı bulabilmektedirler.

- *Müfredat:* Seramik Şekillendirme Yöntemleri, Seramik Kimyası, Mesleki Teknik Çizim, Seramik Tasarım, Alçı Şekillendirme ve Kalıp Yöntemleri, Yüzeysel Tasarım, Seramik Teknolojisi ve Uygulamaları, Bilgisayar Destekli Seramik Tasarımı, Sır Hazırlama ve Sırlama Yöntemleri, Pişirim Teknikleri ve Seramik Fırınları, Sır Teknolojisi, Seramik Sanatı Tarihi, Dekor Teknikleri ve Uygulamaları, Tasarım Tarihi, Cam Sanatı Tarihi, Serbest Seramik Tasarımı, Endüstriyel Seramik Tasarımı, Sır Tasarımı, Cam Tekniklerine Giriş, Pişirim ve Seramik Fırınlığının Gelişimi, Çağdaş

Seramik Sanatı, Sunum ve Portfolyo Hazırlama, Kent Seramiği, Restorasyon İlkeleri ve Seramik Restorasyonu, Teknik Dekor Uygulamaları, Cam Teknikleri ve Uygulamaları, Artistik Sır Tasarımı, Bünye Tasarımı, Temel Sanat Eğitimi, Mesleki Temel Tasarım, Model – Kalıp Bilgisi, Teknik Resim Perspektif, Türk Dili, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Yabancı Dil, Sanat ve Nesne, Seramikte Gelişim Süreçleri, Sanat ve Çevre, Atölye Sanat, Atölye Endüstri.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat, tasarım ve seramik alanına yönelik donanım ve uygulama becerisine sahip olmak.
- Seramik alanının gerektirdiği kısıtlamaları göz önünde bulundurarak, ortaya konan sorun ve gereksinimleri karşılayacak bir ürünü ya da süreci tasarlama ve yaratma becerisine sahip olmak.
- Araştırma, deneyimleme, analiz, değerlendirme ve yorumlama becerisine sahip olmak.
- Kendi alanını diğer disiplinlerle ilişkilendirerek mesleki ve etik sorumluluk bilinciyle bireysel ve grup içinde çalışma becerisine sahip olmak.
- Sanat ve tasarım sorunlarını belirleme, tanımlama ve çözme becerisi
- Ulusal ve uluslararası alanda etkin iletişim kurma ve kendini ifade edebilme ve en az bir yabancı dil yetkinliği becerisine sahip olmak.
- Yaşam boyu öğrenmenin gerekliliği, bilinci ile çağın sorunları hakkında kendini geliştirebilme bilincine sahip olmak.
- Araştırma yönü kuvvetli, teknolojik gelişmeleri takip eden ve alanına uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Yaratıcılık sürecinde mesleki özgüvenle birlikte kavramsal bilgi birikimi ve becerileri pekiştirme bilincine sahip olmak.

21. Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım

Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü; Geçmişten günümüze kadar çeşitli medeniyetlerin beşiği olan Anadolu’da günümüze kadar uzanan mirasa sahip çıkıp, koruyarak gelecek nesillere aktaracak, estetik ve etik değerlere sahip bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu alandan mezun olan

öğrenciler özel ve kamu kuruluşları, müze, galeri ve tarihi eserler konusunda restoratör olarak iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Tunç Eserlerde Onarım-Koruma, Eser Çizimi, Kazılarda Koruma, İnorganik Kimya, Keramik Tümleme Yöntemleri, Laboratuvarında Belgeleme, Cam Onarımı, Demirde Koruma-Onarım, Malzeme Bilgisi, Kitap Sanatları, Mimaride Koruma, Mozaik Koruma ve Onarımı, Çini ve Seramik Sanatı, Korumanın İlkeleri, Ahşap İşleme Teknikleri, İleri Çizim Teknikleri, Keramikte Tümleme Sorunları, Deri ve Kürk Eserlerde Koruma, Sualtı Kalıntılarının Konservasyonu, Çeşitli Metal Eserlerin Konservasyonu, Tunç Hastalıklarının Tedavisi, Kitap ve Yazmaların Onarımı, Kerpiç Koruma Yöntemleri, Yapı Cephelerinde Temizlik, Suya Doymuş Arkeolojik Eser Konservasyonu, Yağlıboya Tablolarda Koruma-Onarım, Ahşap Koruma, Müzelerde Depolama, Tarihi Tekstillerde Koruma, Organik ve İnorganik Eserlerde Koruma, Duvar Resimlerinde Koruma ve Onarım.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Kültür varlıklarını koruma ve onarım alanı ile bu alanı destekleyen arkeoloji, müzecilik, sanat tarihi ve mimarlık tarihi alanlarında kuramsal ve kavramsal, teknoloji ve uygulamaya dair bilgiye sahip olmak ve alanını gerektirdiği düzeyde bilgisayar yazılımı ve bilgisayar tabanlı bilişim teknolojilerini kullanabilmek.
- Alanı ile ilgili araştırma ve uygulama çalışmalarını yürütebilmek için bilimsel ilkelere ve meslek etiği değerlerine sahip olmak.
- Kültür varlıklarının korunmasına dair ulusal ve uluslararası ölçekte yürürlükte olan mevzuat ve mesleki standartlarla ilgili bilgi sahibi olmak.
- Güncel sorunların farkında olarak alanında edindiği bilgi ve becerileri kullanarak kültür varlıklarının sorunlarını tespit edebilmek, yorumlayabilmek, çözüm önerileri geliştirebilmek ve bu doğrultuda projeler hazırlayabilmek.
- Kültür varlıklarını koruma ve onarım alanında edindiği kuramsal, kavramsal ve uygulamaya dayalı bilgi ve becerileri bilimsel araştırma yöntem ve tekniklerini kullanarak alanında uygulayabilmek.

- Kültür varlıklarının korunması ve onarımı ile ilgili faaliyetleri hem bireysel olarak hem de fen bilimleri, sosyal bilimler ve sanat alanındaki ilgili disiplinlerle işbirliği içinde gerçekleştirebilmek.
- Alanındaki belgeleme, koruma-onarım, analiz çalışmalarını geleneksel ve  ağdaş yöntemleri araştırarak, edindiği bilgi ve becerileri eleştirel bir yaklaşımla değerlendirerek, karşılaştırma yaparak ve sorgulayarak gerçekleştirebilmek.
- Ulusal ve küresel ölçekte alanındaki bilimsel, teknolojik gelişmeler ile yasal düzenlemeleri takip ederek, uygulama çalışmaları yapabilmek.
- Kültür varlıklarının koruma ve onarımına dair kuramsal bilgileri; araştırma ve uygulama projelerini uzman olan ve olmayan kişilere görsel, yazılı ve sözlü olarak aktarabilmek.
- Bir yabancı dili kullanarak, alanın terminolojisini anlayabilmek, alandaki küresel gelişmeleri, yayınları takip edebilmek, yabancı meslek elemanları ve uzmanlar ile iletişim kurabilme becerisine sahip olmak.

22. Mimari Restorasyon

Mimari Restorasyon; tarihsel ve kültürel anlamda değer taşıyan Mimari nesnelerin, yapısal ve görsel özelliklerini değiştirmeden, olumsuz etkenlere karşı korunması, yıkılan, harap olan bölümlerin aslına uygun biçimde bilimsel prensiplere uygun olarak onarılması ve korunması işlemidir. Bölümün temel amacı; tarihsel ve estetik değerlere sahip kültürel mirasına sahip çıkan, restorasyon projelerini hazırlayabilen, bu projelerin uygulama süreçlerinde görev alabilen yeterli bilgi ve donanımına sahip alanında uzman bireyler yetiştirilmesidir. Bu bölümden mezun olan öğrenciler kültür ve turizme bağlı kuruluşlarda, müze ve saraylarda, Rölöve ve Anıtlar Müdürlüğünde iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Türk Dili, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Yabancı Dil, Meslek Resmi, Geleneksel Yapı Türleri, Geleneksel Yapı Elemanları, Koruma Kavramları, Fotoğrafta Belgeleme, Mimari Süsleme ve Onarımı, Temel Sanat Eğitimi, Matematik, İnce Yapı, Rölöve, Geleneksel Türk Sanatları ve Uygulama, Kagit Malzeme ve Yapı Teknolojisi, Mimarlık ve Sanat Tarihi, Ahşağ Malzeme ve Yapı Teknolojisi, Ahşabın Bozulma Nedenleri ve Koruma, Restorasyon Projesi, Elektrik, Korservasyon, Restorasyon

Kimyası, Bezeme Teknikleri, Bilgisayar Destekli Tasarım, Restorasyonda Metraj-Keşif, Resim-Kağıt-Deri-Tekstil Koruma, Restorasyon Teknikleri, Türk Süslemelerinde Desen Uygulamaları, Eski Eserlerin Korunması ve Restorasyon.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Estetik, yöntem, teknik ve malzeme konusunda temel bilgi ve becerilere sahip olmak.
- Restorasyona ait sorunların çözümü için gerekli verileri tanımlayabilme ve uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Sanatsal, kültürel ve etik değerlere sahip, grup halinde çalışma becerisine sahip olmak.
- Alanı ile ilgili uygulamaları ilke ve projelere uygun olarak yürütebilme becerisine sahip olmak.
- Yenilikleri ve teknolojiyi takip ederek temel bilgisayar kullanımı ile çizim, ofis, grafik üretimi ve yönetim yazılımlarını kullanma becerisine sahip olmak.
- Disiplinlerarası çalışmalara yatkın ve alanında uygulama becerisine sahip olmak.
- Resmi kurumlarda iş takibi, mimari restorasyon alanındaki bilgileri rapor haline getirebilme, sahada projeleri tatbik edebilme, restorasyon önerisi hazırlama, ölçümleri pafta haline getirme gibi konularda beceriş sahibi olmak.
- Ulusal ve uluslararası alandaki yenilik ve gelişmeleri takip edebilmek adına en az bir yabancı dile hakimiyet ve iletişim becerisine sahip olmak.
- Bürokratik sorunları çözebilme becerisine sahip olmak.
- Restorasyon, konservasyon, rekonstrüksiyon ile ilgili tasarım ve uygulamaları meslektaşlarına ve hizmet verdiği kişilere somut olarak ifade edebilme becerisine sahip olmak.

23. Tiyatro / Drama ve Oyunculuk

Tiyatro, Drama ve Oyunculuk Bölümü; Karma sanatlara hakim, özgüveni yüksek, özgün, yaratıcı, sahne performansı gelişmiş, güncel sahne kültürünü ve eğilimlerini daima takip eden, disiplinler arası alanlarda çözümleme yeteneğine sahip

bireylerin yetiştirilmesini amaçlamaktadır. Mezun olan öğrenciler Devlet Tiyatroları, Şehir Tiyatroları, Özel Tiyatrolar, TV Dizileri, Sinema Filmleri, Reklam Sektörü, Radyo, Seslendirme, vb. alanlarda iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Akrobasi, Oyunlarda Aydınlar, Dans ve Performans, Türk Dili, Performans-Tiyatro, Dekor Kostüm, Diksiyon ve Ses Eğitimi, Doğaçlama, Drama, Eskrim, Eskrim ve Rol, Temel Konuşma Eğitimi, Etkinliğe Giriş, Hareket Beden Farkındalığı, Hareket, Hareket ve Dans, Dramaturji, İyileştirmeye Giriş, Koreografi, Mimik-Rol, Müziksel İşitme ve Okuma, Uygarlık Tarihi, Oyun Projesi: Toplu Üretim, Oyunculuk, Role Hazırlık, Rol Uygulamaları, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Rol ve Konuşma, Sahne Dövüşü, Solunum-Ses-Konuşma, Şan-Solfej, Şarkı, Toplu Şarkı, Yönetmenlik, Belgesel Tiyatro, Bilgi ve İletişim Teknolojisi, Uygulamalı Dramaturji, Caz Tarihi, Toplumsal Kimliklerin Sahnelenmesi, Çağdaş Müzik Akımları, Tiyatrodan Performansa, Drama ve Unsurlar, Eğitimde Drama Kuramları, Sanat ve Politika, Film Analizine Giriş, Reji ve Dramaturji, Oyun Analizine Giriş, Oyun Okuma, Oyun Yazarlığı, Rol ve Metin Analizi, Sanat Tarihi, Sinema, Tiyatro Şarkıları, Türk Tiyatro Tarihi, Tiyatro Tarihi ve Kuramları, Türk Müziği Tarihi, Türk Tiyatrosu Tarihi, Türk Tiyatrosu: Geleneksel Kaynaklar, Yaratıcı Yazarlık, Dünya Tiyatro Tarihi, Temel Ses ve Nefes Eğitimi, İzleyici ve Sahne İlişkisi, Oyun ve Tiyatro Pedagojisi, Mitoloji ve İkonografi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat, sanatçı ve sanat ürünü arasındaki ilişkiyle özgün bir bakış açısı geliştirme becerisine sahip olmak.
- Gözlem gücü, konsantrasyon, duyu farkındalığı ve beden hakimiyeti geliştirme becerisine sahip olmak.
- Hayal gücü ve yaratılacak soyut-somut dünyaların tiyatral gerçekliklerini sanatsal bir şekilde icra edebilme becerisine sahip olmak.
- Disiplinlerarası çalışmalara hakim ve ekip çalışmasına uygun davranabilme becerisine sahip olmak.
- Drama tarihinin kültürel, estetik, felsefi, toplumsal ve ekonomik yönlerine etik değerlerle hakimiyet becerisine sahip olmak.

- Araştırma, sorgulama, eleştirme ve bunları uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Hem yazılı metinleri hem de sahne-gösteri metinlerini analiz edip okuyabilme ve yorumlayabilme becerisine sahip olmak.
- Türk gösteri sanatları ve oyunculuk tarihini kendi dinamiği ile değerlendirip yeni eserler üretme becerisine sahip olmak.
- Tiyatro, sinema ve gösteri sanatları alanlarında yeni yaklaşımlarla uygulama becerisine sahip olmak.

24. Merkezi Sınavla Öğrenci Kabul Eden Tasarım Disiplinleri

Merkezi sınav sistemi YÖK tarafından gerçekleştirilen, öğrencilerin ilgilendikleri alanlarda eğitim alabilmeleri için girmeleri gereken bir sınav sistemidir. Bu sınavla birlikte öğrencilerin aldıkları puanlar ve üniversitelerin istenilen bölüm için talep ettikleri taban puan denklik gösteriyorsa, öğrenciler seçtikleri bölümde eğitim almaya hak kazanmaktadırlar. Güzel sanatlar ve tasarım bölümlerinde yükseköğretim kurumları genellikle yetenek sınavı ile öğrenci kabul etse de, YÖK'ün aldığı kararlar doğrultusunda bazı disiplinler için bu kural değiştirilmiş ve merkezi sınavla öğrenci kabul etmeye başlamışlardır. Yeni yönetmeliğe göre öğrencilerin bu tasarım programlarına kabulü için Temel Yeterlilik Sınavı ile birlikte Alan Yeterlilik Sınavına da tabi tutulacağı bildirilmiştir.

25. Çizgi Film ve Animasyon

Çizgi film ve animasyon, farklı sanat disiplinlerini bir araya getirerek dijital iletişim teknolojilerinin hızla geliştiği çağımızda işitsel ve görsel sanatları ilgilendiren bütün sektörlerde ihtiyaç duyulan bir alan olarak önem taşımaktadır. Bölüm hem kavramsal hem de teknik beceriler konusunda yetkin sanatçılar yetiştirilmesi hedeflemektedir. Bu bölümden mezun olan öğrenciler, alanlarında araştırmacı olabildikleri gibi, video, animasyon, multimedya yapım şirketleri, reklam ajansları ve televizyon kurumlarında iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Tasarım Kültürü, Temel Bilgi Teknolojisi, Çizgi Film Teknikleri, Anime ve Manga Sanatı, Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Sahne Tasarımı ve Sinematografi, Animasyon Tarihi, Sinemaya Giriş, Bilgisayar Animasyon Teknikleri, Bilgisayar Destekli Görsel Tasarım, Animasyonda

Temel Yaklaşım, Estetik Kültürü, Bilgisayar Oyun Tasarımı, Çizgi Film Tasarımı, Çizgi Film Teknikleri, Çizgi Film Temel Tasarım, Çizgi Film Uygulamaları, Çizgi Film Yapımı, Bilgisayar Oyunları Tarihi, Bilgisayarla 3 Boyutlu Animasyon Üretimi, Çizgi Filmde Sahne Tasarımı, Çizgi Filme Giriş, Sanatsal Yaklaşım, Çağdaş Sanat Tarihi, Çizgi Roman, İletişim Araştırmalarında Yöntem, Deneysel Animasyon, Görsel Anlatım, Hareketli Tipografi, İllüstrasyon, Karakter Animasyon, Karakter Geliştirme, Öykü Tasarımı, Sayısal Kurgu, Sinema, TV Reklamcılığı, Video, Etik Kültürü, Görsel İletişim Teknikleri, İletişime Giriş, Pozitif Psikoloji ve İletişim Becerileri.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Çizgi film alanında kuramsal ve uygulamalı bilgiler konusunda yeterlilik ve sektörde kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Çizgi film alanında araştırma, gözlem-deneyimleme, değerlendirme becerisi geliştirerek yapım sürecini tasarlama, uygulama ve sunabilme becerisine sahip olmak.
- Grup çalışmasına yatkın ve sorumluluğu altında çalışanları yönetebilme, onlara liderlik yapabilme becerisine sahip olmak.
- Alanındaki bilimsel ve sanatsal çalışmalara katılarak ilgili kuruluşlarla iletişime geçebilecek donanıma sahip olmak.
- Ulusal ve uluslararası alanda yabancı dil kullanarak, gelişmeleri izlemek ve yabancı meslektaşları ile iletişim kurabilme becerisine sahip olmak.
- Alanında kullanılan her türlü teknik araç-gereç ve bilgisayar yazılımları ile birlikte genel bilişim ve iletişim teknolojilerini ileri düzeyde kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Etik ve evrensel değerler bilincine sahip olmak.

26. Görsel İletişim Tasarımı

Dijital iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, multimedya iletişim ortam ve araçlarının hızla yaygınlaşan kullanım alanı, görsel tasarımı giderek çok daha önemli kılmaktadır. (URL-2). Her geçen gün artan görsel iletişimin etkisi, gücü ve önemi ile gelecekte tam donanımlı personellere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu da iletişim eğitiminde görsel iletişim tasarımının önemi bir kez daha ortaya koymaktadır. Görsel

iletişim tasarımında; evrensel bakış açısıyla görsel okur-yazarlığı kazanmış, farklı disiplinlerden yararlanabilen, özgün ve eleştirel dşneabilen, ulusal ve uluslararası alanda kendi varlığını ortaya koyabilen, estetik duyarlılığı gelişmiş ve felsefi açıdan donanımlı bireyler hedeflenmektedir. Bu bölümden mezun olan öğrenciler; medya sektöründe, resmi ve özel kurumlarda; yaratıcı yönetmen, sanat danışmanı, grafik tasarımcı olarak; animasyon, görsel efekt, hareketli grafik tasarım, 3 boyutlu görselleştirme, fotoğraf, multimedia, etkileşimli medya, web ve mobil ara yüz tasarımı, masaüstü yayıncılık, kurumsal kimlik, illüstrasyon, ambalaj tasarımı, sosyal medya yönetimi gibi alanlarda iş imkanı bulabilmektedirler. Ayrıca lisansüstü eğitimlerine devam eden mezunlar akademik alanda da istihdam olanağına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Atatürk İlke ve İnkılapları Tarihi, Türk Dili, Sayısal Görüntü Uygulamaları, Grafik Desen, Grafik Tasarım Tarihi, Sanat Kavram ve Kuramları, Temel Sanat Eğitimi, Yabancı Dil, Sayısal Görüntü Tasarımı, Temel Fotoğrafçılık, Tipografiye Giriş, Grafik Tasarıma Giriş, Reklam Grafiği, Görsel Kültür ve İletişim, Grafik retim Teknikleri, Tasarımda Fotoğraf Kullanımı, Görsel İletişim Tasarımı Stüdyosu, Grafik Tasarımda Teori ve Araştırma, Grafik Tasarım Uygulamaları, Deneysel Grafik Tasarım, Masaüstü Yayıncılık, Ambalaj Tasarımı, Medya Analizi, İnternet ve Ara yüz Tasarımı, Hareketli Görüntü Tasarımı, Illstrasyon, Serigrafi, Baskı Teknikler, zgn Baskı, Stüdyo Fotoğrafçılığı, Tasarımda Göstergebilim, Endüstriyel Tasarım, İnteraktif Medya, Grafik Tasarım, İnteraktif Grafik Tasarımı, Sunum Dosyası Tasarımı, Bilgisayarla 2B Animasyon, Sergileme ve Fuar Grafiği, Reklamılık Bilgileri, Serbest izim Teknikleri.

Yeterlilikler ve Program ıktıları:

- Programın temel kavram, eleman ve ilkelerini, tarihçesini kavrama ve diğer disiplinlerle ilişkisini kurabilme yeteneğine sahip olmak.
- Sanat ve tasarım dilini, farklılıklarını, estetik duyarlılığı kavrama ve tasarımlarına yansıtmaya becerisine sahip olmak.
- Doğanın ve çevrenin korunması adına eko-tasarım bilincine sahip olmak.
- Tasarım kültürü, etiği, hak ve sorumlulukları bilincine sahip olmak.

- Sorgulayıcı ve eleştirel analiz yapabilme, bunu tasarımlarında uygulayabilme ve problemlere uygun çözüm önerileri getirebilme becerisine sahip olmak.
- Farklı disiplinler ve endüstriyel üretim tekniklerinden yararlanma becerisine sahip olmak.
- Tasarım oluşturma sürecini, işlem basamaklarını ve üretim teknikleri hakkında yeterli donanım ve uygulama becerisine sahip olmak.
- Çağın gereksinimleri ve teknolojik gelişmelerini takip edebilme, ulusal ve uluslararası alanda en az bir yabancı dil bilgisi ile kendini ifade edebilme ve tasarımını icra edebilme becerisine sahip olmak.
- Ulusaldan evrensele tasarım anlayışını geliştirme becerisine sahip olmak.
- Tasarım teknik ve teknolojisi konusunda farklılıkları, uygulama alan ve yöntemleri kavrama becerisine sahip olmak.
- Tasarım bilincini kazandırmak adına sosyal sorumluluk projeleri hazırlama becerisine sahip olmak.
- Alanı ile ilgili kavramları, düşünceleri, olgu ve problemleri betimleme ve çok yönlü algılama becerisine sahip olmak.

27. Grafik / Grafik Tasarımı

Günümüz hızla gelişen teknoloji ve iletişim çağıdır. İletişim sektöründeki ilerleme grafik tasarımının görsel iletişim dilinin gelişimindeki ilerleme ve yaratıcı anlatım tekniklerine ihtiyaç doğurmaktadır. Bu program; entelektüel, yaratıcı, toplumsal ve kültürel değişimleri takip eden, bilinçli ve mesleki alanında yeterli donanıma sahip grafik tasarımcılar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bölümden mezun olan öğrenciler; reklam ajansları, grafik sanat atölyeleri, basım ve yayım firmalarında iş imkanına sahip olarak tasarım, İllüstrasyon, Fotoğraf, Film, Tanıtım, Ambalaj, Endüstri ve yayım grafiği bölümlerinde görev alabilmektedirler.

- *Müfredat:* Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Desen, Yabancı Dil, Karşılaştırmalı Batı Sanat Tarihi, Logolar, Semboller ve İşaret Sistemleri, Temel Bilgisayar, Temel Grafik Tasarım Bilgileri, Temel Sanat Eğitimi, Türk Dili, Fotoğraf, Mesleki Bilgisayar Programı Kullanımı, Sanat Tarihi, Temel Tipografi, Ambalaj Tasarımı, Deneysel Tasarım, Grafik Tasarımına Giriş, İllüstrasyon, Uygarlık Tarihi, Araştırma Yöntemleri, Eleştirel

Düşünce, Yaratıcılık ve Girişimcilik, Tipografik Tasarım, Basım Teknikleri, Fotografik Görüntü İşleme, Animasyon, Grafik Tasarım tarihi, Masaüstü Yayıncılık, Web Tasarımı, Sanat Yapıtı Analizi, Sanatta Modernizm, Mesleki Sorumluluk ve Etik, Türk Grafik Tasarım Tarihi, Renk ve Armoni, Yazı ve Mimari, Karakter Tasarımı, Özgün Baskı Tasarımı, Sergilme Tasarımı, Reklam Fotoğrafçılığı, Reklamcılık Bilgileri, Yazı Karakteri Tasarımı, Çağdaş Sanat Yorumu, Marka Yaratmak, Oyun Tasarımı, Pazarlama Teknikleri, Portfolyo Oluşturma ve Geliştirme.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Grafik tasarım ile ilgili edindiği kuramsal ve uygulama bilgilerini kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Oluşabilecek problemlerin çözümü için veri toplayabilme, kullanabilme ve çözüm üretebilme becerisine sahip olmak.
- Pratik uygulamalar için teorik, el ve düşünsel becerileri kullanabilmek.
- Yeterli düzeyde bilgisayar yazılımı ve bilişim teknolojilerini kullanabilme, teknoloji okur-yazarlığı becerisine sahip olmak.
- Ulusal ve uluslararası alanda gelişen teknolojisi ve çağdaş bilgileri takip ederek en az bir yabancı dil hakimiyeti ile mesleğini icra edebilme becerisine sahip olmak.
- Grafik Tasarım ile ilgili uygulamalar için gerekli teknik ve modern araçları kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Farklı disiplinlere hakim olma ve farklılıkları yaratıcılığa dönüştürebilme becerisine sahip olmak.
- Etik değerlere sahip ve ekip çalışmalarına yatkın olmak.
- Yeni özgün fikirler üretip uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Düşünce ve önerilerini nitel ve nicel verilerle destekleyerek uzman olan ve olmayan kişilerle paylaşabilecek donanıma sahip olmak.
- Yaşam boyu öğrenmenin gerekliliği bilincinde olarak edindiği bilgi ve becerileri eleştirel bir yaklaşımla değerlendirme becerisine sahip olmak.

28. Grafik Resimleme ve Baskı

Grafik Resimleme ve Baskı Bölümü; çağın gerektirdiği ihtiyaçlar doğrultusunda günümüz teknolojisi ve geleneksel yöntemlerin sentezi ile öğrencilerin el becerilerini geliştirerek kendilerini özgün bir şekilde ifade eden alanında uzman bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler; ulusal ve uluslararası sektörde yaratıcı yönetmenlik, sanat yönetmenliği ve illüstrasyon sanatçılığı gibi unvanlarla iş imkanına sahip olabilmektedirler. Ayrıca gerekli koşulları sağladıkları takdirde akademik olarak kariyerlerine devam edebilmektedirler.

- *Müfredat:* Genel Sanat Tarihi, Temel Tasarım, Yabancı Dil, Temel Desen, Türk Dili, Temel Fotoğraf, İmge ve Metin, Sayısal Görüntü İşleme ve Çizim Teknikleri, Bilimsel Araştırma ve Yazım Teknikleri, Tipografiye Giriş, Dijital Fotoğraf, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Özgün Grafik Baskı, Tipografi, Grafik Tasarım, Grafik Sanat Tarihi, Grafik Basım Teknikleri, İllüstrasyon, Grafik Yayın Teknikleri, Modern Grafik Tasarım Tarihi, Serigrafi Atölyesi, Grafik Resimleme, Çağdaş Grafik Tasarım Tarihi, Grafik Öyküleme Tarihi, Baskı Tarihi, Grafik Baskı Multimedya, Türk Grafik Tasarım Tarihi, Grafik Öyküleme, Portfolyo Tasarımı, Kitle İletişim Kuramları, Layout Tasarımı, Karakter Tasarımı ve Deneysel Animasyon, Yaratıcı Desen, Grafiti ve Mural, Monobaskı, İllüstratif Tipografi, Dijital İllüstrasyon Teknikleri, Litografi, Kitap ve Kağıt Yapımı, Çocuk Kitabı Resimleme, Bilgisayar Destekli İki Boyutlu Animasyon, Renk Biçim Kurgu, Tekstil El Sanatları, Moda ve Aksesuar Tarihi, Doğal Kağıt Yapımı, İkonoloji, Özgün Baskı, Tekstilde Renk Olgusu.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sergileme, sunum, sanat ve tasarım yönetimi bilgisine ve becerisine sahip olmak.
- Alan ile ilgili teknik, malzeme ve teknoloji bilgisine sahip olmak.
- Yaşam boyu eğitimi sürdürebilmek ve Edindiği bilgileri doğru alanlarla birleştirebilme ve doğru aktarabilme becerisine sahip olmak.
- Sanat ve Tasarım alanlarında ulusal ve uluslararası düzeyde iş üretebilme becerisine sahip olmak.

- Etik değerlere sahip iş bilinci ile uzlaşmacı, özgüven ve disiplin becerilerine sahip olmak ve ekip çalışması konusunda uyumlu olabilmek.
- Çağdaş gelişmeleri takip ederek ulusal ve uluslararası düzeyde iş üretebilme becerisine sahip olmak.
- Sahip olduğu olanakları en iyi biçimde değerlendirmek ve çoğaltmak, üretim sürecinde yaratıcı olabilmek becerisine sahip olmak.

29. Rekreasyon

Rekreasyon bölümü, bireylerin sosyalleşmek, spor yapmak, sanat yapmak vb. gibi ihtiyaçlarına yönelik vakit ayırdıkları eğlenmeye yönelik etkinlikleri ve aktiviteleri uygulayan ve yöneten bireylerin yetiştirildiğı bir bölümdür. Rekreasyon bölümünün amacı bu etkinlik ve aktiviteleri yönetebilecek gerekli donanıma sahip, alanında uzman, etik ve sosyal olarak bilinçli, bireyler yetiştirmektir. Mezun olan öğrenciler Gençlik ve Spor Bakanlığı, Gençlik Merkezleri, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağı kurumlar vb. gibi kamu ve Ticari Rekreasyon ve Organizasyon İşletmeleri, sanayi işletmeleri vb. gibi özel sektörde iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Bilgi Teknolojisi, Yabancı Dil, Rekreasyon ve Spor Bilimlerine Giriş, Jimnastik, Spor Rekreasyonu, Turizm Rekreasyonu, Boş Zaman Sosyolojisi, Türk Dili, Bilgisayar Tasarımı ve Sunuş Teknikleri, Boş Zaman Felsefesi,, Atletizm, Boş Zaman Rekreasyon Yönetimi, Terapatik Rekreasyon, Kampüs Rekreasyonu, Rekreasyonda Ritim ve Dans, Ticari Rekreasyon, Mesleki İngilizce, Kamu ve Yerel Yönetim Rekreasyonu, İş Yeri Rekreasyonu, Yüzme, Hareket-Motor Gelişimi, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Fonksiyonel Anatomi, Rekreasyonda Etkinlik Yönetimi, Herkes İçin Spor, Boş Zaman Eğitimi, Rekreasyon ve İşletmecilik, Fizyoloji, Zaman Yönetimi, Rekreasyon Liderliği, Rekreasyon Program Geliştirme ve Planlama, Boş Zaman ve Psikoloji, Rekreasyonel Oyunlar, Rekreasyonda Proje Yönetimi, Eğlence Pazarlaması, Kentsel Peyzaj ve Rekreasyon, Rekreasyonda Etkili İletişim Becerileri, Fiziksel Aktivite ve Beslenme, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Rekreasyonda İletişim ve Halkla İlişkiler, Engelli Gruplarda Rekreasyon, Rekreasyonda Beceri Öğrenimi ve Öğretimi, Rekreasyon Tesis-Saha ve Malzeme Yönetimi, Rekreasyonda Araştırma ve Proje, Rekreasyonda Materyal

Geliştirme, Boş Zaman Ekonomisi, Rekreasyonda İnsan Kaynakları Yönetimi, İlk Yardım ve Rehabilitasyon, Spor Turizmi, Rekreasyonda Tiyatral Etkinlikler, Wellness ve Yaşam Koçluğu, Yoga ve Meditasyon, Hizmet Pazarlaması, Psikososyal Rehabilitasyon, Yaratıcı Drama, Fitness, Egzersiz Fizyolojisi, Animasyon, Terapi Rekreasyonu Teknikleri, Havuz Aktiviteleri, Tüplü Dalış, Modern Dans, Sahne Düzeni ve Koreografi, Masaj, Doğa Eğitimi ve Kampçılık.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Uygulamaya yönelik bir problem çözümünde kullanılabilecek ilkeleri bilerek, çözüm önerileri geliştirebilme becerisine sahip olmak.
- İşlevsel ve taktiksel düzeyde karar alma ve uygulama becerisine sahip olmak.
- Rekreatif faaliyetlerin düzenlenmesi konusunda temel bilgi ve becerilere sahip olarak uygulama becerisine sahip olmak.
- Rekreasyon plan ve programlarına hakim olarak sorumluluk bilincine sahip olmak.
- Boş zamanı etkili kullanma konusunda görev ve sorumluluk bilincine sahip olmak.
- Yaratıcı ve yenilikçi bir yaklaşımı benimseyerek uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Yaşam boyu öğrenme ilkesini benimseyerek alanındaki güncel gelişmeleri takip edip planlama, uygulama ve sonuçlarına ait verileri analiz etme becerisine sahip olmak.
- İşbirliğine dayalı grup çalışmalarında; bilimsel araştırma, proje, etkinlik, sportif ve sosyal serbest zaman faaliyetlerini yöneterek süreç içinde karşılaşılabilecek olası sorunları çözümleme becerisine sahip olmak.
- En az bir yabancı dile yatkınlık ile ulusal ve uluslararası düzeyde gerçekleştirilen sportif etkinlik, organizasyon ve çalışmalarda; rekreasyon liderliği uygulamalarına ilişkin bilgi ve yetkinliklerini kullanma becerisine sahip olmak.

30. İç Mimarlık

İç Mimarlık bölümü estetik yaklaşımlarla teknik bilgilerin sentezinde bizlere çağdaş, estetik, işlevsel ve konforlu mekan çözümleri üretmektedir. İç mekanlar daima hayatımızın bir parçasıdır ve bu mekanların nasıl kullanılacağı veya neye hizmet edeceği iç mimarının alanına girmektedir. Bölümün amacı; bu anlamda işlevsel, estetik ve konforlu iç mekanların yaratılması konusunda nitelikli, çağın gereksinimleri konusunda donanımlı, çağdaş gelişmeleri takip eden, problemlere özgün, ekonomik ve çağdaş çözümler üreten içmimarlar yetiştirmektir. İç mimarlık Bölümü mezunları; iç mimarlık ofislerinde, özel ve kamu kuruluşlarında ya da bireysel olarak kariyer yapabilmektedirler.

- *Müfredat:* Temel Tasarım, Tasarım Sunumu, Kültür ve Fikirler Tarihi, Akademik Beceri Odaklı İngilizce, Tasarı Geometri, Türk Dili, İç Mimarlığa Giriş, Tasarı Hesaplama, Yapı ve Tasarım Teknolojileri Stajı, İç Mimarlık Atölyesi, Yapı ve Malzeme, Beden ve Mekan, İç Mimarlık Tarihi, İç Mekanların Rölöve, Çizim ve Temsili, Sanat ve Beşeri Bilimler Listesi, Mesleki Uygulama I-Şantiye Stajı, Çevresel Teknolojiler, İç Mekanda Yüzeyler: Renk, Malzeme, Doku, Mobilya ve Modüler Sistemler, Kültürel Miras ve Koruma, İç Mekan Kuramları, Detay Atölyesi, Türk Devrim Tarihi, İç Mimarlıkta Teknik Resim, Tasarıma Giriş ve İç Mimari Proje, Temel Sanat Eğitimi, Yaratıcı Düşünme, Geleneksel Türk Ahşap Sanatı, Soyut Düşünme, Meslek Etiği, Mutfak Tasarımı, Isıtma Havalandırma ve Tesisat, Çağdaş Mobilya, Vitrin Tasarımı, Mimari Simülasyon, Mobilyada Malzeme Seçimi ve Süsleme, Ahşap Kompozit Malzemeler ve Uygulama, Anadolu'da Konut Mimarisi, Oda Akustiği, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Anlambilim ve Görme Biçimleri, İç Mekan Restorasyonu, Modern Mimarlık Tarihi, Engelliler İçin Tasarım, Kültür Etkinlik Mekanları, Kişisel Verilerin Korunması.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Sanat ve tasarım bilgilerini iç mimarlık alanında uygulayabilme becerisine sahip olmak.
- Disiplinlerarası çalışmalara yatkın olma ve iç mimarlık disiplinde farklı ölçeklerde tasarımlar gerçekleştirme becerisine sahip olmak.

- Etik sorumluluk bilincinde takım çalışmasına uyum sağlayabilme becerisine sahip olmak.
- En az bir yabancı dile hakimiyet ile ulusal ve uluslararası alanda etkin iletişim kurma, kendini ifade edebilme ve çalışmalarını sunabilme becerisine sahip olmak.
- Sürekli öğrenme felsefesini benimseyerek sanat ve tasarım çözümlemelerinde sürekli bilgilenme, toplumsal ve teknolojik gelişmeleri izleme ve alanındaki yeni araştırma konularına yenilikçi yaklaşımlarla yaratıcı ve estetik çözüm getirme becerisine sahip olmak.
- Tasarım alanında geleneksel ve çağdaş yaklaşımlar arasında ilişki kurabilme becerisine sahip olmak.
- İki ve üç boyutlu düşünebilme ve bu doğrultuda tasarım alanındaki teknik bilgileri kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Sorunlara fiziksel, sosyal ve ekonomik koşullar ile kullanıcı gereksinimleri doğrultusunda verileri analiz ederek, bilimsel yöntemlerle sentezlemek ve yetkin mekânsal çözüm önerileri geliştirme becerisine sahip olmak.
- Tarihsel doku, kültürel miras ve doğal çevreye saygılı bir tasarım anlayışı ve bu alanda doğru karar verebilme farkındalığına sahip olmak.
- En az bir yabancı dile hakim olarak ulusal veya uluslararası alanda üzerine düşen sorumlulukları yerine getirebilmek, bilgi ve becerilerini paylaşabilmek için gerekli özgüven ve iletişim yetkinliğe sahip olabilmek.

31. Tekstil Geliştirme ve Pazarlama

Tekstil ve hazır giyim sektörü ülkemizin önemli gelir kaynaklarından biri olmakla birlikte geçmişten bugüne insanoğlunun zorunlu ihtiyaçlarından birini oluşturmaktadır. Tekstil Geliştirme ve Pazarlama Bölümü; ulusal ve uluslararası sektörde piyasaya yön verebilecek özgün tasarımlar üretebilen, gerekli niteliklere sahip tekstil ürünlerinin geliştirilmesi ve pazarlanması becerisine sahip bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Mezun olan öğrenciler; ulusal ve uluslararası tekstil pazarlarına yönelik olarak üretim yapan firmalarda tekstil teknoloji ve ürün bilgilerine sahip olarak kuruluşların değişen rekabet şartlarında yeni ürün ve özellikler doğrultusunda yeni pazarlara girmesinde ar-ge ve yönetim bölümlerinde görev alabilmektedirler.

- *Müfredat:* Tekstilin Temelleri, Moda Sanatı ve Tasarımı, Yabancı Dil, Fizik Bilimlerine Giriş, Karşılaştırmalı Kumaş Yapıları, Giyim-Ev Tekstili Ürünlerinin İmalatı, Moda Sanayine Giriş, Tekstil Geliştirme için Bilgisayar Uygulamaları, Tekstil Sanayi: Tarihsel İnceleme, Batı Sanatı ve Uygarlık Tarihi, Tasarım veya Uygulama Sanat Dersi, Tekstil Elyafları, İplik Teknolojisi Pazarlaması, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Makroekonomi, Topluluk Önünde Konuşma, Ekoloji ve Çevre Sorunu, Ürün Geliştirme: Dokuma, Ürün Geliştirme: Dokuma Laboratuvarı, Mikroekonomi, Felsefe Etiği, Tekstil Tasarım Tarihi, Ev Döşemelik Pazarları için Tekstiller, Çözümlü Örme Kumaşlar, Çözümlü Örme Kumaşlar Laboratuvarı, Dokunmamışlar, Modada Yüzler ve Yerler, Muhasebe İlkeleri, Renk ve Işık, Renk ve Işık Laboratuvarı, Yüksek Teknoloji Tekstilleri, Boyama ve Renk Teknolojisi, Kumaş Kalite Güvencesi, Kumaş Kalite Güvence Laboratuvarı, İstatistiksel analiz, İş Uygulamaları için Matematiksel Modelleme, Tekstil Pazarlama.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Tekstil malzemeleri ve teknolojileri hakkında yeterli bilgi ve donanıma sahip olmak.
- Gelişen teknolojiyi takip etmek ve ulusal ve uluslararası pazarlarda bilgi sahibi olmak.
- Mesleki etik ve sorumluluk anlayışı ile disiplinlerarası çalışabilme ve/veya liderlik yapabilme becerisine sahip olmak.
- Değişen pazar koşullarını takip ederek yeni yöntemler geliştirilmesini sağlayacak donanıma sahip olmak.
- Üretim ve yönetim problemlerini belirlemeyip analiz ederek yaratıcı ve özgün çözümler üretme becerisine sahip olmak.
- En az bir yabancı dile yetkinlik ile temel tekstil bilimleri ile küresel pazarlamaya yönelik bilgileri tekstil ve konfeksiyon sanayinin pazarlama ve dağıtım konusunda uygulama becerisine sahip olmak.
- Yaşam boyu öğrenimi benimseyerek çağdaş bilgi erişim olanak ve yöntemlerini kullanabilme becerisine sahip olmak.
- Moda-marka oluşumuna katkıda bulunacak tekstil ürünlerinin tasarlanması konusunda yeterli donanıma sahibi olmak.

32. Gastronomi ve Mutfak Sanatları

Gastronomi kültürü ulusal ve uluslararası alanda bir sanat dalı olarak kabul edilmektedir. Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü de; Türk Mutfak Kültürünün korunup geliştirilmesi ve bütün dünyaya tanıtılması ile birlikte Dünya mutfağının tüm inceliklerine hakim, sanatsal bakış açısına sahip ve bu yönde özgün çözümler üretebilen, takım çalışmasına yatkın, etik kurallara sahip yetkin bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümden mezun olan öğrenciler; aşçılık, gıda denetleme, gurmelik ve akademisyenlik gibi birçok alanda iş imkanı bulabilmektedirler. Aşçı olarak kariyerine devam etmek isteyen Gastronomi ve Mutfak Sanatları öğrencileri otellerde, restoranlarda ve turizm sektöründe kariyerlerine devam edebilmektedirler. Ancak Gıda denetleme alanında çalışmak isteyen Gastronomi ve Mutfak Sanatları öğrencileri ise mutfak tarafındaki gıda denetimi ve geliştirme sürecinden sorumlu olarak görev alabilmektedirler.

- *Müfredat:* Beslenmenin Temel İlkeleri, Mutfak Hesaplamaları, Gıda Hijyeni ve Sanitasyonu, Gıda Bilimine Giriş Laboratuvar, Bahçe Ürünleri Yetiştirme, Sanat, Gıda Bilimine Giriş, Uygarlık Tarihi, Gastronomi ve Mutfak Sanatlarına Giriş, Mutfak Uygulama, Yiyecek Tarihi, Türk Dili, Gıdalar ve Özellikleri, Yiyecek ve İçecek Yönetimi, Yemek ve Gastronomi Kültürü, Pazarlamaya Giriş, İçeceklere Giriş, Pastacılık ve Fırın Ürünlerine Giriş: Mutfak Uygulama, Atatürk İlke ve İnkılap Tarihi, Türk Mutfak Tarihi, Yiyecek ve İçecek İşletmelerinde Pazarlama ve Satış, Türk Mutfağı, Yiyecek-İçecek Maliyet Kontrolü, Türk Yöre Mutfakları, Dünya Mutfakları, Gıda Politikaları ve Düzenlemeler, Gıda ve Medya, Yiyecek Alanında Özel Etkinlikler ve İletişim, Menü Planlama ve Tasarımı, Gıda Formülasyon ve Duygusal Analiz, Çikolata Sanatı, İleri Pastacılık, Şarap Bilimi, Yemek Stilistliği ve Fotoğrafçılığı, Mutfak Otları, Şekerleme Tasarımı, Anadolu Folklorunda Yemek İnanış ve Ritüelleri, Mutfak Akımları, Restoran İşletmeciliği, Beslenme İlkeleri, Temel Bilgi Teknolojileri, Yiyecek Hazırlama Teknikleri ve Terminolojisi, Ekmek ve Pasta Yapım Teknikleri, Turizm Bilgisi ve Coğrafya, Sağlıklı Yaşam ve Egzersiz, Yiyecek-İçecek Servis ve Sunum Teknikleri, Yabancı Dil, Ziyafet Organizasyonu ve Yönetimi, Gastronomide Yeni Yaklaşımlar ve

Eğilimler, Tarif Geliştirme ve Uygulama, Hizmet Sektöründe İnsan Kaynakları Yönetimi, Ekolojik Okuryazarlık ve Sürdürülebilirlik.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Ağırlama ve turizm endüstrisi alanındaki kavramlar, kuramlar ve ilkeler ile ilgili kapsamlı ve sistemli bilgi sahibi olarak gastronomi ve mutfak sanatları alanının ağırlama ve turizm endüstrisindeki yeri hakkında bilgi sahibi olmak.
- Ulusal ve uluslararası gıda güvenliği standartlarını bilincinde beslenme ilkeleri ve gıda bilimi hakkında bilgi sahibi olarak uygulama becerisine sahip olmak.
- Alanı ile ilgili araç-gereçleri ve teknolojik materyalleri tanıma, kullanma ve bakımı konusunda yetkinlik sahibi olmak.
- Ulusal ve uluslararası mutfaklar hakkında yeterli donanımına sahip olarak çeşitli pişirme yöntemlerini uygulama becerisine sahip olmak.
- Menü planlama, yiyecek içecek maliyet analizi, kontrolü ve menü fiyatlandırması konusunda uygulama becerilerine sahip olmak.
- Yiyecek büfesi dekorasyonu ve yiyeceklerin görsel sunum teknikleri hakkında yeterli donanımına sahip olmak.
- Mesleki etik bilincine sahip olmak ve uygulamak.
- Ulusal ve uluslararası alandaki teknoloji gelişmeleri takip edebilecek ve bu alanda sunum yapabilecek derecede en az bir yabancı dile yetkinlik sahibi olmak.
- İşletme ve iktisat alanındaki temel kavramlar, kuramlar ve ilkeler hakkında bilgi sahibi olmak. Etkin bir şekilde yönetebilecek yönetim teorilerine ve uygulamalarına hakim olmak.
- Kişisel bakım, temizlik, giyim ve görünüme gastronomi ve mutfak sanatları alanının gerektirdiği şekilde özen göstermek.

33. Moda Giyim Tasarımı/Moda Tasarımı/Moda ve Tekstil Tasarımı/Tekstil/ Tekstil Tasarımı

Moda olgusunu, beceriler ve stil açısından öz farkındalığa sahip, ifade edilmiş bir görsel dil olarak değerlendiren moda ve tekstil tasarımı eğitiminin amacı; medeniyetin başından beri var olan giyimi sanatsal ve estetik bir bakış açısıyla

yaratıcı sonuçlara ulaştırabilen evrensel ve çağdaş niteliklere sahip tasarımcılar yetiştirmektir. Mezun olan öğrenciler; serbest tasarım teknikleri olarak çalışabilecekleri gibi, moda ve hazır giyim sektöründe, tasarım stüdyolarında, resmi ve özel kurumlarda tasarımcı olarak iş imkanına sahip olabilmektedirler.

- *Müfredat:* Türk Dili, Aksesuar Tasarımı, Defile Organizasyonu ve Kareografi, Baskı Tasarımı, Baskı Teknikleri, Baskı Teknolojisi, Bilgisayar Destekli Kalıp Tasarımı, Bilgisayar Destekli Tasarım, Bilgisayar Destekli Teknik Çizim, Kamera ve Perspektif, Defile Organizasyonu ve Moda Koreografisi, Eleştirel Düşünce, Yaratıcılık ve Girişimcilik, Deneysel Giysi Tasarımı, Desen, Desen Geliştirme, Dikiş Atölyesi, Dikiş Teknikleri, Doğal Boya, Yabancı Dil, Dokuma Tasarımı, Dokuma Teknolojisi, Drapaj, Endüstriyel Çalışmalar ve Tasarım Geliştirme, Elyaf ve İplik Teknolojisi, Ev Tekstili, Genel Tekstil Teknolojisi, Geri Dönüşümlü Kağıt Yapımı ve Tasarımı, Giysi İçin Teknik Çizim, Giysi Kalıpcılığı, Giysi Tasarımı, Kağıtla Tasarım ve Ekoloji, Estetik ve Sanat Felsefesi, Giysi Tasarımında Doku, Kumaş Yapı Bilgisi, Mesleki Temel Tasarım, Moda Fotoğrafçılığı, Moda Sunum Teknikleri, Moda Tasarımı, Stil Tasarımı, Tekstil Tasarımı, Temel Fotografi, Temel Sanat Eğitimi, Temel Tasarım, Triko Tasarımı, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Giysinin Evrimi, Karşılaştırmalı Batı Sanat Tarihi, Kostüm Tarihi, Kumaş Yapı Bilgisi, Lif Sanatı, Marka Geliştirme, Mesleki Sorumluluk ve Etik, Moda Editörlüğü, Moda Pazarlama ve Girişimcilik, Moda Tasarımına Giriş, Moda Tasarımında Renk Olgusuna Disiplinlerarası Yaklaşımlar, Moda Teorisi, Moda Trendleri, Moda ve Sinema, Örgü Kumaşlarda Yapı Bilgisi, Stil Tasarımı (Styling), Sürdürülebilir Etik Moda, Tasarım Kültürü, Tasarım ve Algı, Tekstil Tarihi, Uygarlık Tarihi.

Yeterlilikler ve Program Çıktıları:

- Alana özgü kültür, estetik, yöntem, teknik ve malzemeler konusunda yeterli donanımına sahip olmak.
- Alanında edindiği temel sanat ve tasarım hakkındaki bilgilerini uygulayabilme becerisine sahip olmak.

- Yaşam boyu öğrenme bilinci ile verileri yorumlama, sorunları tanımlama, analiz etme ve uygulamaya yönelik yaratıcı ve özgün çözümler üretme becerisine sahip olmak.
- Etik ve kültürel değerlerle bağımsız çalışma güdüsünün yanı sıra takım çalışma disiplinine de sahip olmak.
- Alanının gerektirdiği düzeyde teknolojik materyalleri kullanabilme becerisine sahip olmak.
- En az bir dile yetkin olarak ulusal ve uluslararası alanda sektördeki gelişmeleri ve yenilikleri takip edip uygulama becerisine sahip olmak.
- Alanının gerektirdiği çizim ve tasarım programları konusunda donanımlı olmak.
- Sanat ve estetik yaklaşımla oluşabilecek problemlere özgün ve yaratıcı çözümler üretmek ve uygulamak.
- Tasarım uygulaması ve üretime yönelik mesleki teknik bilgiler konusunda donanım sahibi olmak.
- Tekstil ve moda tasarımında marka ve imaj yaratma yetkinliğine sahip olmak.
- Tasarım yüzeylerini iki ve üç boyutlu olarak algılayıp uygulayabilme becerisine sahip olmak.

IV. SANAT/TASARIM EĞİTİMİNDE VE KURUMLARDA AKREDİTASYON VE PARAMETRELER

A. Akreditasyonun Tanımı

Birçok ülke eğitimde standartlaşma olarak görülen akreditasyon sistemi geliştirmiştir. 760 üniversite üyesine sahip olan Avrupa Üniversiteler Birliği (EUA), akreditasyonu, kalite güvencesinin olası bir sonucu olarak görmektedir. Ayrıca bir eğitim programının veya kurumun kalitesi hakkında asgari standartların yerine getirilmesinin resmi olarak tanınması olarak da görülebilir.

Akreditasyon, asgari eğitim standartlarında kaliteyi sağlamak için ilk adım olarak görülebilir. Bununla birlikte, kurumsal bir kalite incelemesiyle birlikte kullanılmalıdır. Bu kuruluşlarla birlikte yürütülen çalışmaların ve onay belgelerinin geçerliliğini destekleyen bir alt yapı olarak görülmektedir. Bir yükseköğretim kurumunun akreditasyon birimleri tarafından uygunluğunun denetlenmesi ve belgelendirilmesi, kurumun ülke içinde ve dışında tanınmasını sağlamakla birlikte kalite yani mükemmeliyet standartlarında gelişmesini sağlamaktadır.

Akredite kabul edilen bir ürün ya da kurum güven teşkil eder. Akreditasyon kuruluşları arasındaki güven ise akreditasyon kuruluşları tarafından oluşturulmuş olan IAF (Uluslararası Akreditasyon Forumu), ILAC (Uluslararası Laboratuvar Akreditasyonu Birliği), EA (Avrupa Akreditasyon Birliği) vb. uluslararası veya bölgesel örgütler ile yapılmakta olan çok taraflı tanınma anlaşmaları ile tesis edilmektedir (TÜRKAK). ILAC ve IAF işbirliği sonucunda her sene Haziran ayının 9'u Dünya Akreditasyon Günü olarak kutlanmaktadır.

B. Standartlar ve Prosedürler

Sistemin gerekliliğini ortaya koyan standartlar programların başarı hedeflerinin gerçekleşmesi için neler yapılacağını belirler. Standartlar kalite sürecinde kalite sonucuna ulaşmak için önemli yapı taşlarından biridir. Her alan için belirlenmiş standartlara uygunluk kalite sonucunu doğurur (Taşpınar ve Tepecik, 2016). Kaliteli

bir eğitim, uluslararası standartlar doğrultusunda akredite olmaktan geçmektedir. Akredite olan eğitim kurumlarında kaliteli sanat eğitimcileri ve öğrencileri yetiştirmek belirlenmiş standartlara uygun eğitim programları ile gerçekleşmektedir. Akreditasyon süreci kalitenin geliştirilmesini hedeflemektedir.

Akreditasyon, kurumsal ve programa dönük olmak üzere iki türlü uygulanmaktadır. Kurumsal akreditasyon, kurumun gerek mali gerekse akademik kapasitesini değerlendirip belgelendirmektedir. Ancak programa dönük akreditasyon lisans, ön lisans ve doktora gibi alanlardaki programların kalite ve standartlarına uygunluğu ile ilgilenmektedir. Yani bir yükseköğretim kurumundaki belirli bir eğitim programı kalite standartları bakımından uygunluk gösterdiği takdirde akredite işlemi uygulanabilmektedir.

Yükseköğretim eğitimin nitelikli olması, çağdaş ve yenilenebilir olması ile mümkündür. Bu nedenle, eğitim programlarının hedeflere ulaşmada kullandığı yöntemlerin belli aralıklarla gözden geçirilmesi ve değerlendirilmesi eğitimde niteliğin yüksek olmasını sağlamaktadır. Öğrencilerin başarıları, mezun sayısı, iş bulabilen mezun sayısı, mezunların çalıştıkları iş yerleri gibi sistem çıktıları ile sistem süreci ilişkilendirilerek, sağlanacak geri bildirimler ile sistemin iyileştirilmesi sağlanabilir. Eğitimde kalite güvencesi ise üniversitelerin benimseyeceği, değerlendirme ve akreditasyon yöntemlerinin bir arada kullanılması ile mümkündür (Akt: Aktan, 2010, Uludağ Üniversitesi Akreditasyon Ölçütleri).

Öğrencilere Yönelik Standartlar; Öğrencilerin eğitim başarılarının değerlendirilmesi, izlenmesi ve tüm öğrencilerin aldıkları eğitim programının esaslarını yerine getirmelerinin sağlanmasını kapsamaktadır.

Eğitim ve Öğretimin Amaçlarına Yönelik Standartlar; Eğitim programlarının amaçladıkları hedeflere ne derece ulaştıklarının denetlenmesi ve denetlemeler sonucu ortaya çıkan problem ve ihtiyaçların çözümlenmesi için gerekli düzenlemelerin yapılmasına yönelik niteliklere sahip olmalıdır.

Öğretim Programlarının Çıktıları ve Değerlendirmeye Yönelik Standartlar; Öğrencilerin mesleki anlamda aldıkları eğitim ve bilgileri uygulama alanlarına aktarabilme, sorunları belirleyip çözümleyebilme becerilerine sahip olmaları ile disiplinler arası takım çalışmaları yürütebilmelerini sağlamalıdır.

Öğretim Kadrosunun Kalitesine Yönelik Standartlar; Eğitimcilerin müfredattaki ders içeriklerini nitelikli bir şekilde aktarabilen, yenilikçi ve estetik kültüre sahip, öğrencilere mesleki gelişimlerinde yön gösterebilecek donanıma sahip olmalarını gerektirmektedir.

Alt Yapıya Yönelik Standartlar; Kurumların fiziki donanımlarının eğitim programlarını destekleyecek nitelikte olması ve öğretici bir atmosfer sağlanması, çağdaş teknolojiyi takip eden materyallerin ve eğitsel araçların temin edilmesi eğitim kalitesinin artmasında önemli rol oynamaktadır.

Mali kaynaklara yönelik standartlar; kurumsal desteklerin ve mali kaynakların eğitim programlarında kalite ve süreklilik sağlayarak alanında yetkin öğretim kadrosuna sahip olup kalıcılıklarını sağlaması kurumun niteliği bakımından olumlu bir profil çizdiğini göstermektedir.

Bir kurum ya da kuruluşun akredite olabilmesi için çeşitli prosedürler bulunmaktadır. Herhangi bir akreditasyon sistemi bazı temel öğeler içerir. Öncelikle değerlendirmeler kar amacı gütmeyen bir sivil toplum kuruluşu tarafından yapılmalıdır ve kurum bir öz değerlendirme raporu hazırlamalıdır. Kurum ya da program bir ekip tarafından denetlenmelidir ve kararlar bu alanda eğitilmiş kişiler tarafından alınmalıdır. Ayrıca program, akredite sürecine belirli noktalarda cevap verme olanaklarına sahip olmalıdır (NAAB).

Türkiye’de TÜRKAİ Akreditasyon Kurumuna göre Uygunluk Değerlendirme, Uzaktan Denetim ve Olağanüstü Durumların Yönetimi gibi prosedürlerden oluşmaktadır. Uygunluk değerlendirmenin amacı; başvuruda bulunan kuruluşların ulusal ve uluslararası standartların esaslarına göre, TÜRKAİ tarafından nasıl değerlendirilip denetleneceğini ve bu sürecin ne şekilde sonuçlandırılacağını açıklamaktır. Ancak olağanüstü bir durum karşısında TÜRKAİ tarafından planlanan denetimlerin ertelenmesi ya da uzaktan denetim gibi tekniklerin kullanılması gibi eylemler uygulanmaktadır.

C. Eğitimde Kalite ve Standartlar

Eğitim alanında 1944 yılında sanat ve tasarım alanındaki uygulama ve mesleki standartları inceleyip geliştirmek amacıyla kurulan ve yaklaşık 363 akredite üyesi bulunan NASAD lisans ve yüksek lisans dereceleri için sanat ve tasarım ile ilgili

standartları belirlemektedir. NASAD’a göre tüm kurumlar için ilk amaç, sundukları programlar ne tür olursa olsun, görsel sanatlarda eğitim ve öğretim için mümkün olan en iyi ortamı sağlamak. Ayrıca sanat/tasarım anlayışına ve topluma potansiyel katkılarında saygınlık katmaktır.

2005 tarihli YÖK yönetmeliği ile kurulan YÖDEK esasına göre YÖK ile birlikte kalite kriterlerini belirleyerek ve kalite güvence kurumlarını onaylayarak ülkede üniversite kalite güvencesini uygulamaya koymaktan sorumludur (Visakorpi, Stankovic, Pedrosa ve Rozsnyai, 2008).

Son yıllarda yükseköğretim kurumları ve öğrenci sayılarındaki artış, ayrıca uluslararası öğrenci hareketlilikleri tüm ülkelerde yükseköğretimde “Kalite Güvencesi” sorununu gündeme getirmiştir. Bu sorunla birlikte diplomaların tanınması ve akreditasyon konuları eğitimin gündem maddelerinden biri haline gelmiştir.

Sadece ulusal bir müfredat için değil, standartların birden fazla sanat eğitimi türünü geliştirebileceğine inanan NAEA, sanat eğitiminin hem öğrencilere hem de topluma fayda sağladığını belirtmektedir. Öğrencilerde sezgi, akıl yürütme, hayal gücü ve çevikliği benzersiz biçimlere dönüştürürken yavaş yavaş birçok şey inşa ettiğini söylemektedir. Standartlar korelasyon ve entegrasyonun anahtarlarıdır. Sanat eğitiminde standartların temel amacı, sanatın içsel değerleri için öğretilmesidir. Bununla birlikte standartların elde edebileceği en önemli hedeflerden biri de öğrencilerin kavramlar ve konular arasında bağlantılar kurmasına yardımcı olmaktır. Bu amaçla, her sanat disiplini, farklı öğrenme görevlerini yansıtır.

Yükseköğretimde eğitimde kalite üzerine çalışmalar YÖK tarafından çeşitli komisyonlar oluşturularak yıllardır yürütülmektedir. Ülkemizin 2001 yılında üye olduğu Bologna Süreci hedeflerine yönelik olarak, yükseköğretimde şeffaflık ilkesiyle yola çıkan TYYÇ yükseköğretim alanında yeterlilik, herhangi bir yükseköğretim derecesini başarı ile tamamlayan bir kişinin neleri bilebileceği, neleri yapabileceği ve nelere yetkin olacağını ifade etmektedir. Yükseköğretim Sisteminin her bir düzeyinde öğrenme çıktıları açısından farklılığı olan bu yeterlilikler gruplarının sınıflandırılması aşağıda verilmektedir (URL-1).

YÜKSEKÖĞRETİM DÜZEYLERİ	VERİLEN DERECELER/YETERLİLİKLER		
Doktora QF-EHEA: 3. Düzey EQF-LLL: 8. Düzey	Doktora	Tıpta Uzmanlık	Sanatta Yeterlilik
Yüksek lisans QF-EHEA: 2. Düzey EQF-LLL: 7. Düzey	Tezli Yüksek Lisans	Tezsiz Yüksek Lisans	
Lisans QF-EHEA: 1.Düzey EQF-LLL: 6. Düzey	Lisans (Fakülte programları)	Lisans (Yüksekokul ve Konservatuar programları)	
Önlisans QF-EHEA: Kısa Düzey EQF-LLL: 5. Düzey	Önlisans (Fakülte lisans programları içerisinde)	Önlisans (Meslek Yüksekokulları)	

Şekil 2. Yükseköğretim Yeterlilik Düzeyi

Kaynak: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Bilgi Sistemi

TYÇ DÜZEYİ	BİLGİ -Kuramsal -Olgu	BECERİLER -Bilişsel -Uygulamalı	YETKİNLİKLER			
			Bağımsız Çalışabilme ve Sorumluluk Alabilme Yetkinliği	Öğrenme Yetkinliği	İletişim ve Sosyal Yetkinlik	Alana Özgü Yetkinlik
5 ÖN LİSANS EQF-LLL: 5. Düzey QF-EHEA: Kısa Dönem	1-Ortaöğretim düzeyinde kazanılan yeterliliklere dayalı olarak alana özgü, kültür, estetik, yöntem, teknik ve malzemeler konusunda temel bilgilere sahiptir.	1-Alanında edindiği temel sanat ve temel tasarım, kuramsal ve uygulamalı bilgilerini kullanır. 2-Alanında edindiği temel düzeydeki bilgi ve becerileri kullanarak, verileri yorumlar, sorunları tanımlar, analiz eder, uygulamaya yönelik çözüm önerileri oluşturur.	1-Tek başına, bağımsız olarak ve/veya grup içinde uyumlu olarak çalışır. 2-Sanat ve tasarım alanı ile ilgili uygulamalarda karşılaşılan sorunları çözmek için ekip üyesi olarak sorumluluk alır. 3-Proje süreçleri içinde yer alır.	1-Sanat ve tasarım alanındaki kendi çalışmalarını değerlendirir, öğrenme gereksinimlerini belirler. 2-Yaşamboyu öğrenme bilincini kazanır. 3-Öğrenimini aynı alanda bir ileri eğitim düzeyine veya aynı düzeydeki bir mesleğe yönlendirir.	1-Hedef kitlelerini tanımlar ve ilişki kurar. 2-Alanı ile ilgili konuları uzman ya da uzman olmayan kişilere doğru olarak aktarır. 3-Bir yabancı dili en az Avrupa Dil Portföyü A2 Genel Düzeyinde kullanarak alanındaki bilgileri izler ve meslektaşları ile iletişim kurar. 4-Alanının gerektirdiği en az Avrupa Bilgisayar Kullanma Lisansı Temel Düzeyinde bilgisayar yazılımı ile birlikte bilişim ve iletişim teknolojilerini kullanır.	1-Alanında başarıyla uygulama yürütür. 2-Sanatsal, kültürel ve etik değerlere sahiptir. 3-Çevre duyarlılığına ve iş sağlığı ve güvenliği konularında yeterli bilince sahiptir.

Şekil 3. TYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Ön Lisans Eğitimi

Kaynak: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Yönetmeliği, 2011

TYYÇ DÜZEYİ	BİLGİ -Kuramsal -Olgusal	BECERİLER -Bilişsel -Uygulamalı	YETKİNLİKLER			
			Bağımsız Çalışabilme ve Sorumluluk Alabilme Yetkinliği	Öğrenme Yetkinliği	İletişim ve Sosyal Yetkinlik	Alana Özgü Yetkinlik
6 LİSANS EQF-LLL: 6. Düzey QF-EHEA: 1. Düzey	1-Sanat kültürü ve estetik konularına ilişkin bilgiye sahiptir. 2-İlgili sanat alanına özgü sanat tarihi konusunda bilgi sahibidir. 3-Sanat ve tasarım materyalleri bilgisine sahiptir. 4-Sanat ve tasarım yöntem ve teknikleri konusunda bilgi sahibidir. 5-İlgili sanat alanındaki yasal düzenlemeler ve işlemler konusunda bilgi sahibidir. 6-İlgili sanat alanının ilişkili olduğu disiplinlerarası etkileşim konusunda bilgi sahibidir. 7-Araştırma yöntemleri konusunda bilgi sahibidir. 8-Sanatsal eleştiri yöntemleri konusunda bilgi sahibidir. 9-Sanat ve bilim etiği konusunda bilgi sahibidir.	1-Kuram ve uygulama bütünlüğü sağlar. 2-İlgili sanat alanına ilişkin yöntem ve teknikleri kullanır. 3-İlgili sanat alanının içindeki alt disiplinlerin etkileşimini değerlendirir. 4-Çözümlemeye dayalı yorum becerisine sahiptir. 5-Çok boyutlu algılayabilme, düşünebilme, tasarlayabilme, uygulayabilme becerisini geliştirir. 6-Duyusal algıyı somutlaştırır.	1-Tek başına, bağımsız olarak ve/veya grup içinde uyumlu ve üretken olarak çalışır. 2-Proje süreçleri içinde etkin olarak yer alır. 3-Alanı ile ilgili özgün yapıtlarını toplumla paylaşır ve sonuçlarını değerlendirir.	1-Kendi çalışmalarını sorgular. 2-Çözümleyici ve eleştirel düşünür. 3-Yaşam boyu öğrenme kavramını özümser.	1-Hedef kitesini tanımlayarak alanı ile ilgili çalışmaları paylaşır. 2-Çalışmalarını topluma anlatabilecek iletişim becerisine sahiptir. 3-Alanı ile ilgili konuları uzman ya da uzman olmayan kişilere görsel, yazılı ve sözlü iletişim yöntemlerini kullanarak etkin ve doğru olarak aktarır. 4-Bir yabancı dili kullanarak alanındaki bilgileri izler ve meslektaşları ile iletişim kurar (Avrupa Dil Portföyü Genel Düzeyi : B1 Düzeyi). 5-Alanının gerektirdiği en az Avrupa Bilgisayar Kullanma Lisansı İleri Düzeyinde bilgisayar yazılımı ile birlikte bilişim ve iletişim teknolojilerini kullanır.	1-Sanat ve tasarım konusunda ulusal ve uluslararası değerlerin farkındadır. 2-Soyut ve somut kavramları; yaratıcı düşünceye, yenilikçi ve özgün yapıtlara dönüştürebilir. 3-Alanında başarıyla iş yürütebilecek duyarlılığa sahiptir. 4-Estetik farkındalığa sahiptir.

Şekil 4. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Lisans Eğitimi

Kaynak: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Yönetmeliği, 2011

TYYÇ DÜZEYİ	BİLGİ -Kuramsal -Olgusal	BECERİLER -Bilişsel -Uygulamalı	YETKİNLİKLER			
			Bağımsız Çalışabilme ve Sorumluluk Alabilme Yetkinliği	Öğrenme Yetkinliği	İletişim ve Sosyal Yetkinlik	Alana Özgü Yetkinlik
7 YÜKSEK LİSANS EQF-LLL: 7. Düzey QF-EHEA: 2. Düzey	1-Alana özgü ileri düzeyde sanat kültürü ve estetik bilgisine sahiptir. 2-Önceden edinilmiş bilgi ve beceriler doğrultusunda, kendi yaratıcılığı sonucu geliştirilen bir çalışmada kuram ve uygulama ilişkisi hakkında bilgi sahibidir. 3-Üretime yön verebilecek sanat ve estetik bilgisine sahiptir. 4-Alanın ilişkili olduğu disiplinlerarası etkileşimi kavrar.	1-Lisans yeterliliklerine dayalı olarak, alanında sahip olduğu bilgi, yöntem ve teknikleri geliştirir ve derinleştirir. 2-Alanı ile ilgili bilgi, yöntem ve teknikleri diğer disiplinlerle ilişkilendirir. 3-Yaratıcılığın ve üst düzeyde becerilerin sergilendiği bir sanat eserini tek başına üretir. 4-Üst düzeyde beceriler gerektiren bir sanat eserini yorumlar. 5-Sanatsal / bilimsel çalışmaların aşamalarını planlayıp yönetir.	1-Kişisel sanat ve tasarım sürecini ve yöntemini oluşturur. 2-Proje süreçlerini planlar.	1-Sanat ve kültür ortamı içinde hedeflerini tanımlar. 2-Kendisinin ve başkalarının çalışmalarını eleştirerek yorumlar. 3-Alanı ile ilgili ve kişisel gelişiminde ulusal ve uluslararası kaynakları belirler. 4-Öğrenmeyi yönlendirir.	1-Kendi çalışmalarının amacını, değerini ve hedef kitlesi için anlamını tanımlayarak etkin biçimde ifade eder. 2-Sanat ve tasarım konusundaki tartışmalara katılarak görüşlerini etkin biçimde aktarır. 3-Alanına ilişkin edinimlerini topluma aktarır. 4-Ulusal ve uluslararası proje ekibi içinde etkin rol alabilecek düzeyde iletişim donanımına sahiptir. 5-Bir sanat eylemini ve uygulamayı başlatabilmek üzere diğer kişileri ikna eder. 6-En az bir yabancı dilde sözlü ve yazılı iletişim kurar (Avrupa Dil Portföyü Genel Düzeyi: B2 Düzeyi). 7-Alanın gerektirdiği düzeyde bilgisayar yazılımı ile birlikte bilişim ve iletişim teknolojilerini ileri düzeyde kullanır.	1-Yenilikçi, özgün sanat ve tasarım yapıtı üretmek sunar. 2-Alanındaki bilgiyi disiplinlerarası çalışma ortamında paylaşır ve uygular. 3-Kültürel değerlerin korunması ve tanıtılması konusunda toplumu bilinçlendirme sürecinde yer alır.

Şekil 5. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Yüksek Lisans Eğitimi

Kaynak: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Yönetmeliği, 2011

TYYÇ DÜZEYİ	BİLGİ -Kuramsal -Olgusal	BECERİLER -Bilişsel -Uygulamalı	YETKİNLİKLER			
			Bağımsız Çalışabilme ve Sorumluluk Alabilme Yetkinliği	Öğrenme Yetkinliği	İletişim ve Sosyal Yetkinlik	Alana Özgü Yetkinlik
8 DOKTORA EQF-LLL: 8. Düzey QF-EHEA: 3. Düzey	1-Alanındaki ileri uygulama teknikleri ve yöntemleri konusunda üst düzeyde bilgi sahibidir. 2-Sanat ve tasarımı sosyal, kültürel, artistik, politik ve ekonomik çerçevedeki yerini tartışacak ve yönlendirecek düzeyde kavrar. 3- Disiplinlerarası etkileşimi yeni kuram ve sentezlere ulaşabilecek düzeyde kavrar.	1-Alanıyla ilgili bilginin ve/veya yaratıcı uygulamanın gelişimine katkıda bulunur. 2-Sanatsal üretim konusunda deneysel ve yaratıcı süreçler yoluyla yenilikçi araştırma yöntemleri geliştirip belgeler. 3-Alanıyla ilgili özgün yapıtlarını toplumla paylaşabilme ve sonuçlarını değerlendirebilme becerisine sahiptir.	1-Sanat ve bilim değerlendirme kurullarınca kabul görece nitelikte özgün yapıt üretir ya da yorumlar. 2-Grup projelerini planlayıp yönetir.	1-Alanıyla ilgili sorunları belirleyip yorum yapar. 2-Alanıyla ilgili çözüm üretici yeni fikir ve yöntemler geliştirir. 3-Sanatın ve kültürün gelişimine katkıda bulunacak uygulamalar gerçekleştirir.	1-Özgün yapıtları yoluyla toplumla iletişim kuracak donanımına sahiptir. 2-Sanat yapıtlarının iletişim araçları yoluyla tanıtımı sürecini yönetir. 3-Görüşlerini, alanının uzmanlarına etkin bir şekilde aktarır. 4-Alanıyla ilgili akademik tartışmaları başlatıp yönetir. 5--En az bir yabancı dilde, ileri düzeyde yazılı, sözlü ve görsel iletişim kurar ve tartışır (Avrupa Dil Portföyü Genel Düzeyi: C1 Düzeyi).	1-Önceden edinilmiş bilgi ve beceriler doğrultusunda, alanındaki bilgi, yöntem ve teknikleri özgün düşünce ve araştırma ile geliştirerek sanata ve / veya bilime katkı sağlar. 2-Alanıyla ilgili konularda akademik öğretme, değerlendirme ve denetleme becerilerini etkin şekilde kullanır. 3-Kültürel değerlerin korunması ve tanıtılması konusunda toplumu bilinçlendirme sürecine katkıda bulunur. 4-Sanatın topluma yönlendirici katkısı konusunda farkındalığı artırıcı etkinliklere katkıda bulunur.

Şekil 6. TYYÇ Sanat Temel Alanı Yeterlilikleri Doktora Eğitimi

Kaynak: Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Yönetmeliği, 2011

Bologna Derece sistemi ile uyumlu olan önlisans, lisans, yüksek lisans ve doktora dereceleri, yükseköğretim için tasarlanan QF-EHEA ve yaşam boyu öğrenim için uygulanabilen EQF-LLL göz önünde bulundurulmaktadır. Ayrıca 2010 yılında ilan edilen Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesinin ulusal düzeyde ve yükseköğretim kurumlarında uygulanmasına ilişkin ilkesel düzeyde kararlar alınmıştır ve çerçevenin etkin olarak uygulanmasını sağlamak üzere üniversiteler periyodik izlenmeye başlanmıştır (Çetinsaya, 2014).

Ülkemizde her ne kadar eğitimde yeterlilik ile ilgili çalışmalar yapılsa da henüz sanat eğitiminde halihazırda bir akreditasyon sistemi geliştirilememiştir. Ancak gün geçtikçe gelişen ülkemizin sanat alanında da ilerleyebilmesi için eğitim sistemimizde akreditasyon şart görünmektedir. Gerek eğitimcilerin yeterlilik seviyesi gerekse kurumların fiziki yeterliliklerinin belirli bir düzeyde sistematik hale getirilmesi adına bazı prosedürlerin düzenlenmesi ve standartlaştırılması söz konusu olmalıdır.

D. Akreditasyon Süreci

Akreditasyon, bir kurum veya disiplin biriminin çalışmalarını periyodik olarak değerlendirdiği ve kendi eğitim hedeflerine ulaşmalarını amaçlayan bir süreçtir. Tipik olarak akreditasyon süreci kurum veya birimin kendi kendini değerlendiren bir tanımını, bir değerlendirme ekibi tarafından yerinde incelemeyi ve normalde bir akreditasyon karar verme organı tarafından verilen kararı içerir. Akreditasyon incelemeleri eğitim kalitesine, kurumsal bütünlüğe ve eğitimi iyileştirme hedefine yönelik çalışmaktadır.

Akreditasyon başvurusu; bir kurum tarafından bir akreditasyon kuruluşuna gönderilen, kurumun öz değerlendirmeye bağlı olarak süreci başlatmaya hazır olduğunu, gerekli standartlar ve yönergelerden haberdar olduğunu onaylayan resmi akreditasyon talebidir.

Akreditasyon talebinde bulunan kurum ya da program, ilk olarak ön değerlendirme süreci ve sonrasında belirlenmiş akreditasyon komitesine sunmak için kriterleri ne ölçüde karşıladığını açıklayan bir rapor hazırlaması gerekmektedir. Uzman bir kadrodan oluşan ekip tarafından bu raporlar ve gerekli belgeler incelenerek kurumun ya da programın kriterleri karşılayıp karşılamadığı, akreditasyon sürecine hazır olup olmadığına dair yorum ve önerileri ile raporu sonlandırılır.

Akreditasyon kurumu tarafından görevlendirilen uzman kişiler tarafından akredite edilmesi istenen kurumunun ya da programının yerinde değerlendirme ve dış değerlendirme süreci gerçekleştirilir. Akredite olması talep edilen kurumun ya da programını belirli bir süre takibi ile istenen standartlara uygunluk sağlayıp sağlayamadığı gözlemlenir. Tüm prosedürler tamamlandıktan sonra akreditasyon kurumunun ilgili komisyonu toplaması ile akreditasyona tabi kurumun veya programın mükemmeliyet standartları yönünden statüsünün onaylama veya reddedilmesi kararı resmi olarak sonuçlanır. Akredite olmaya hak kazanan kurum ya da programın adını ve onlarla ilgili bilgiyi resmi onay listelerinde yayınlar.

E. Sanat/Tasarım Eğitimi Veren Kurumlarda Fiziki Yeterlilik

Sanata ve sanat eğitimine verilen ilginin az olması sebebiyle fiziki olanaklara kısıtlı bütçe ayrılmaktadır. Ancak eğitim kurumlarının fiziki koşullarının önemi yadsınamaz. Çünkü sınıf veya atölye ortamı içerisinde uygulanan eğitimde yöntem ve teknikler her ne kadar uygun olsa da fiziksel açıdan yeterli niteliklere sahip olmayan dersliklerde verimli bir eğitim-öğretim beklenemez. Çalışma ortamı, sınıf içi disiplini, ders içeriğine uygun araç gereçler, ışıklandırma hatta çevresel düzenlemeler bile sanat eğitiminde olumlu ya da olumsuz etkiler yaratmaktadır. Kurumların istenilen niteliğe ulaşabilmesi için en önemli şart öncelikle okul ve sınıfların yeterli niteliğe ulaşmasıdır. Kurumun ders içeriklerine ve ihtiyaçlarına göre öğrenci sayısına oranla yeterli miktarda sahip atölyelerinin bulunması öğrenci gelişimi, başarısı ve derse teşvik açısından önemli bir faktördür. Öğrenci sanat eğitimi alacağı bir ortama gireceği zaman ne eğitimi alacağının yansımalarını görebilmeli ve sanatsal bir atmosfer hissetmelidir. Ayrıca sınıf içi düzensizlik ve kargaşa ortamı öğrenci ve eğitimci iletişimde kopukluk meydana getirebilmektedir. Sınıf ya da atölye ortamında verilen eğitimde sanatsal materyaller harici uyarcılar bulunmamalıdır. Sanat eğitiminde özellikle görsel materyallerin konularına göre sınıflandırılması ve zenginleştirilmesi öğrenim sürecini daha verimli ve etkili kılmaktadır.

Kurumların geleneksel metotların yanı sıra gelişen teknolojiye ayak uydurması ve günümüz teknolojisine ait materyallere sahip olması gerekmektedir. Tabi ki bu olanaklar bölgesel ve coğrafik konumlardan ötürü kültürel ve mali farklılıklar gösterebilmektedir. Ülkemizde hala teknolojinin yeterli ölçüde ulaşmadığı bölgelerimiz mevcuttur. Sanat eğitimini etkileyen fiziki faktörler genellikle materyal ve maddiyata dayanmaktadır. Eğitim kurumlarındaki sosyoekonomik koşulların yetersiz olması sebebiyle sanat eğitimi verilen aynı zamanda derslik olarak da kullanılması sorunu ve dersliklerdeki öğrenci nüfusunun fazla olması verimsiz bir eğitime sebep olmakla birlikte, öğrencilerde algılama güçlüğü sorununu da doğurmaktadır.

Sanat eğitimine ulusal ve uluslararası denklik açısından bakacak olursak akreditasyon bu bağlamda oldukça önem teşkil etmektedir. Prof. Dr. Norma RAZON'ın da dediği gibi; "Yaratıcılığı geliştirici bir eğitim ortamında yetişmiş olan

çocuklar, muhakkak ki kısıtlayıcı bir ortamda yetişmiş olan bireyler çok daha mutlu, verimli ve üretken bireyler olacaklardır” (URL-4).

F. Eğitimcilerde Yeterlilik

Sanat eğitiminin yöntemlerini inceleyip araştıran, bunun üzerine kuram üreten, uygulanacak metotları plan program içerisinde niteliğini ve niceliğini belirleyen eğitim sanatlar eğitim bilimi olarak adlandırılmaktadır. Bu bulgular ışığında planlama ve değerlendirme yapan kişi de sanat eğitimcisidir.

Fiziki koşullar kadar önem teşkil eden bir diğer sorun sanat eğitimcilerinin yaratıcı anlayışı ne kadar benimsedikleridir. Tamamen geleneksel kurallara göre yetiştirilen öğrenciler üretimden çok taklit metoduyla karşı karşıya gelmektedir. Eğitimcilerin çok yönlü bakış açısına sahip olması öğrencide özgüven ve yaratıcılığı tetikleyici çok önemli bir faktördür.

Sanat eğitimcilerinin tüm eğitim dallarında olduğu gibi gelişen teknolojiyi takip etmeleri ve bunları uygulamada yeterli beceri ve bilgiye erişmiş olmaları gerekmektedir. Sanatın en az bir dalında uzmanlaşmış ve diğer sanat disiplinleriyle ilgili de temel düzeyde bilgiye sahip olmalıdır. Ayrıca çeşitli kültürlerle ve bu kültürlerin tarihsel süreçlerine, dolayısıyla da bu kültürlerin sanatsal gelişimlerine hakim olmalı, kültürler arası etkileşimler hakkında bilgi sahibi olmalıdır. İsmail Hakkı Baltacıoğlu'na göre başarılı öğretmenin temel özelliklerinden bir diğeri ideal sahibi olmaktır. Zira “İdealsız öğretmen çocukların ve gençlerin canını sıkıran bir söz makinesinden başka bir şey değildir. Öğretmenin ilk işi ders okutmak değil, çocuklardaki ve gençlerdeki milli ideali şuurlandırmaktır. Öğretmen bir öğretici olmadan önce bir yetiştiricidir. Öğretmenin yüksek derece ideali olması gerektir” (Akt: Altın, Baltacıoğlu).

1939 yılında Türkiye'ye gelen Amerikalı uzman Parker Türkiye'deki sanat eğitimi hakkındaki raporunda, okulların çoğunda uygulanan yöntemlerde yaratıcılığın engellendiğini yazmıştır (Kırıçoğlu, 2002). Günümüzde de süregelen geleneksel anlayış birçok eğitim kurumunda devam etmektedir. Ancak bir sanat eğitimcisi kendini çağdaş yaşama entegre edip güncel metotlarla gelenekseli sentezleyerek eğitime yön vermelidir. Başta eleştirel ve kültürel olmak üzere uygulama ve estetik konularında yeterli bilgi ve donanıma sahip olmalıdır.

G. Kurum Dışı Eğitimler

Sanat eğitimi uzun yıllar boyunca bir el uğraşı olarak görülmesi sebebiyle okullarda tek boyutlu bir etkinlik olarak düşünülmüştür (Kırıçoğlu, 2002). Ancak sanat eğitimi güzel sanatların tümünü kapsayan, hem kuramsal hem de uygulama olarak okul içi ve okul dışı yaratıcı eğitimidir. Sanat eğitimi almaya öncelikle sanat tarihinden başlamak gerekmektedir. Bu noktada müzeler en önemli kaynakların başında gelmektedir. Müfredat içerisinde müze kaynaklı konulara yer verilmelidir. Ülkemizde Sabancı Müzesi ve Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi eğitimci kadrosu ve eğitim bölümü ile gerek kalıcı koleksiyonunu gerekse geçici sergilerini eğitim ve öğretime kazandırmak için çaba sarf etmektedir. İstanbul Rahmi Koç Müzesi özellikle endüstriyel gelişime yönelik koleksiyonları ile okul müfredatlarına önemli katkılar yapabilecek kapasitededir (Özsoy ve diğerleri, 2017).

Tüm sanat dallarının dayandığı temel ilkeler vardır ve bu ilkeler disiplin olarak adlandırılmaktadır. Resmi okul sistemlerindeki eğitim programlarında sanata gerekli önem verilmemesiyle ABD, 60'lı yıllarda durumun ciddiyetini ele almış ve eğitimde sanatı merkez konuma almayı hedeflemiştir. 1982 yılında Getty Güzel Sanatlar Akademisi eğitimcilerine başkanlık görevindeki W. Dwaine Greer'in Disipline Dayalı Sanat Eğitimi (Discipline-Based Art Education) olarak isimlendirdiği teoriye göre amaç, sanatsal ve kültürel bağlamda estetik kaygıya sahip, eleştirel düşünme yetisine sahip bireyler yetiştirmektir (Stinespring, 1992). Disipline Dayalı Sanat Eğitiminde estetik kaygısıyla üretmek, sanat tarihi bilinci ve sanata eleştirel yaklaşım esastır.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) öğrenme yöntemlerini biçimsel, biçimsel olmayan ve yaygın olarak üçe ayırmaktadır. Biçimsel öğrenme bir disiplin temeline bağlıdır. Yaygın öğrenme her ne kadar bir sistematığe dayansa da disipline bağlı olmak zorunluluğu yoktur. Müzeler, arkeolojik alanlar ve sanat galerileri gibi mekanlar biçimsel olmayan öğrenme yerleridir. Ancak sanat eğitimine katkısı düşünülecek olursa işbirlikçi bir eğitim sisteminde bu gibi mekanlar yaygın öğrenme mekanları olarak kabul edilebilmektedir.

Sanat eğitiminde müze ve sanat galerilerini kullanmanın yaşayarak öğrenmek, kapalı sınıf ortamına oranla daha rahat bir eğitim atmosferi sunmaktadır. Ayrıca yaygın öğrenme kategorisindeki bu tarz eğitsel ortamlar eleştirel bakış açısına ve yaratıcılığa büyük katkı sağlamaktadır.

Avrupa’da birçok ülkede müze eğitimi, eğitimci yetiştiren programların içerisinde müze eğitimi önemli bir yere sahiptir ve müzelerin eğitim bölümleri tarafından eğitim ve bilgilendirilmeye tabi tutulurlar. Bu eğitim öğretmenle sürekli iletişim ve öğretmeni müze ziyaretine hazırlamak şeklinde olmaktadır. Ayrıca müzeler tarafından bu eğitimle alakalı rapor istenmekte ve eğitime yönelik atölye çalışmaları düzenlenmektedir. Ancak ülkemizdeki birçok müze eğitimsel sorumluluklarını yerine getirmemektedir. Eğitim amaçlı müze ziyaretlerinden önce müze eğitimcilerinin öğrencileri bilgilendirme amaçlı etkinlikle düzenlemeleri öğrencilerin bu tarz kültürel ve eğitsel faaliyetlere ilgisini arttırmakta başarılı bir çalışma olacaktır.

YÖK’ün 1997 tarihinde Resim Öğretmenliği Lisans Programı Ders Tanımları adlı bildirisinde Resim Öğretmenliği Lisans Programında Müze Eğitimi ve Uygulamaları dersine yer verilmektedir. Bu eğitimle müzelerin analiz ve eleştirel bakışa katkısı, toplum ve kültür arasındaki ilişkiyi aktarması sadece sınıfına bağlı kalmadan dolaysız yoldan aktarılmaktadır. Buna katkı olarak Mimar Sinan Üniversitesi’ne bağlı İstanbul Devlet Resim ve Heykel Müzesi, ODTÜ Müzeleri ve Gazi Üniversitesi Müzesi gibi tüm üniversitelerin bünyesinde eğitim yapısına göre müzeler kurulması ve tamamlayıcı eğitim öğretim programı olarak uygulanması bu gelişime daha büyük katkı sağlayacaktır.

H. Ders Süreleri ve Müfredatta Yeterlilik

Sanat eğitimine ayrılan ders süresi her zaman bir sorun teşkil etmiştir. Çünkü örgün eğitimde alan derslerine verilen ağırlık kültürel ve sanatsal derslere verilen sürenin aza indirgenmesine sebep olmaktadır. Bunun başlıca sebeplerinden biri sanat eğitiminin bir disiplin değil yetenek dersi olarak görülmesidir. Ancak sanatsal yaratıcılık planlı ve programlı bir eğitimle geliştirilebilmektedir (Kırıçoğlu, 2002).

Eğitim öğretim programları kısmen çağın gereksinimlerine cevap vermemektedir. Okullardaki fiziki şartlarla eğitim-öğretim programları birbiriyle ilişkilidir. Planlanan programlardaki konularına yönelik derslik ve atölyelerin okullarda yeterli düzeyde olmadığı görülmektedir. Nitelikli sanat programları toplumun içinde bulunduğu koşullara, teknolojik ve sanatsal gelişmelere, bireylerin gelişim özelliklerine ve bilimsel metotlara göre hazırlanmalıdır (Akt: Tepecik ve Taşpınar: 2016, Boydaş: 2004,). Ayrıca Yükseköğretim programlarının güncellenmemesi

ve yaratıcılığa yönelik bir ortam oluşturulmaması sanat eğitimi dersleri için derse olan ilgisizliği artırabilmektedir. Müfredat programları hazırlanırken güncel teknolojik imkanlar göz önünde bulundurulmalı ve çağdaş yaşamı desteklemelidir. Müfredat, yetiştirilen öğrencilerin gelişim özelliklerinde belirleyici bir faktördür ve işlevsel olması gerekmektedir. Her programın müfredat yapısı, ders içeriği ve gereksinimleri, devam eden eğitim sürecinde ve mezuniyet sonrası istihdam olanaklarıyla tutarlı amaç sergilemesi gerekmektedir.

Günümüzde birçok yüksek eğitim kurumu geleneksel yöntemlerle eğitimini sürdürmektedir. Türkiye'deki birçok üniversitelerde skolastik eğitim tarzı uygulanmaktadır. Ancak uygulanan programların toplumdaki ve bilim alanındaki değişmelere göre yeniden düzenlenmesi ve standartların geliştirilmesi sanat eğitimindeki ilgisizliğin bir nebze değişmesine ve bu sayede yetişen bireylerin kaliteli bir eğitimle akreditasyon standartlarına erişebilmelerine olanak sağlayacaktır. Özellikle üniversitelerde meslek yüksekokullarının iki yıllık müfredat programı gelişen teknolojiyi göz önünde bulundurmalı ve uygulamalı eğitime dayalı standartlarını yeni teknolojiye göre düzenlemelidir.

Eğitim sorunu genel olarak toplumsal ve kültürel değer yargılarına göre farklılık göstermektedir. Özellikle ekonomik sorunlar bireyleri sanat eğitimi dışındaki alanlara yöneltmektedir. Sanata yeterli bütçenin ayrılmaması toplumumuzda genel olarak sanattan para kazanılamayacağı düşüncesinin yaygın olması ve sanatsal materyallerin pahalı olması gibi faktörler sanatın gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Toplumsal ve kültürel yargıların aksi, eğitim sisteminin desteklemediği bir doğruyu uygulamak, çözüm yerine sorun üretir.

Kurgusu veya müfredatı yanlış olan bir eğitim sisteminde, eğitim bilimciler sorun teşhisinde çoğunlukla yanılırlar. Doğru teşhis için doğru veri gereklidir. (Coşkun, 2012). Modern öğretim yöntemleri, herkesin bahsedip, hakkında makaleler yazıp tavsiye ettiği fakat kimsenin derslerinde uygulayamadığı bir konudur. Ortaöğretim ve yükseköğretimde ezberci eğitim tarzı süregelmektedir.

İ. Seçmeli ve Zorunlu Seçmeli Dersler

Seçmeli dersler, öğrencilere, istedikleri eğitimi alabilme imkanı sağlar. Batıdaki eğitim gibi bizde de seçmeli dersler verilmektedir. Ancak batıda öğrencilerin aldığı seçmeli ders belli bir hedefe yönelik ve danışmanın yardımıyla

belirlenmektedir (Coşkun, 2012). Eğitim sistemi öğrencilere zengin seçenek sunabilmeli ve özgür düşünce ortamı sağlayabilmelidir.

Yükseköğretim kurumlarında mezun olabilmek için öncelikle belli zorunlu derslerin alınması gerekmektedir. Her dönem alınabilecek kredi sayısı vardır ve üniversite eğitimi bittiğinde toplam kredi hesaplanır. Kredi sayıları her ders için farklı olabilmektedir. Mezun olabilmek için gerekli kredi sayısını tamamlamış ve alınan derslerde başarı sağlanmış olması gerekmektedir. Genellikle ilk sene zorunlu dersler alınmaktadır. İlerleyen dönemlerde zorunlu, seçmeli ve zorunlu seçmeli ders olarak seçenekler sunulmaktadır.

Ülkemizde de tüm eğitim kurumlarında Seçmeli Ders adı altında öğrencilerin alan içinde istedikleri dersleri gerekli kredi çerçevesinde alabilme hakkını vermektedir. Öğrenciler bu sayede eğitim aldıkları alanlarda zorunlu derslerin yanı sıra farklı konularda da yaratıcılıklarını ve donanımlarını geliştirebilmektedir. Seçmeli dersler bazı yükseköğretim kurumlarında öğrencinin kendi bölümü dışındaki farklı bölümlerden ya da aynı fakültede farklı bir bölümden de alınabilmektedir.

Zorunlu Seçmeli Ders tanımı tamamen mezun olabilmek için yeterli kredi sayısını tutturma amacı ile açılan derslerdir. Adından da anlaşılacağı üzere bu seçim tamamen üniversite yönetiminin alacağı karar doğrultusunda verilmektedir. Zorunlu seçmeli ders öğrenci seçimine bağlı olmamakla birlikte kredi sayısından dolayı kendi gelişimine katkı sağlayabileceğini düşündüğü dersleri alma iradesinden de mahrum bırakmaktadır.

Yükseköğretim kurulunun yayınladığı *Yüksek Lisans Programı Açmak İçin Başvuru Formatı* yönergesinde Yükseköğretim Kurumları tarafından bir anabilim dalında yüksek lisans programı açılması için gereken koşulların başında o anabilim dalında gereken akademik özelliklerin yanında en az doktorası veya doçentliği, programın alanında ikisi Doçent olmak üzere üç öğretim üyesinin bulunması şartı bulunmaktadır. Yüksek lisans programı için söz konusu öğretim üyelerinin, en az iki yarıyıl boyunca bir lisans programında ders vermiş olması şartı da aranmaktadır. Ayrıca açılan bölümlerde yeterli öğrenci sayısının olmaması, yeterli derslik sayısı bulunmaması ve gerekli donanımına sahip olmaması gibi sorunlarla da karşılaşılabilir. Bu iki durum düşünüldüğünde zorunlu seçmeli dersler, eğitim kurumlarının riske girmeme politikası olmaktadır.

J. Yaratıcı Düşünmeye Yönelik Eğitimler

Yaratıcılık kelimesi Latince “creare” kelimesinden gelir ve yaratmak, meydana getirmek anlamındadır ve farklı, özgün gibi niteliklere sahip olmalıdır. Her ne kadar toplum olarak yaratıcılık sadece doğuştan gelir inancına sahip olursa da her insan yaratıcı olma becerisine sahiptir. Yaratıcılık; insan doğası gereği değişik alanlarda deneyim ve çeşitli çalışmalarla kazanılabilir ve geliştirilebilir. Ancak Rollo May’e göre yaratıcılık beynin tümel çalışmasından meydana gelmektedir. Matisse’e göre ise yaratıcılık içseldir ve dışardan malzemelerle beslenir. Sanatçı eski ve yeni arasında köprü kurarak farklılıkları yakalayıp özgün çalışmalar üretir.

Rollo May’e göre her uğraş yaratıcı cesaret gerektirmektedir ve yaratıcı cesarete duyulan gereksinim gelişen ve çağdaşlaşan dünyamızda değişimin derecesiyle orantılı olmalıdır. Platon’a göre sanatçılar ise yeni bir gerçekliğe yaşam verenlerdir. Ancak tüm yaratımlar somut veya soyut ayrımı olmaksızın bir karşılaşma sonucu oluşmaktadır ve bu karşılaşma durumu beraberinde kaygı durumunu da doğurabilmektedir. Bunun en büyük etmenlerinden biri toplumsal değer ve yargılardır. Görüneni yansıtmaya çalışmak ya da görünenin iç dünyadaki yansıtılması kimi zaman sanatçı için tatmin edici olmayabilir. Hatta toplumun sanata bakış açısı düşünülecek olursa sanatçı bilinçaltında bunu yetersiz ve boş bir çaba olarak görebilir. Bu da kaygıyı doğurmaktadır.

Eğitim alanında 1950’li yılların başında yaratıcılık önem kazanmasının sebebi Joy Paul Guilford’un Amerikan Psikologlar Derneğinde küreselleşmenin gereksinimi olarak yaratıcılığın ve eğitim alanında da yaratıcılık çalışmalarına gereksinim olduğuna dair yaptığı çağrıdır. Hemen sonrasında Sovyetlerin ilk yapay uydu Sputnik’i fırlatması ve kazandığı başarı ise yaratıcılık çalışmalarına hız kazandıran bir diğer gelişme olmuştur (Özaşkın ve Bacanak, 2016).

Türk eğitim sistemindeki en büyük sorunların başında araştırmacı, sorgulayıcı ve eleştirel yaklaşım gelmektedir. Öğrencilerin eğitim süreçlerinde büyük katkı sağlayan düşünme becerisine eleştirel düşünme ve yaratıcı düşünme becerisini örnek gösterilebilir. Yaratıcılık, var olan bilgiler ve yaşam boyu edindiğimiz tecrübelerle fikir ve çözüm bunun sonucunda da yeni ürünler üretmektir. 1926 yılında Graham Wallas’ın geliştirdiği yaratıcı düşünme modeline göre yaratıcı süreç; Hazırlık Dönemi, Kuluçka Dönemi, Aydınlanma Dönemi ve Gerçekleşme Dönemi olmak üzere dört aşamadan oluşmaktadır. Hazırlık döneminde çevresel etmenler ve

deneyimler tetikleyici etmenlerdir. Kuluçka süreci eldeki verilen olgunlaşma evresidir. Aydınlanma döneminde veriler somutlaşmaya başlar ve sonrasında gerçekleşme evresi meydana gelir.

Yaratıcılığın öğrencilerde geliştirilmesi için öncelikle eğitimcilerin yaratıcı bir kişiliğe sahip olması gerekmektedir. Sanatsal çalışmalarda öğrenci için özgürlük ve güven ortamı yaratma ve duyarlılık gerekmektedir. Özellikle sınıf içi eğitimlerde materyallerin de yaratıcılığa katkısı büyüktür. Ancak belirli bir saat aralığında verilen sanat eğitimi kimi öğrencide baskı oluşturabilmekte bu da beraberinde kaygı durumunu gündeme getirebilmektedir. Eğitimcilerin bu bağlamda daha esnek görüşe sahip olması önemlidir. Baskıcı bir tutum ve sonucunda oluşan korku yaratıcılığın gelişmesini önleyen faktörlerin başında gelmektedir.

Çocuk gelişimi alanındaki çalışmalarıyla tanınan İsviçreli psikolog Jean Piaget'in düşünce sisteminden yola çıkılacak olursa yaratıcılıkta öncelik sezgisel düşünmeyi aşmakla başlar. Öğrencilerin mantık kurallarına uygun düşünceleri yerine sezgilerle yorumlamayı öğrenmesi gerekmektedir. Sonra sezgileriyle başlayan süreç somutlaştırma sürecine girer. En son basamakta sezgi ve somut verilerin bütünlüğüyle soyutlaştırmaya geçilir. Yani somut verilerin haricindeki başka olasılıklarla çalışılmaya başlanır.

Müfredat çalışmalarında okul ortamında yaratıcılık geliştirmeye yönelik programlar eklenmelidir. Ancak bu programların içerisinde verilen programa ayrılan süreç ve eğitimcilerin yaratıcılık sürecinde özgünlük ve özgürlük gibi niteliklere de sahip olması önem teşkil etmektedir. Eğitimciler yaratıcı düşünme çalışmalarında ezbere dayalı eğitimin dışına çıkmalı ve her öğrencinin farklı estetik değerlerine sahip olabileceğini göz ardı etmemelidir.

Platon'un da dediği gibi; "Bu yolu hakkınca yürümek isteyen biri gençliğinde güzel biçimleri ziyaret ederek başlamalıdır. Yolu ilk başta eğitimci tarafından ona bu güzel biçimlerden sadece birini sevecek şekilde doğru olarak gösterilirse, bu tek sevilen doğru ve güzel düşünceler yaratacaktır. Sonra o tek olanın güzelliğinin bir diğerinin güzelliğine benzer olduğunu ve her biçimdeki güzelliğin tek ve aynı olduğunu kavrayacaktır." (May, 2016).

K. Nitelikli Bir Sanat Eğitiminde Olması Gereken İçerik ve Yöntemler

Sanat eğitimi, estetik becerileri kullanmak ve bu alanda ehlileşmenin yanında, toplum içinde yer alan sanatçı adaylarının toplumsal kültür donanımlarını iyi kullanmasını ve üretimlerin estetik deneyimlerini yaratıcı bir şekilde sunumunu desteklemekte ve amaçlamaktadır (Atalay ve Gürses, 2018). Sanat eğitiminde uygulanacak sistem, bireyde var olan yeteneğin ve yaratıcılığın üzerine giderek, bunu geliştirmesi için ona sınırsız bir özgürlük tanımalıdır.

UNESCO'nun kültür ve sanata verdiği önem üzerine başlattığı politikayla 2019 Paris Konferansında her yılın 15 Nisanını Dünya Sanat Günü ilan etmiştir ve Sanat Eğitimi Yol Haritasının uygulanmasını talep etmiştir. Bu yol haritası sanat eğitiminin insan hakları bilincini eğitime taşıdığını, kültürel katılımı desteklediğini, bireysel kapasiteyi arttırdığını, eğitimin kalitesini pekiştirdiğini ve kültürel çeşitliliğin kendini ifade etmesine destek olduğunu vurgulamaktadır (Eurydice, 2009).

Bilim ve teknolojinin gelişimiyle yükseköğretimde kaliteye verilen önem ve ihtiyaç artmıştır. Bu konu ile ilgili bulunan çözümlerin başında da akreditasyon gelmektedir. Nitelikli bir sanat eğitimi için yükseköğretimde eğitim sisteminin sürekli yenilenen ve değişime açık olması gerekmektedir. Eğitim programlarının bileşenlerinin ve hedeflere ulaşmada kullandığı yöntemlerin belli aralıklarla gözden geçirildiği bir değerlendirme sisteminin olması ve öğrencilerin başarıları, mezun sayısı, iş bulabilen mezun sayısı, mezunların çalıştıkları işyerleri gibi sistem çıktıları ile sürecin ilişkilendirilerek, sağlanacak geri bildirimler ile sistemin iyileştirilmesini sağlayan bir modelin olması, kurumun sunduğu eğitimin başarı ölçütü kabul edilebilir (FBE Akreditasyon Komisyonu, 2015).

Sanat eğitiminde ayrılan süre ve verilen önemin yetersizliği ülkemizde bilinen bir gerçektir. Ancak daha da önemlisi yenilikçi ve çağdaş bir eğitim politikasına sahip olması gereken eğitim sistemi ve eğitimciler ısrarla geleneksel yöntemlere bağlı davranmayı sürdürmektedirler. Gelişen dünya ile birlikte çağdaş eğitim anlayışı benimsenmeli ve uygulamaya geçirilmelidir. Özellikle sanat eğitiminde eğitimci kalitesini arttırmak için daha çok çalışma yapılmalıdır. Eğitimci kendini tekrarlamayan, çağdaş dünyayı takip eden, yenilikçi ve yaratıcı, açık görüşlü ve çok yönlü olmalıdır.

Sanat eğitimi alan öğrencilerde ölçme ve değerlendirme yaratma ve üretme gibi süreçleri kapsayacak nitelikte olmalıdır. Eğitim süreci boyunca kültür ve sanat faaliyetleri üzerine etkinlikler uygulanmalı ve günümüz dijital dünyasına da hakimiyet sağlanmalıdır. Zorunlu derslerin yanı sıra teşvik edici ve sorgulayıcı derslerin olması sanat eğitimi alan öğrencilerin yaratıcılık ve üretkenlik açısından kendilerini geliştirmelerinde büyük katkı sağlayacaktır.

Ülkemizde en büyük sorunlardan biri de ifade özgürlüğü denebilir. 1982 Anayasasının 27. Maddesinde “Bilim ve Sanat Hürriyeti Basın ve Yayınla İlgili Hükümler” içeriğinde sanat özgürlüğü temel hakkı, sanatsal bir faaliyet gösteren veya faaliyette bulunmak isteyen tüm bireylere tanınmış bir temel haktır (Atalay, 2004). Ancak bu hakları belli ölçüde kullanabilmek sanat eğitimi alan bireylerde kendilerini kısıtlamaya neden olmakta ve bu da yaratıcılığı engelleyen faktörlerin başlarında gelmektedir. AİHS’ye göre sanat özgürlüğü düşünce özgürlüğü kapsamında yer almaktadır. Ancak düşünce özgürlüğünün koruma alanı sanata ilişkin tüm yaşam alanını kapsamaz. Sanatsal faaliyetin sadece sanatsal ifade bölümü düşünce özgürlüğü ile korunabilir (Atalay, 2004). Ülkemizde sanat özgürlüğü ve düşünce özgürlüğü ayrı kapsamlarda yer aldığı için birlikte değerlendirilmemektedir. Yine de sanatın bir düşünce ve ifade biçimi olduğu gerçeği göz ardı edilmemelidir. Bu sebeple sanat eğitiminde bazı kısıtlamalar olabilmektedir.

V. SONUÇ VE ÖNERİLER

Gelişen teknoloji ile birlikte yenilikçi eğitim anlayışının önemi artmış ve mevcut değerleri sorgulayan bir eğitim sistemine ihtiyaç doğmuştur. Ülkemizdeki eğitim kurumlarında başta müfredat olmak üzere birçok çözümlenmesi gereken sorunla karşı karşıya bulunmaktadır. Özellikle toplumun sanata ve sanat eğitime bakış açısı göz önünde bulundurulursa müfredatın yanı sıra eğitime ayrılan fiziki ve mali koşulların yetersizlikleri, sanat eğitiminde sorunları beraberinde getirmektedir. Sanat eğitimi veren kurumlardaki bu sorunlar ulusal ve uluslararası standartlarda kurumsal hedeflerde problem teşkil etmekte ve akademik standartlar konusunda yeniden yapılanma gereksinimini doğurmaktadır.

Sanat eğitiminde, eğitimcilerin yeterince denetlenmemesi özellikle ders verimliliğinde ayrı bir sorun teşkil etmektedir. Alışlagelen sistemin devam etmesi, sanat eğitimcilerinin çağın gereksinimlerini takip etmemesi ile orantılı sorunları günümüzde bireysel eğitim anlayışından uzak eğitimcilerin olması da eşit algı düzeyinde olmayan öğrencileri olumsuz etkilemektedir.

Sanat eğitiminin tarihsel sürecine bakıldığı zaman yapılan reformlar günümüzde maalesef süreklilik göstermemektedir. Özellikle ortaöğretimde arka plana atılan sanat eğitimi yükseköğretimde yetersiz alt yapı ile kabul gören öğrencilere sebep olmaktadır. Bu da hem öğrenci hem de yükseköğretim kurumlarında standardın altında bir grafik göstermektedir. Bunun sebeplerinden önde gelen sorununu ise ekonomik koşullar oluşturmaktadır.

Özel yükseköğretim kurumlarının kapitalist sistemi düşünülecek olursa yetenek sınavları çoğu zaman bir kriter olmamaktadır. Bu da eğitim sisteminde eşitsizlik ve alt yapısı yetersiz eğitimcileri doğurmaktadır. Üniversiteye giriş sınavlarında sanat eğitimi ile ilgili sorular olmayışı bireylerde bu dersin gereksizliği izlenimi yaratmakta ve yüksek puan alamayan öğrencilerin alternatif eğitim olarak görmesine neden olabilmektedir.

Ülkemizde halen gelişmemiş müzecilik ve müze eğitimi kavramı birçok yönden sanat eğitimde kültürel bir eksiklik olarak görülebilir. Müfredatta her bölümde okutulması gereken bu eğitim yöntemi sadece hobi amaçlı gezilere dönüşmüştür. Tüm eğitimcilerin alması gereken müze eğitiminin sadece belirli branşlarda verilmesi müfredatın eksiklerinden biri olarak kabul edilmeli ve özellikle eğitimcilerin bu alanda eğitim almaları şart olmalıdır. Eğitim süreci boyunca da öğrencilere bu yönde çeşitli proje ve etkinlikler verilerek müze bilinci aşılmalıdır.

Çoğu eğitim kurumunda geleneksel yöntemlerle devam edilen eğitime yenilikçi eğitim anlayışı gerekmektedir. Bu sebeple kurumların sık sık denetimlere tabi tutulması şarttır. Eğitimcilerin gelişen teknolojiye ayak uydurmaları gerekmektedir. Sadece kendisini yenileyen eğitim sistemi ve müfredat uluslararası standartta bir eğitim veremeyeceği gibi yine uluslararası standartlarda bireyler yetiştiremez ve ekonomik ve kültürel anlamda gelişim sağlayamaz.

Bir diğer sorun olarak kabul edilen eğitim kurumlarındaki fiziki yetersizlik eğitimde ilerlemenin de önüne geçmektedir. Özellikle atölyelerin ve materyallerin yetersizliği ve sanat bölümlerine yeterli ilginin gösterilmemesi öğrencilerin yaratıcılık ve üretme becerilerini olumsuz etkilemektedir. Yükseköğretim kurumlarında sanat eğitimi ayrı bir binada ya da bölümde verilmeli ve bu alan estetik kavramına uygun donanımına sahip olmalıdır.

Ülkemizde gün geçtikçe gerileyen bir kavram da kütüphane kavramıdır. Teknolojinin gelişimi ile boşalan kütüphanelere kaynak yardımı da maalesef azalmıştır. Yükseköğretim kurumlarındaki kaynak yetersizlikleri beraberinde araştırma ve çalışma alanlarında da gün geçtikçe yetersizliklere sebep olmaktadır. Özellikle sanat eğitimi için yetersiz materyallerin yanı sıra yetersiz kaynaklar da büyük bir sorun oluşturmaktadır. Bu sebeple araştırma kaynaklarının artması ve öğrencilerin teknolojinin yanı sıra kitap okuma bilinci açısından da kütüphane araştırmalarına yönelmesi gerekmektedir.

Müfredattaki yetersizlik göz önüne alınacak olursa, sanat eğitiminde alternatif öğrenme yolları ve seçmeli derslerde alternatif seçenekler sunulmalı, sadece kurumun verdiği zorunlu seçmeli derslerin adı branş dersi olarak düzeltilmelidir. Zorunlu seçmeli ders adı öğrencilerde algı yanılsamasıyla birlikte kısıtlılık

duygusunu da beraberinde getirmektedir. Ayrıca alınması zorunlu kılınan derslerin kredi sayısı sınırı alternatif seçeneklere de engel teşkil edebilmektedir.

Neredeyse her bölümde karşılaşılan bir başka problem de içerik bakımından aynı olduğu halde farklı isimler altında verilen eğitimlerdir. İçerik bakımından aynı olan derslerin farklı kurumlarda farklı isimlerle karşımıza çıkması mesleki alanda da sorun teşkil etmektedir. Özellikle atama kriterlerine bakıldığı zaman mezun olunan bölümün içerik bakımından yeterliliği olduğu halde sadece bölüm adından dolayı kabul görmemesi eğitim sisteminin büyük açıklarından biri olarak kabul edilmeli ve birbirinin mümessili olan tüm derslerin tek bir isim altında toplanması gerekmektedir. Bu durum atama ve bölüm açma kriterlerinde de standartlaşma gereğini beraberinde getirmektedir.

VI. KAYNAKÇA

KİTAPLAR

- ARTUT, K. (2006). **Sanat Eğitimi Kuramları ve Yöntemleri**, Ankara, Anı Yayıncılık, 4. Baskı.
- BOYDAŞ, N. (2007). **Sanat Eleştirisine Giriş**, Ankara, Gündüz Yayın ve Dağıtım, 2. Baskı.
- BUYURGAN, S. ve BUYURGAN, U. (2012) “**Sanat Eğitimi ve Öğretimi**”, Ankara, Pegem Akademi, 3. Baskı.
- FISCHER, E. (2018). **Sanatın Gerekliliği**, Çev. Cevat ÇAPAN, İstanbul, Sözcükler Yayınları.
- GOMBRICH, E.H. (2017). **Sanatın Öyküsü**, Çev. Erol ERDURAN-Ömer ERDURAN, İstanbul, Remzi Kitabevi.
- HODGE, S. (2018). **Sanatın Kısa Öyküsü**, Çev. Deniz ÖZTOK, İstanbul, Hep Kitap.
- KIRIŞOĞLU, O. T. (2002). **Sanatta Eğitim**, Ankara, Pegem Yayıncılık, 2. Baskı.
- MAY, R. (2016). **Yaratma Cesareti**, Çev. Alper Oysal, İstanbul, Metis Yayıncılık.
- ÖZSOY, V. (2015). **Görsel Sanatlar Eğitimi Resim İş Eğitiminin Tarihsel ve Düşünsel Temelleri**, Ankara, Gündüz Eğitim ve Yayıncılık, 3. Baskı
- SAN, İ. (2019). **Sanatlar, Eğitim ve Kültür**, İstanbul, Yeni İnsan Yayınevi, 1. Baskı.

MAKALELER

- AKTAN, C.C. ve GENÇEL, U. (2010), “Yükseköğretimde Akreditasyon”, **Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi**, cilt 2, sayı 2, ss.137- 155.
- ALTIN, H. (2014). “II. Meşrutiyetten Cumhuriyete İsmail Hakkı Baltacıoğlu ve Onun Eğitim ve Eğitimci Kavramları ile ilgili Düşünceleri”, **Tarih Araştırmaları Dergisi**, cilt 33, sayı 55, ss.219-252.
- ATALAY, E. (2004). “Sanat Özgürlüğü Temel Hakkının Kapsamı ve Diğer Temel Hak ve Özgürlüklerle İlişkisi”, **Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi**, cilt 6, sayı 2, ss.1-28.

- AYKUT, A. (2006). “Günümüzde Görsel Sanatlar Eğitiminde Kullanılan Yöntemler”, **Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, cilt 1, sayı 21, ss.33-42.
- COŞKUN, M. (2012). “Türk Eğitim Sisteminin Sorunlarının Telafisinde Yapılan Bazı Hatalar: Yanlış Veriler, Faydasız Mukayeseler ve Bağlamsız Doğrular”, **Yükseköğretim Dergisi**, cilt 2, sayı 3, ss.121-126.
- ÇELLEK, T. (2003). “Sanat ve Bilim Eğitiminde Yaratıcılık”, **Pivolka Eleştirel – Yaratıcı ve Davranış Araştırmaları Laboratuvarı**, sayı 8, ss.3-10.
- GÖKSOY, S. (2017). “Eğitimde Eşitlik Kapsamında Okulların Altyapı Yeterliliği”, **Uluslararası Liderlik Eğitimi Dergisi**, cilt 1, sayı 1, ss.9-15.
- MERCİN, L. ve ALAKUŞ, A.O. (2007). “Birey ve Toplum İçin Sanat Eğitiminin Gerekliliği”, **D.Ü. Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi**, sayı 9, ss.14-20.
- ÖZAŞKIN, A.G. ve BACANAK, A. (2016). “Eğitimde Yaratıcılık Çalışmaları: Neler Biliyoruz?”, **Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi**, cilt 5, Özel Sayı Makale No: 25
- ÖZBAL, N. ve AYDOĞAN, İ. (2017). “Eğitimde Estetiğin Gerekliliği ve Oluşumu Üzerine Bir İnceleme”, **Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, cilt 7, sayı 2, ss.249-260.
- ÖZSOY, V., DİLLİ, R., KARAKAYA, Ü., BIYIKLI, N. ve ÇALIK, Ş. (2017). “Doğal, Tarihi ve Kültürel Mekânlar ile Bilim Merkezlerinin Yaygın Öğrenme Ortamı Olarak Kullanılması”, **Millî Eğitim Dergisi**, cilt 46, sayı 214, ss.477-488.
- STINESPRING, J. (1992). “Dbae and Criticism”, **Art Education Policy Review**, sayı 2, ss. 20-25.
- TEPECİK, A. ve TAŞPINAR, Ş.E. (2016). “Sanat Eğitiminde Kalite: Öğretim Elemanlarının Görüşlerine Göre Eğitim Programı Standartlarının Gerçekleşme Düzeyleri”, **Başkent University Journal of Education**, sayı 3, ss.169-178.
- ÜLKÜ, C. (2008). “Sanat Eğitimi, Sanat ve Köy Enstitüleri”, **Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**, cilt 4, sayı 1, ss.37-45.
- ÜNVER, E. (2016). “Neden ve Nasıl Sanat Eğitimi”, **İdil Dergisi**, cilt 5, sayı 23, ss.871.

YAZAR, T., ASLAN, T. ve ŞENER, S. (2014). “Sanat Eğitimi Sorunu Olarak Ülkemizde İlk ve Orta Öğretim Kurumlarında Sanat Eğitimine Olan İlgisizlik Sebepleri”, **Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**, cilt 33, sayı 2, ss.593-605.

ELEKTRONİK KAYNAKLAR

- URL-1 “Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi”, <http://tyyc.yok.gov.tr/?pid=10>(Erişim Tarihi: 15.05. 2020).
- URL-2 “Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı Hakkında”, <https://uskudar.edu.tr/iletisim-fakultesi/gorsel-iletisim-tasarimi> (Erişim Tarihi: 25.07. 2020).
- URL-3 “Gazi Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü Hakkında”, <http://mim-eut.gazi.edu.tr/posts/view/title/bolum-hakkinda-65221?siteUri=mim-eut>(Erişim Tarihi: 25.07. 2020).
- URL-4 “Yaratıcılığı Geliştirici Oyunla Eğitim” <https://www.ekipnormarazon.com/makalelerimiz/oyun-ve-cocuk/yaraticiligi-gelistirici-oyunla-egitim/>(Erişim Tarihi: 10.07. 2020).
- URL-5 “Sanatta Yeterlilik Programı”, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, <http://www.sbe.yildiz.edu.tr/sayfa/Programlar-%3E-Doktora-Programlar%C4%B1/Sanatta-Yeterlik-Program%C4%B1/315> (Erişim Tarihi: 27.3. 2021).

TEZLER

TOPÇU, A. (2008). “Görsel Sanatlar Eğitiminde Bir Öğretim Yöntemi Olarak Yaratıcı Drama”, Yüksek Lisans Tezi, Konya Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

DİĞER KAYNAKLAR

- ATALAY, M. C. ve GÜRSES, B. (2018). “Resim Bölümlerinde Uygulanan Dersler ve Yenilenme Önerileri”, Add-Ist Sanat ve Tasarım Diyalogları Sanat ve Tasarımda Kuram Sempozyumu Bildiriler Kitabı, İstanbul, İstanbul Aydın Üniversitesi.
- ÇETİNSAYA, G. (2014). “Yükseköğretimde Kalite İçin”, Ankara, Ankara Üniversitesi Basımevi Müdürlüğü Yükseköğretim Kurulu.

- ERBAY, F. (2004). “Çevresel Etkenlerin Sanat Kurumlarına ve Sanat Eğitime Etkisi”, Ankara, Gazi Üniversitesi 2. Sanat Eğitimi Sempozyum.
- EURYDİCE, (2009). “Avrupa'da Okullarda Sanat ve Kültür Eğitimi”, Ankara, Eurydice, Avrupa Eğitim Bilgi Ağı, ISBN 978-92-9201-232-8, doi:10.2797/75644.
- İSTANBUL İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ, (2011). “Müze Eğitimi”, İstanbul.
- ÖZKURT, M. Ç. (2018). “Sanayi-i Nefise Mekteb-i Âlisi'nin Yapılandırılmasında İki Öncü: Osman Hamdi Bey ve Alexandre Vallaury”, İstanbul, Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Sempozyumu Bildiriler Kitabı, 03-05 Mayıs 2018, sayfa: 225-237.
- SAĞIROĞLU, Ş., ORHAN, E., GÜLLÜ, A., TATAROĞLU, A., BENLİ, Ç., YÜCEL İŞILDAR, A.G. ve UDUM, Y. (2015). “Lisansüstü Eğitimde Akreditasyon Raporu”, Gazi Üniversitesi.
- TÜRKAK, (2020). “Uygunluk Değerlendirme Kuruluşlarının Akreditasyonu Prosedürü”, Revizyon No:16, Yürürlük Tarihi:15.05.2020.
- VISAKORPI, J., STANKOVIC, F., PEDROSA, J. ve ROZSNYAI, C. (2008). “Türkiye’de Yükseköğretim: Eğilimler, Sorunlar ve Fırsatlar”, Yükseköğretim Sistemi Üzerine 17 Türk Üniversitesinin EUA-IEP Kurumsal Değerlendirme Raporlarına Dayanan Gözlemler ve Öneriler, TÜSİAD, ISBN: 978-9944-405-45-4.
- YÜKSEKÖĞRETİM KURULU BAŞKANLIĞI, (1997). “Türk Yükseköğretim Sistemi 1994-1995' den 1995-1996' ya Gelişmeler”, Mart 1997.

ÖZGEÇMİŞ

Ad- Soyad: Melike YEDİKUVVET

ÖĞRENİM DURUMU:

2011-2015: İstanbul Aydın Üniversitesi, Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü

2016-2021: İstanbul Aydın Üniversitesi, Görsel Sanatlar Yüksek Lisans Programı

MESLEKİ DENEYİM VE ÖDÜLLER:

2007-2010: Yalçın Menteş Tiyatrosu, Kostüm ve Aksesuar Sorumlusu

2010-2011: Bahçelievler Özel Tiyatro, Kostüm ve Aksesuar Sorumlusu

2011-2012: Kumbara Görsel Sanatlar, Kostüm ve Aksesuar Sorumlusu

2010-2011: Leegraf Tasarım, Grafiker

2017-2020: İstanbul Halk Tiyatrosu, Kostüm ve Aksesuar Sorumlusu

2018-2019: Dore Anadolu Lisesi, Görsel Sanatlar Öğretmeni

2019-2020: Project As, Sahne Amiri, Kostüm ve Aksesuar Sorumlusu

2019-2020: Özel Bahariye Anadolu Lisesi, Görsel Sanatlar Öğretmeni

201-2021: Reca Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Görsel Sanatlar ve Tasarım
Eğitmeni